

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ - ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖

พ.ศ. ๒๕๖๖

เลขทะเบียน ส.พ. ๑๐๗

เลขหมู่

สารบัญ

ครั้งที่ ๓/๒๕๗๐ (ดำมัญ)

๑. น.ค. จิบ ศิริไพมุตย์ ร.น. ปฏิญาณตน	๑๗
๒. พระยาทรงสุรเดช ขอดำการประชุมตลกดมัย	๑๗-๒๐
๓. ประกาศตั้งนายกรัฐมนตรี	๒๐-๒๑
๔. ประกาศตั้งรัฐมนตรี	๒๒-๒๕
๕. รัฐบาลแถลงนโยบายเพื่อขอความไว้วางใจ	๒๕-๓๒
๖. กำหนดวันประชุม	๓๒-๓๓

แก้คำผิด

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๘	๓๓	เดชาธิกรรต์ภาฯ	เดชาธิกรรต์ภาฯ
๖๖	๕	เซ่น	เซ่น
๘๒	๓	ถิ่น	ถิ่น
๘๖	๓๓	ถนน	ถนน
๓๐๘	๕	ชุมชนอนุสาถน	ชุมชนอนุสาถน
๓๓๓	๓๓	ประชาศภาฯ	ประชานต์ภาฯ
๓๓๖	๘	พิจารณา	พิจารณา
๓๓๖	๘	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๓๔๓	๖	โครงการน	โครงการน
๓๓๕	๘	กรรมาธิการ	กรรมาธิการ
๓๓๕	๘	ตรวจ	ตรวจ
๓๓๕	๘	ครบ	ครบ
๓๓๕	๓๐	ความ	ความ
๓๖๕	๘	ฉบับ	ฉบับ
๓๘๕	สุดท้าย	ของ	ของ

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๒๓๔	๓๓	เด่น	เด่น
๒๓๕	๓๕	ร้อง	ร้อง
๒๓๖	๓๓	สนิท	สนิท ผิดจน
๒๓๗	๗	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๒๓๘	๓๐	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๒๔๕	๘	เรือนจำ	เรือนจำ
๒๕๐	๕	ข้าพเจ้า	ข้าพเจ้า
๒๖๔	๓๓	ประชุม [*]	(ตัดออก)
๒๗๓	๒	เข้า	เข้า
๒๗๓	๗	เข้า	เข้า
๒๗๓	๘	เข้า	เข้า
๒๗๔	๗	เข้า	เข้า
๒๗๕	๕	เข้า	เข้า
๒๗๕	๖	ขอให้	ขอให้
๒๗๕	๓๕	จังหวัด	จังหวัด
๒๗๖	๓๓	ราษฎร	ราษฎร
๒๗๖	๓๕	เข้า	เข้า
๒๗๗	๓	กระทรวง	กระทรวง
๒๗๗	๓๘	หมย	หน้า

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๒๘๓	๓	ชาน	ชา
๒๘๓	๘	รัฐมนตรี	รัฐมนตรี
๒๘๓	๓๕	รัฐมนตรีว่าการ	รัฐมนตรีว่าการ
๒๘๕	๕	ชานิต	ชนิต
๒๘๓	๓๖	เอง	เอ
๓๒๒	๕	มอง	ของ
๓๖๒	๖	ต่อน พงศ์สุวรรณ	ต่อน พงศ์สุวรรณ
๓๗๕	๓	๓ ทนค	๓ ทน
๓๗๗	๕	ชาดูจ	ชาดูจ
๔๖๓	๘	กระทรวง	กฎกระทรวง
๔๖๕	๓๗	ตุลาการ	ตุลาการ
๔๖๖	๘	คณะตุลาการ	คณะกรรมการตุลาการ
๔๗๗	๓	น.ต.	น.ท.
๔๘๒	๘	เจ้า	ชา
๔๘๕	๓๕	ของ	ขอ
๕๐๗	๘	ประชาธิปไตย	ประชาธิปไตย
๕๐๗	๓๕	ประชาธิปไตย	ประชาธิปไตย
๕๐๘	๓๓	ธิปไตย	ธิปไตย
๕๓๕	๓๐	ธิปไตย	ธิปไตย

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓/๒๔๘๐ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้มีสมาชิก มาประชุม ๑๕๕ คนเป็นองค์
ประชุมแล้ว จาระต๋อไปขอให้ น.ต. จิบ ศิริไพบุลย์ ร.น. ปฏิ
ญาณตนตามที่ข้าพเจ้าจะนำดังนี้:-

“ข้าพเจ้า (กล่าวนามผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรว่าจะปฏิบัติตาม และรักษาได้ ซึ่ง รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรสยามทุกประการ”

น.ต. จิบ ศิริไพบุลย์ ร.น. ยืนขึ้นกล่าวคำปฏิญาณตนตาม
ประธานสภาฯ ต่อที่ประชุม

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้า ได้รับหนังสือ จากพระยาทรงฯ
ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ศกนี้ว่า มีราชการทางโน้นมากไม่อาจมา
ประชุม เพราะฉะนั้นขอฝากการประชุมตลอดสมัย ต่อไปข้าพเจ้าได้รับ
หนังสือจากพระประจักษ์ฯ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ศกนี้ มีความว่าด้วย
ต้องไปราชการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นขอฝากการประชุมตลอดสมัย

และอีกคนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากหลวงวณิชพิชัยว่า มี
 ราชการอยู่นครต่างประเทศ ขอฝากกรมพระมหาดไทย ถ้าไม่มีผู้ใด
 คัดค้านข้าพเจ้าก็ขอฝากประมุขมนตรีให้ทำได้ ไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอัน
 ว่าที่ประมุขมนตรี ในครั้งต่อไปข้าพเจ้าขอแจ้งให้ที่ประชุมสภาผู้
 แทนราษฎรทราบว่าได้รับหนังสือจากหลวงวณิชพิชัย กรมพระ
 นครบาลหนึ่ง และได้รับหนังสือจากท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย
 อีกฉบับหนึ่ง มีข้อความว่า นายถวิล สวรรค์ดี ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสงขลา ได้ถึงแก่กรรมเสียแล้ว เนื่องด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าขอ
 ให้ที่ประชุมมนตรีชนไวชาดัยมีกำหนด ๑ นาที

ต่อมาทั้งหมดมติชนไวชาดัยพร้อมกันเป็นเวลา ๑ นาที

ประธานสภาฯ : คือไปนั้นข้าพเจ้าจะได้อ่านประกาศ ๒ ฉบับ
 ฉบับหนึ่งเป็นประกาศตั้งนายถวิล สวรรค์ดี อีกฉบับหนึ่งเป็นประกาศ
 ตั้งรัฐมนตรี ประกาศฉบับหนึ่งมีข้อความว่า

ประกาศตั้งนายกรัฐมนตรี

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
 คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
 (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ ทิพอาภา

เจ้าพระยาบรมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรชกให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรี
ซึ่งมีนายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) เป็น
นายกรัฐมนตรี ได้สิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
คณะรัฐมนตรีจึงต้อง ออกจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม มาตรา ๕๓

แต่โดยที่เห็นว่า นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นผู้
สมควรไว้วางพระราชหฤทัยที่จะได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสืบไป

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ออศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรสยาม จึงให้ตั้งนายพันเอก พระยาพหลพลพยุห-
เสนา เป็นนายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่วันที่
ค้นไป

ประกาศมาณวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นปีที่ ๕
ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประกาศกษัตริย์ซึ่งมีความว่า

ประกาศตั้งรัฐมนตรี

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

เจ้าพระยาบวรราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งและแต่งตั้งรัฐมนตรี
เพื่อบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ :-

๑. นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๒. พระยาไชยยศสมบัติ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๓. หลวงประดิษฐมนูธรรม เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศ

๔. นายพันเอก พระยาฤทธิอัคเนย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ

๕. นายนาวาโท หลวงศุภชลาศัย ร.น. เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราชการ

๖. นายนาวาเอก หลวงดินขุดสงครามชัย ร.น. เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ

๗. นายนาวาตรี หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๘. นายพันตำรวจเอก หลวงฮุดเดชาสวัสดิ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

๙. เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิบดี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๑๐. นายพันเอก พระบริรักษ์จันทกรกิจ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ

๑๑. นายพันเอก หลวงชำนาญยุทธศิลป์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ

๑๒. หลวงโกวิทอภัยวงศ์ เป็นรัฐมนตรี

๑๓. หลวงนฤเบศร์มานิต เป็นรัฐมนตรี

๑๔. นายนาวาเอก พระยาวิจารณ์จักรกิจ ร.น. เป็นรัฐมนตรี

๑๕. หลวงวิจิตรวาทการ เป็นรัฐมนตรี

๓๖. นายนาจวาทาคต์เอก พระเวชยันตรังตฤษฏ์ เป็นรัฐมนตรี

๓๗. พระตำรวจดำดัดเประพันธ์ เป็นรัฐมนตรี

๓๘. นายพันเอก พระยาอภัยสงคราม เป็นรัฐมนตรี

ประกาศมาณวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ เป็นที่ ๕
ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ทางรัฐบาลแถลงนโยบาย เพื่อขอ
ความไว้วางใจต่อสภาฯ น

๑๕.๔๘ น.

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: รัฐบาล
หมั้นนโยบายที่จะดำเนินการข้างหน้าต่อไปตามหลัก ๖ ประการ ในการ
ประดิษฐานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม คือหลักเอกราช ๑
หลักความสงบภายใน ๑ หลักเศรษฐกิจ ๑ หลักสิทธิเสมอภาค ๑
หลักเสรีภาพ ๑ และหลักการศึกษานะ

หลักสิทธิเสมอภาคและหลักเสรีภาพนั้น ได้รับผลสำเร็จแล้ว
ตามความในรัฐธรรมนูญ

หลักเอกราช

หลักเอกราชได้วางไว้ ๓ ประการ คือ ทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทางการศาล

ในทางการเมือง รัฐบาลจะได้ดำเนินการแก้ไขสัญญาเพื่อปลดปล่อยข้อผูกมัดจำกัดเสรีภาพให้เสรียิ่งขึ้นไป และจะคงฐานะของสยามให้เป็นที่ยอมรับกันในนานาประเทศ ทั้งนี้โดยการตั้งเสรีมทางพระราชไมตรีให้ติดต่อกับนานาประเทศ

ในราชการทหาร รัฐบาลจะได้บำรุงกำลังกองทัพบก กองทัพอากาศ และกองทัพอากาศ ให้มีความมั่นคงเข้มแข็งเหมาะสมแก่ฐานะที่หน้าที่ของกษัตริย์สยาม

ในทางเศรษฐกิจ จะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจในที่นี้ จะได้ ก่อร่างเฉพาะการคลัง ซึ่งรัฐบาล ดอน โขบายงบประมาณคุดยภาพ และคงรักษาตำแหน่งเงินตราตามพระราชบัญญัติใช้อยู่ในเวลานี้ ส่วนภาษีอากรที่ค้างคั้งนั้นจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงในปี พ.ศ. ๒๔๘๓

ในทางศาลยุติธรรม รัฐบาลจะได้รักษาฐานะของผู้พิพากษาตามสมควรแก่อัตตาธิปไตยในกรณีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย และจะได้ สอดส่องตั้งเสรีมิให้ศาลได้ ดำเนินการพิจารณา พิพากษา และบังคับ คดีไปโดยเร็ว ตามสมควร เพื่อ มีให้ราษฎรต้องเสียเวลาเกินกว่าจำเป็น

หลักความสงบภายใน

๑. การรักษาความสงบภายใน ในเรื่องใครผู้ร้าย จะจัดการ
 บังคับกันแต่ปรานปรามโดยถนอมชั้น^{๕๕} ทั้งนี้ ประสงค์จะให้หนักไปใน
 ทางบ่อนอกัน โดยจะได้ ปรับปรุง หน้าที่การปรานปรามให้เหมาะสม
 แล้วให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ มีโอกาสในการทำหน้าที่บำรุงท้องถิ่นให้
 เจริญ อบรมสั่งสอนพลเมืองให้มีศีลธรรมอันดี อำนวยความสะดวก
 และความปกติสุขตลอดจนส่งเสริมสวัสดิภาพและการอาชีพของราษฎร
 ให้ได้ผลแท้จริงยิ่งขึ้น

ส่วนในการปรานปรามนั้น จะได้ปรับปรุงสมรรถภาพของเจ้า-
 หน้าที่ให้เข้มแข็ง ประสานงาน ระหว่างตำรวจส่วนกลางกับส่วนภูมิ
 ภาควิชาให้ร่วมมือกันด้วยดี เพิ่มกำลังปรานปรามทั้งในปริมาณและคุณภาพ
 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ใช้ตำรวจสมัครที่ผ่านโรงเรียนตำรวจซึ่ง
 จะได้จัดตั้งขึ้นในภาคต่าง ๆ เข้าประจำ

๒. การปกครองลักษณะเทศบาล รัฐบาลนี้จะส่งเสริมและ
 ดำเนินการให้ วิชาการปกครองลักษณะเทศบาลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดย

ก. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการเทศบาลให้เหมาะ
 สมและประสานกันกับการปกครองส่วนภูมิภาค

ข. ขยายการจัดตั้งเทศบาลออกไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ โดยลำดับ

ค. ช่วยเหลือเทศบาลในการสำรวจระบุโภก โดยจัดให้มีเงิน

ก่อนดำหมักขี้ม และมีเจ้าหน้าที่ช่วยดำเนินการ ตลอดจนบำรุงรักษาให้ถาวร

๓. การราชทัณฑ์ จะได้อั่งเตรียมกิจการตามทฤษฎีขนาดชุกก่อน ได้แถลงนโยบายและปฏิบัติไปแล้วนั้น ให้เป็นผลบริบูรณ์ยิ่งขึ้น คือ การอบรมในทางธรรมจรรยาแก่ผู้ต้องขัง การจัดตั้งนักคุมขังอาชีพเพื่อปกกันผู้ มั่นคานเป็นผู้ร้าย กับการจัดโรงเรียนฝึกอาชีพเพื่อฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก นอกจากนี้จะได้ดำเนินการต่อไปอีก ดังนี้

ก. แบ่งแยกประเภทของเรือนจำ และจัดตั้ง เรือนจำพิเศษขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติต่อนักโทษบางประเภทได้เข้าสู่วัฒนธรรมอันควร

ข. ปรับปรุง คุ้มครองภาพ ของเจ้าพนักงาน เรือนจำให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ค. จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษไปแล้ว เพื่อ บังกันการประทุษฏกรรมขึ้นอีก

๔. การสาธารณสุข

ก. การบำบัดโรค จะได้อั่งให้มีสถานพยาบาลขึ้นตามภูมิภาค และท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วจำเป็น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการบำบัดโรคยิ่งขึ้น ทั้งจะได้ขยายให้มีผู้ช่วยแพทย์ตามตำบลต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลจากสถานพยาบาล

ข. การสงเคราะห์ มารดาและเด็ก จะจัดให้มีนาง สงเคราะห์

ประจำตามตู้ซำดวในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อทำการสังเกตระหับโรคตาและ
เด็ก กับจัดให้ หมอช่วยมตงตงตง ผู้ที่จะอบโรคคืดปในสาชาการ
มตงครรภคตามชนบทต่าง ๆ

ค. การควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ จะได้ขยายงานควบคุม
ไข้จับสั่น โรคเรื้อน โรคจิตต์ กุดตบวาค อัมวิโรค และโรค
กิดค่อซึ่งเกิดแก่ดำได้ เช่น ไข้รายดำค่นราย อหิวาตลโรค และ
โรคบิค

ง. การสาธารณสุขทั่วไป จะได้ขยายให้ดีขึ้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งก็คือ การสาธารณสุขในชนบท นอกจากนั้นจะช่วยส่งเสริม
การสาธารณสุขในเขตศึคศึคยงให้คตคคไปคด้วย

๕. ทางการ รัฐบาลจะได้เร่งรัดจัดสร้างทางตามโครงการ
สร้างทาง คอ ราช ออมคกกร ของ รัฐบาล คัดกถน โดย มีทุน ค่วรของ
สร้างทาง

รัฐบาลจะได้สนับสนุนให้ มีตวคตงคตง เพื่อเชื่อมตอขงทภยใน
จังหวัดหน่ง ๆ

นอกจากนี้ จะได้วางระเบียบการค่วรคตงชนนชน เมือง และ
นคร โดยออกกฎหมายค่วรคตงเมือง และจัดให้ มีหนาท เพื่อช่วย
เหลือในการน ก็บจะช่วยเหลือให้เศบมคหรือคตงชนนชนได้คานคการ
คตงกฎหมายค่วรคตงคตงการก่ขสร้างอาคารอื่กคด้วย

หลักเศรษฐกิจ

ในหลักเศรษฐกิจของชาติ รัฐบาลมีโครงการที่จะตั้งเสริมอาชีพของพลเมืองให้หนักไปในทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม ตามลำดับความสำคัญ เพื่อก่อให้เกิดกำลังทรัพย์ อันจะเป็นทางนำมาซึ่งความสมบูรณ์พูนสุขและความมั่นคงของ ประเทศชาติ

โครงการนี้ ใดที่จะจัดทำขึ้นจะอยู่ในกำหนดดังต่อไปนี้

๑. จัดเคารพต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดกฎหมาย

๒. จัดเคารพข้อสัญญาทางพระราชไมตรีระหว่างประเทศ

๓. จัดคำนึงถึงความจำเป็นของประเทศตามภาวะที่เป็นอยู่ และจัดเอาประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นใหญ่

๔. กิจการบางอย่างที่เป็นสาธารณูปโภค รัฐบาลอาจเข้าควบคุม ควบคุม คน ร่วมทุน ร่วมงาน กับ บริษัท หรือ เอกชน เป็น รูป บริษัท สาธารณะ บางอย่างสมควรจะจัดทำเองก็จะจัดทำ

๕. กิจการที่ไม่เป็นสาธารณูปโภค จะปล่อยให้พลเมืองทำกันเอง นอกจากสิ่งใดเป็นของสำคัญสำหรับชาติ รัฐบาลจะเป็นผู้นำทำ หรือสนับสนุนหรือเข้าร่วมมือด้วย เมื่อเห็นว่าควรจะทำได้ ก็จะปล่อยให้บริษัทหรือเอกชนดำเนินการต่อไป

ในการเกษตรนั้น รัฐบาลพึงเร่งถึง การบำรุงตั้งเสริมสินค้าอุตสาหกรรมที่ใดที่คิดของจัดทำแล้ว ให้มีคุณภาพ และปริมาณ เป็นสินค้า

สำคัญขึ้น โดยมีผู้ประสงค์จะชกชน และชอบรมพดเมืองให้เห็น คุณค่า
ของการเพาะปลูกพืช ที่เป็นประโยชน์ และเตรียมการ ที่จะ ขยายงาน
เพื่อฟื้นฟูอาชีพของราษฎรให้กว้างขวางต่อไป

กิจการที่จะกระทำ

การเกษตร

๑. จะจัดการ ดำรวจ ดินในท้องที่ต่าง ๆ ว่าเหมาะ แก่การ ปลูก
พืชชนิดใดบ้าง เมื่อได้ทำการทดลองปลูกพืช ที่เห็นว่า เหมาะแก่ พืช
นั้น ๆ และเห็นผู้ทาง ที่จะบังเกิดผล สัมประสงค์ ก็จะได้ แนะนำ ชักจูง
ราษฎรมำ รุกหนทน เพื่อ ให้การเพาะปลูกพืช นั้น ๆ ได้ผลเท่าที่ควรจะได้

๒. จะขยายสถานีทดลองการเกษตรและ การเลี้ยงสัตว์ ให้แพร่
หลายออกไป

๓. จะจัดทำและบำรุงหนอง บัง ที่ได้ ดำรวจแล้ว ให้เป็นที่
เพาะและขยายพันธุ์ปลา และจะบำรุงตั้งเสริมการประมงทางทะเล เพื่อ
ให้ กิจการเป็นสัมรรกภาพยิ่งขึ้น

๔. จัดทำงานก่อสร้างการชลประทานที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จและ
จัดวาง โครงการนิชดประทานต่อไป ตามกำลังทรัพย์ และ ความจำเป็น
และประเด็นการขนส่งของประเทศ เพื่อสนับสนุน การเพาะปลูก และ
การค้า ให้ ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น

๕. จักวางระเบียบการจับของกตชน ที่ได้ รับการ บำรุงจากทาง
ราชการแต่ก็ให้ขึ้นไปเพื่อการเพาะปลูก และ เหมาะสมแก่ อັคคภาพ
ของบุคคล

๖. ตั้งเสริมและชอบรมคนไทยให้เกิดความรู้ ความชำนาญ และ
ความนิยมในการอุตสาหกรรมเหมืองแร่

๗. ปรับปรุง วิธีการบำรุง และ รักษาป่าไม้ ในทาง ปริมาณและ
คุณภาพตามหลักวิธีการป่าไม้

๘. ขยาย ดัชนี กู๊ บั่ม และ จักตั้ง ดัชนี รูปอื่นขึ้น สุกแก่
ความจำเป็นก่อนหลัง ตามกำลังทรัพย์และสมควรภาพขององค์การนั้นๆ

๙. จักตั้ง เกร็ด กัด ตามถาวร เพื่อเป็น แหล่ง จัดหาทุน สำหรับ การ
ดัชนี

เศรษฐกิจ

๑. ก่อให้เกิด ก้าวหน้าทรัพย์ ก้าวหน้าเงิน โดย ขยายการ เพาะปลูก
และการทำเหมืองแร่ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

๒. พิจารณาปรับปรุงสินค้าสำคัญ ๆ ของประเทศ

๓. ตั้งเสริมราษฎรให้ นิยม อาริพการค่า และ หากร่องทางให้
ราษฎรได้ ทำการกำมากรชน

๔. ทหารายได้เข้าสู่ประเทศ

๕. สร้างโรงงานบางอย่างขึ้น เพื่อทำวัตถุภายในให้สำเร็จรูปและเพื่อสนับสนุนวัตถุดิบที่มอบแต่ให้เจริญอยู่หรือให้เกิดเพิ่มขึ้น

๖. แก้ไขการขนส่งทางบกทางน้ำให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น พิจารณาหาทางออกให้เกิดสินค้าหลาย ๆ ทาง ตลอดจนนำสินค้าไปสู่ตลาดต่างประเทศ

๗. ส่งเสริมสมรรถภาพของการรถไฟ

๘. ขยายการสื่อสาร และให้ความสะดวกสำหรับการบินมากขึ้น

๙. จัดหาตลาดให้เกิดสินค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๑๐. เพราะปลุกนิสัยชอบทรัพย์ ให้เกิดแก่ราษฎร

หลักการศึกษา

ในการจัดการศึกษาชั้น รัฐบาล จะได้ ให้การศึกษาเพื่อยังผลให้เกิดการครองชีพสมบูรณ์แก่อนาคตภาพ และเป็นกำลังแห่งประเทศชาติตามแนวทางการดังต่อไปนี้

๑. ตามมัญศึกษา จะได้ พยายามจัดให้ การศึกษาภาคบังคับได้ขยายแผ่ออกไป ตามความประสงค์ ของ พระราชบัญญัติ ประถมศึกษา และเร่งรัดคุณภาพให้ดีขึ้นด้วยการบำรุงอุปกรณ์ ของ โรงเรียน และฐานะแห่งครู ในภาค นอกบังคับ ก็จัดได้ จัดให้ มี การศึกษาดังมัธยมบริบูรณ์ ที่ทุกจังหวัด รัฐบาลจะได้ สนับสนุนโรงเรียน ราษฎรให้ตั้งขึ้นทั้งจำนวนและคุณภาพตามแผนการศึกษา

๒. ชาติจะศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง รัฐบาลจะได้จัดให้มีสถานศึกษาการอาชีพประเภทต่าง ๆ ให้เป็นขั้นบันได ตามความเหมาะสมแก่ท้องถิ่นตามลำดับความจำเป็น โดยหนักไปในทางปฏิบัติ

๓. การศึกษาภาคผนวก รัฐบาลจะได้จัดให้ผู้ที่ไม่รู้หนังสือได้รับการศึกษานอานออกเขียนได้ และเข้าใจหน้าที่ของพระองค์เอง

๔. จะปรับปรุงอุดมศึกษาให้มีจำนวนและคุณภาพยิ่งขึ้น จะจัดให้มีแผนกวิชาเพิ่มขึ้นตามความจำเป็น

๕. จะได้จัดให้การพดศึกษาแพร่หลายในโรงเรียนทั่วไป ตลอดจนประชาชน และให้ผลิตแห่งการพดศึกษานี้ได้ เป็นประโยชน์ทั้งทางกายและทางใจ

๖. จะรักษาและส่งเสริมศิลปกรรมของไทย เพื่อให้เป็นที่เชิดชูเกียรติและวัฒนธรรมของชาติ จะใช้ศิลปกรรมเป็นอุปกรณในการอบรมประชาชนทั้งในทางความรู้และคุณภาพทางใจ จะใช้ศิลปกรรมให้เป็นอุปกรณการเสริมชูกิจแห่งชาติ

๗. ในทางศาสนา จะได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ให้ สัมแก่กาลสมัย และจะอุปถัมภ์ การศาสนาตามความประสงค์แห่งรัฐธรรมนุญ

๘. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมของประชาชน รัฐบาลจะได้ปลูกฝังหัตถกรรมและแนววัฒนธรรมตั้งแต่เยาว์วัย และจะดำเนินการขจัดเหตุที่ก่อให้เกิดการละเมิดศีลธรรมในชุมชน

๒. จะส่งเสริมให้ ได้ผลในสัมรรถภาพทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่าย
 ข้าราชการ เพื่อให้การศึกษาตั้งถ่วงแต่จบบรรลุถึงจุดหมายโดยเร็ว
 ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไปตาม แผนนโยบาย ที่แสดงมานี้
 ก็ด้วยอาศัยกำลังเงิน กำลังคน และความสามัคคี ร่วมแรง
 ร่วมใจ กันระหว่างปวงชน ชาวสยาม ทั้งมวล นับแต่องค์ ประมุข
 คณะสงฆ์ ข้าราชการ ตลอดจนอาณา ประชากร และโดย
 ฉะนั้นอย่างยิ่ง ก็สม่าชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ได้รับมอบหมาย
 ให้มาช่วยกันบำรุงชาติให้เจริญรุ่งเรืองในวิถีรัฐธรรมนูญ รัฐบาลจึง
 ขอความช่วยเหลือ ร่วมมือของสภาผู้แทนราษฎร ตามแผนนโยบายที่
 แสดงมานี้ และขอความไว้วางใจ ของ สภาผู้แทนราษฎร ตาม ความใน
 มาตรา ๕๐ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามด้วย

๑๖.๐๖ น.

ขุนจีนสถานพิทักษ์ (ภักดี) : เท่าที่คณะรัฐบาลได้แสดง
 มาเมื่อก่อนนี้เป็นนโยบายอย่างย่อ ๆ ซึ่งข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่
 เด็กน้อย ใครจะขอข้อเพื่อให้ข้อสังเกต ไม่ทราบว่ามีรัฐบาลจะชี้
 ข้ออย่างไรหรือไม่

ประธานสภาฯ : ในเรื่องแสดงนโยบายนี้ข้าพเจ้าคิดว่า ท่าน
 มีความข้องใจก็ตามได้ ไม่ขัดแย้งกันเพื่อจะได้พูดกันหลาย ๆ คน ถ้า
 สดถึกกันก็พูดได้น้อยคนเต็มที เพราะฉะนั้นท่านถามได้

ขุนชินสถานพิทักษ์ (ภูเก็ท): แร่ดิบบุกเป็นโภคทรัพย์ของ
แผ่นดิน และมีแพร่หลายในประเทศสยามควรที่จะให้ชักชวนมาใช้เพื่อ
ความเจริญของประเทศชาติ แต่นโยบายที่ได้แสดงมาเมื่อนี้ ไม่ได้
กล่าวถึงทรัพย์ประเภทนี้เลย และอีกอย่างหนึ่ง กล่าวถึงคำสั่งนา
ข้าพเจ้าทราบดีว่าก่อนที่ต้นไม้เศรษฐกิจจะตกค่า รัฐบาลมีเงินก้อนหนึ่ง
สำหรับอุดหนุนพระเจ้าแผ่นดิน มาตกลงเมื่อคราวเศรษฐกิจตกค่า เวลานี้
เศรษฐกิจ ค่อยดีขึ้นแล้ว รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะคืนเงินบำรุงก้อนนี้
บ้างใหม่ เพราะคำสั่งนาพุทธเป็นหัตถ์ของประเทศสยาม

๒๖.๐๘ H.

พ.อ. พระบาทฤทธิอัคนี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา-
ธิการ: ที่ท่านสมาชิก ชองใจในข้อที่รัฐบาล แสดงมาแต่ในเรื่อง
โภคกิจของประเทศนั้น สำหรับในข้อที่รัฐบาลได้พูดรวมได้ คือไม่
ได้จรรยาโดยละเอียด ก็เพราะเห็นว่าที่เป็นวัตถุประสงค์สำคัญ ๆ ก็
เกี่ยวกับแร่เป็นต้น แต่รัฐบาลได้ ชี้แจงแต่ว่าจะได้บำรุงส่งเสริม
สิ่งที่เป็นการค้าสำคัญ ๆ เช่นแร่เป็นต้น เพราะฉะนั้นการตรวจหาแร่
วัตถุต่าง ๆ ที่จะเป็นโภคทรัพย์ของประเทศก็อยู่ในข้อนี้ด้วย แต่ถ่า
รัฐบาลมีนโยบายที่จะสำรวจตรวจ พูดรวมก็คือว่าขบวนการนี้ เมื่อ
เห็นว่าจะได้เป็นประโยชน์ ก็จะได้ชักชวนแนะนำส่งเสริมให้แพร่หลาย
ให้ทำเป็นอุตสาหกรรมขึ้น

ประธานสภาฯ : เราตามต้องขอ ข้อหนึ่งคือ ขี้ตองคำเดมา
 น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ธรรมการ : ขนากจะขอรวมไว้กับภายหลัง
 ประธานสภาฯ : ใครจะพูดอีก

๑๖.๑๐ น.

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่รัฐบาลได้
 แถลงนโยบาย เพื่อขอความไว้วางใจจากสภาฯ เมื่อคืน ข้าพเจ้ายัง
 ร้องใจในเรื่องเกี่ยวแก่การคลัง ซึ่งนายกรัฐมนตรียุติโดยแสดงปาฐก
 กถาทรงวิทยุกระจายเสียงเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งได้
 กล่าวถึงรายรับและรายจ่ายต่างๆ ปรากฏว่าใน พ.ศ. ๒๔๗๗ รายได้
 ได้สูงกว่าที่ประมาณไว้ ๑๘ ล้านบาท พ.ศ. ๒๔๗๘ สูงกว่า ๘ ล้านบาท
 พ.ศ. ๒๔๗๙ รายได้สูงถึงประมาณ ๑๖ ล้านบาท เมื่อเป็นเช่นนั้น
 ย่อมจะแสดงให้เห็นว่าการคลังของประเทศเรานั้นดีเป็นที่มั่นคงจน
 เป็นอันมาก แต่ที่ข้าพเจ้ายังรู้สึกถึงในเรื่องเกี่ยวแก่การคลังซึ่ง
 ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรตั้งแต่สมัยราชาธิปไตยเป็นต้นมา
 รัฐบาลเพียงแต่ได้ มีการลดรายจ่ายเพียงบาทเดียวเท่านั้น ถ้า
 หันมาพิจารณาเรื่องรายรับ ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงจะเห็นด้วยว่าเป็น
 ภาษีอากรที่ไม่เต็มโอกาส เพราะเหตุว่าตามหลักภาษีอากรจำเป็นที่จะ
 ต้องเรียกจากความสามารถ ของบุคคลไม่ใช่ ว่าจะไปเก็บจากตัวบุคคล

ภาษีรัฐชูปการนเป็นภาษีที่ออกในสมัย สมบูรณาญาสิทธิราชเก็บ จาก
 บุคคลไม่ใช่เก็บจากทรัพย์สินของบุคคล เพราะฉะนั้นภาษีอันรัฐ-
 ชาติจำเป็นต้องจ่ายจะต้องแก้ไขหรือยกเลิก หรือไม่ก่ผ่อนหนักเป็น
 เบาในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ แต่ภาษีอากรนอกจากที่กล่าวมาแล้วจำเป็นที่
 จะต้องมีการกำหนดอัตราให้แน่นอน คือหมายความว่าเก็บเท่าไรก็เท่านั้น
 แต่ภาษีรัฐชูปการน ถ้าหากว่าเกินกำหนดไปแล้ว รัฐชาติปรับเอา
 ร้อยเปอร์เซ็นต์เต็มก็ รัฐบาลไม่เห็นว่าการปรับจะเป็นการยุติ-
 ธรรมไปได้เลย และนอกจากนี้การเก็บรัฐชูปการเป็นการวิเค่เด็กเอา
 กับป ก็ไม่ดำเนินการจะเก็บเขาได้แต่ก็ต้องจับกุมตัวบุคคลนั้นมาทำงาน
 ที่บุคคลทางครอบครัวของบุคคลที่ขากจนแล้วจำเป็นที่ จะต้องทอดทิ้ง
 ครอบครัวมาเพื่อทำงาน แล้วรัฐบาลก็จำเป็นที่ต้องเสียเงินค่าใช้ จ่าย
 เพิ่มขึ้นอีก นี้เรียกว่าเป็นการไม่ประหยัด เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็
 จะฟังความเห็นของท่านรัฐมนตรีคลังว่ามีความนโยบายอย่างไรบ้าง ใน
 การที่จะยกเลิกภาษีรัฐชูปการ ซึ่งเป็นภาษีไม่เสมอภาค หรือถ้า
 หากว่าไม่ดำเนินการจะยกเลิกในเวลานี้ได้ รัฐบาลก็อยากจะขอให้ทาง
 การพิจารณาผ่อนผันลง ยกตัวอย่างเช่นการปรับไม้ควรจะปรับถึง
 ร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือมีคณะนักพยายามตกลงอีก เช่นจะลดลงบาทหนึ่ง
 หรือสองบาทก็แล้วแต่รัฐบาลจะเห็นสมควร

๑๖.๑๔ น.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : รัฐบาลได้

ดูทุกมุมทุกแง่ เหน็ดถนโยบายของรัฐบาลซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบความ
ไว้วางใจมาจากราษฎรแล้ว รู้สึกมีดีและน่าปลื้ม แต่ความข้องใจ
ของข้าพเจ้ามีบางอย่าง อยากจะเรียนถาม รัฐบาลด้วย ความเคารพว่า
เพราะข้าพเจ้าได้รับมอบหมาย จากประชาชน ตามรัฐธรรมนูญ มานี้
รัฐบาลจะโปรดกรุณาได้บ้างหรือไม่.

ประชาชนสภาฯ: ไม่ใช่ ท่านถามก็ถามได้ ไม่ต้องอวยภักดี
มากมาย ถามก็ถามเลย ข้าพเจ้าได้ยอมแล้ว

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (ถึงหัว): ตามที่รัฐบาล
แถลงว่าได้ปรับปรุงสัญญาทางพระราชไมตรีออกจากแอกแล้ว อ่า-
นาทางศาลกัตติ หรือภาษีอากรอะไรเหล่านั้นกัตติ ซ่อนก้น่าปัดอยู่หรือ
แต่เคยจนปวงชนรู้สึกขงใจอยู่เล็กน้อยในเรื่องที่ดินซึ่งเป็นของสงวน
เป็นอย่างยิ่งของชาติ ถ้าหากว่าเราปล่อยให้หมดมือจากปวงชนชาว
สยามไปเป็นของต่างชาติแล้ว ปวงชนจะเสียใจหาหนอยไม่ เพราะ
ฉะนั้น ตามที่ นานาชาติได้ปิดกั้นให้ สยามหลุด แอกในรอนแล้ว ก็นับว่า
เป็นกตยาณมิตร กตยาณธรรมดีแล้ว แต่ในเรื่องที่ดิน แลละเป็น
ปัญหาสำคัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า รัฐบาลจะ
สงวนที่ดินได้ เป็นของชาวสยามไม่ให้ลงตาซื้อขายกันจะได้หรือไม่

๑๖.๑๖ น.

นายเทพ โชตินุชิต (ขันธ์): ปกติขณะที่รัฐบาลมาแถลง

นโยบายที่อดกลำงั้น สมาชิกแต่ละคนนั้นมอบเปลำมาด้วยกันทั้งนั้น คือ
 ไม่มีคูำงของรัฐบาลแจกให้สมาชิก เมื่อตั้งนั้นแล้ว ปล่อยให้สมาชิก
 งบ คือทำนอำน เราจะทำเองก็ไม่ทัน เพราะฉะนั้นจำพเจ้าชอถาม
 รือหนึ่งว่า ก่อนอื่นก่อนที่รัฐบาลจะได้แถลงนั้นจะแจกให้สมาชิกได้
 อำนก่อนหลาย ๆ ข้อ โมงจะได้หรือไม่ นี่เป็นข้อแรกก็โปรดตั้งเกิดได้
 ด้วย ข้อคือไปทำนนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบาย อย่าง ยึดยาว
 ความจริงนั้นเราทุกคนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตั้งใจ จะรับรองหลักการ
 นั้น แต่ไหน ๆ ก็ได้มาทำงานร่วมกันแล้ว ก็อยากจะทำอะไรใดกบาง
 ข้อ เพราะเหตุว่าเป็นข้อที่ข้องใจของสมาชิกดำนมาก ข้อแรกคือว่า
 ในเรื่องการทำนนั้น รัฐบาลได้บอกที่เราพยายามจัดกำดังทหารเพื่อ
 บังกันประเทศชาติของเรา ไม่ใช่รุกราน ด้วยเหตุนี้เราได้เคยพูดกัน
 มาหลายสิบครั้งแล้ว เราเป็นประเทศเล็กนิดเดียว เราพยายามจะตั้ง
 คิวตั้งแก้ใหม่ ในข้อนี้เองในฐานะที่สมาชิกมีสิทธิที่จะควบคุมราชการ
 แผ่นดิน จึงอยากจะทำนรัฐบาลว่า การที่เราจะบังกันประเทศชาติ
 ของเราให้เป็นเอกราชใหม่คั้นนั้น เท่าที่ทำได้จนพอรือยัง และ
 โนงงบประมาณมีหน้าคือพ.ศ. ๒๔๘๓ นั้น อยากจะทำนรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงกลาโหมเป็นข้อ ๒ ว่า พยายามจะเพิ่มงบประมาณรายน
 หรือไม่ ถ้าไม่เพิ่มแล้วจะลดให้ไปจ่ายในอย่างอื่นบ้างจะได้หรือไม่
 เพราะฉะนั้นได้ โปรดตอบในข้อ ๒ ด้วย เป็น ๒ ข้อละ นั้นเป็นเรื่อง
 ทหาร ที่ติดต่อในเรื่องเศรษฐกิจ คือในเรื่องภาษี ได้มีสมาชิก

ถามแต่ที่ว่า ท่านจะดกภาษัรัชชูปการได้อีกหรือไม่ ข้าพเจ้าขอ
 คำถามของสมาชิกเมื่อครั้งว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 จะตอบเราด้วยนโยบายว่า จะปรับปรุงภาษีให้เสร็จภายในปี พ.ศ.
 ๒๕๑๓ ครั้งเองแต่จะจึงอยากทราบบ้าง ที่ว่าดังนั้นจะปรับปรุง
 ภาษีนี้นั้น มีกว้างขวางมากมายเหลือเกิน ที่ราษฎรกำลังเดือดร้อน
 อยู่ในเวลานี้ก็มีภาษีกำนาคันหนึ่ง และภาษัรัชชูปการอันหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นเพื่อแก้ปัญหาให้สิ้นเชิง จึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังเป็นข้อ ๓ ว่า ภาษีกำนาคัน ภาษัรัชชูปการก็ดี ในปี พ.ศ.
 ๒๕๑๓ จะดกกลงได้หรือไม่ และต่อไปข้อ ๔ อยากจะถามรัฐมนตรีว่า
 การยุติธรรมว่า ในฐานะที่ท่านเข้ามาใหม่ ๆ แต่ท่านที่เคยเก่ามาครั้ง
 หนึ่งแล้ว จึงอยากจะถามว่าท่านเคยได้สังเกตพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการตุลาการที่แก้ไขใหม่ฉบับนี้บ้างหรือไม่ ถ้าให้ผู้พิพากษา
 เป็นอิสระในการพิพากษาอรรถคดีนั้นเป็นจริงตามรัฐธรรมนูญหรือไม่
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สิทธิแก่รัฐมนตรีอย่างเกินควร กล่าวคือ
 เราตั้งคณะกรรมการตุลาการไว้เพียงเป็นตุ๊กตา ส่วนกิจการบริหาร
 คณะกรรมการตุลาการปรึกษาไว้อย่างไรแล้ว ก็ต้องเสนอไปยังรัฐ
 มंत्रीเพื่ออนุมัติ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีไม่อนุมัติ คณะกรรมการตุลาการ
 ก็แห้งเปล่า นี่แหละจึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า
 เมื่อเห็นพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างนี้แล้ว ท่านหวังจะให้ผู้พิ
 พากษานั้นมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดีหรือไม่ ขอได้โปรด

จากโต้คีย์ว่าท่านจะตอบข้าพเจ้าว่าอะไร และในเรื่องการศึกษาชั้น
 เมื่อ^{๕๕}รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะพยายามตั้งชั้นมัธยมบริบูรณ์
 ให้ทุกจังหวัด ขอนจึงขอถามรัฐมนตรีว่าการว่า จะตั้งในปีไหน
 ก่อในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๒ หรือ พ.ศ. ๒๔๘๑ หรือ
 พ.ศ. ๒๔๘๔ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะตั้งได้ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ นี้ ก็
 ขอได้ โปรดตอบข้าพเจ้าด้วย แต่ว่าก่อนที่จะตอบข้าพเจ้าถามรัฐบาลนี้
 ขอให้อธิบายถึงเหตุอันหนึ่งว่า ความจริงรัฐบาลจะดำเนินนโยบาย
 อย่างไหน ไม่สำคัญเท่าใดนัก ขอแต่ให้รัฐบาลได้โปรดกวด
 ขันคนบริหารงานของท่านให้ตั้งใจทำงานให้จริงจัง คือว่าที่เราจะมา
 อ่านนโยบายกันเดี๋ยวนี้แหละเป็นข้อสำคัญของข้าพเจ้า

๑๖.๒๐ น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปราชธานี) : สำหรับผู้ที่
 สนใจในนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมาเดี๋ยวนี้ ก็คงจะไม่ลืมว่าเมื่อรัฐ-
 บาลที่เดี๋ยวนี้ได้เข้าบริหาร ราชการแผ่นดินนั้น ได้แถลงนโยบายใน
 รูปที่รัฐบาลได้แถลงแล้วเมื่อ^{๕๕}กัน แต่ปัญหาในการที่เราจะเรียน
 นโยบายให้เห็นสิ่งที่อ่านแล้วน่าฟังเพราะ ๆ อาจจะเป็นสิ่งที่นำความสุ-
 ติสมบูรณ์มาสู่ประชาชนนั้น ก็ย่อมเป็นสิ่งที่เราจะทำได้ แต่ปัญหาใน
 ทางปฏิบัติ นั้นข้าพเจ้า ขอร้องให้ รัฐบาลนี้ได้ คำนึงเป็นอันมาก ใน

๖๖
 ปัญหาเฉพาะบุคคลท่านสมัยรัชกาลที่ ๕ แทนจังหวัดขอนแก่น ได้กล่าวแล้ว ข้าพ
 เจ้าจะไม่กล่าวซ้ำเติม แต่ถึงแม้ว่าในการที่เราจะได้อำนาจใจในเฉพาะ
 คดี บุคคล หรือไม่นั้นไม่ เป็นปัญหา สำคัญในขณะ คั้ง คณะ รัฐมนตรี
 ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่าที่รัฐบาลได้มาแสดงขอความได้อำนาจใจนี้ สมาชิก
 ทั้งอยู่ในที่นั้นจะเห็นด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เราจะให้ความ
 ได้ ใจแก่คณะรัฐบาลในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าจึงขอชักชวนสมาชิกทั้ง
 หายได้ ระวังถึงปัญหาทางหนึ่งคือว่าบุคคล รัฐบาลได้จับ คำแถลง
 นโยบายด้วยการขอรับรองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่หนึ่งอยู่นั้น โดย
 ขอความร่วมมือและขอความได้ ใจจากสภาฯ นั้น ปัญหาในการร่วม
 มือนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า สภาฯ นั้นพร้อมอยู่ทุกขณะที่จะร่วมมือ
 ความนโยบายที่รัฐบาลได้ แสดงแล้ว แต่ ปัญหาในการ ร่วมมือนั้น
 คดข้อเวลา ๕ นาทีแต่ก่อนนั้น สภาฯ นั้นได้พยายามอย่างขะที่จะทำการ
 ร่วมมือกับรัฐบาลตามนโยบายที่รัฐบาลได้ แสดงแล้ว แต่ทว่านโยบาย
 ที่รัฐบาลได้ แสดงนั้นเป็น เพียงส่วนหนึ่ง ซึ่งจะทำความพอใจให้แก่เรา
 ในขณะที่ได้ แสดง แต่ปัญหาการปฏิบัติกันเป็นสิ่งที่สภาฯ นี้จะต้องระมัด
 ระวังในเมื่อรัฐบาลมาขอความได้ ใจจากสภาฯ ข้าพเจ้าจึงขอทำ
 ความเข้าใจในหลักการใหญ่ ๆ กับรัฐบาลเสียก่อนว่ารัฐบาลนั้นนโยบาย
 ในการจัดการบำรุงประเทศ ได้วางตัวกับการบำรุงประเทศ ได้อย่าง
 ไร ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะมีขอความได้อำนาจใจเฉพาะบุคคลในคณะรัฐบาลนี้
 ก็จริง แต่ทว่าถ้าแม้ว่ารัฐบาลนี้ได้ จัดตั้งตัวการบำรุงประเทศถูกต้อง

ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าแล้ว นกเป็นสัตว์ธรรมดาที่เราจะเอา
 บุคคลเข้ามาเกี่ยวกับนโยบายของประเทศไม่ได้ ในการที่จะจัดลำดับ
 การบำรุงประเทศนั้น ข้าพเจ้าขอทราบเสียก่อนว่า รัฐบาลนั้นนโยบาย
 ในการที่จะจัดลำดับการบำรุงประเทศหนักไปในทางใดก่อน คือโดย
 ฉะเพาะหลักสำคัญที่เรามีอยู่ในการจัดการบำรุงประเทศนั้น ก็คือการ
 ศึกษา การบำรุงเศรษฐกิจ การรักษาความสงบภายใน การป้องกัน
 ประเทศ และอื่น ๆ ในการที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณ มาสู่สภา
 เร็ว ๆ นั้น เราจะได้เห็นลำดับการบำรุงประเทศจะไปในทางใด
 แต่ในชั้นรัฐบาลยังไม่ได้เสนอมาร เราที่ยังทราบไม่ได้ แต่ก่อนที่จะ
 ให้ความได้ดวงใจต่อรัฐบาลชุดนี้เราควรจะได้ทราบเสียก่อนว่า รัฐบาล
 มีนโยบายหนักไปในทางใด เมื่อรัฐบาลได้ตอบคำถาม ของข้าพเจ้า
 แล้ว ว่า รัฐบาลมีนโยบายในการจัดการบำรุงประเทศหนักไปในทาง
 ใดแล้ว ข้าพเจ้าจึงจะอธิบายอีกครั้งหนึ่งว่าจะถูกกับความประสงค์
 ของข้าพเจ้าหรือไม่ ทั้งนี้เมื่อรัฐบาลได้แถลงถึงนโยบายทั่ว ๆ ไปว่า
 รัฐบาลมีความประสงค์ อย่างยิ่งที่จะจัดการบำรุง ประเทศให้ก้าวหน้า
 ขึ้นไปทันเทียมกับ นานาประเทศ ที่เขาเจริญแล้ว ด้วยอาศัย หลัก ๖
 ประการ ข้าพเจ้าจึงขอซักเป็นข้อ ๆ เท่าที่ข้าพเจ้าได้จดไว้ แล้วขอ
 ทานได้ โปรดตอบคำถาม ข้าพเจ้าเป็นข้อ ๆ ตามที่รัฐบาลได้ แถลงนั้น
 ด้วย ในการที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณ คือมุ่งหมายจะเสนองบ
 ประมาณในหลักคุณลักษณะนั้น รัฐบาลมีความมุ่งหมายอย่างไร ทั้งนี้

โดยเหตุว่ารัฐบาลชุกก่อนได้เคยแถลงว่า ในการบำรุงนั้นเมื่อรัฐบาล
 ได้จัดการสำรวจตรวจตราแล้ว รัฐบาลจะไม่ตระหนี่เงิน จึงคิดว่า
 จะหนักไปในทางบำรุงมากกว่าการตระหนี่ แต่การที่รัฐบาลจะเด่นอ
 งงบประมาณโดยอาศัยหลักคุณูปภาพนั้น ถ้ามีสิ่งซึ่งจำจะต้องบำรุงโดย
 รายจ่ายสูงกว่ารายได้แล้วรัฐบาลจะตระหนี่เงินกระนั้นหรือ ในทาง
 การคลัง ข้อของรัฐบาล มุ่งหมายที่จะ ค่าเนิ่นถาวร รักษาระดับการ
 แลกเปลี่ยนเงินตรา ตามกฎหมายที่เป็นอยู่เดี่ยวนั้น ข้อนี้ ข้าพเจ้าขอ
 เรียนถามว่า การแลกเปลี่ยนเงินตราเท่าที่ เป็นอยู่เดี่ยวนั้น หมายถึง
 เวลาที่ควรจะได้ค่ารีเปลี่ยนแปลงตามประเทศคู่บ้นที่เขาได้ ทดลองกัน
 มาแล้วและได้ผลดีนั้นหรืออย่างไร ในทางภาษีอากร สมัชชิกได้สนใจ
 เป็นอันมากในเรื่องภาษีอากรนี้ รัฐบาล ชุกก่อนได้แถลงเมื่อวันที่ ๒๕
 กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ว่ารัฐบาลจะปรับปรุงภาษีอากรให้ถูกต้องไม่
 เป็นภาระแก่ราษฎรผู้ที่ยากจน นับตั้งแต่ได้แถลงนโยบายมาแล้วเป็น
 เวลา ๕ ปี การปรับปรุงภาษีอากร นั้นถ้าหาได้ดำเนินไปไม่ แม้ว่า
 สมัชชิกสภาฯ จะได้พยายามรุมเร้าให้มีการปรับปรุงภาษีอากร รัฐ
 ภายนั้นก็เพิกเฉยเสีย ดังจะให้เห็นในขณะนั้น แต่บัดนี้รัฐบาลนี้ได้แถลง
 อีกครั้งหนึ่งว่าจะปรับปรุงภาษีอากรให้สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เพราะ
 ฉะนั้น บัญญัติจึง มีว่ารัฐบาล จะปรับปรุงให้ ใช้ได้ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓
 หรือว่าจะกระทำให้เสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ รัฐบาลมุ่งหมายจะปรับ
 บัรุงภาษีอากรอย่างใดเป็นส่วนใหม่ และรัฐบาลจะถือมคติที่รัฐบาล

ยุคก่อนนี้ได้ตั้งกรมการขึ้นไปปรับปรุงภาษีอากรเป็น ๓ ทาง คือทาง
สรรพากรทางสรรพสามิต และทางศุลกากร เป็นหลักในการที่จะ
ปรับปรุงภาษีอากรนั้นหรือไม่ และโดยฉะเพาะอย่างยิ่งในเรื่องค่า
และภาษีรัฐูปการ รัฐบาลมีความมุ่งหมาย ที่จะปรับปรุงไปใน
ทางใด ในทางการเมือง ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเมื่อเรารู้จักมีชาว
แพร่ไปในความเข้าใจผิดระหว่างประเทศสยามกับฝรั่งเศส คือว่า...

ประชาชนสุภาพ : ไม่ใช่ท่าน การเมืองนั้นพูดแต่รวม ๆ เกิด
ท่านอย่าไปอ้างชื่อเมืองไหนเลย นี่เป็นนโยบายไม่ใช่ตั้งกระทู้ถาม ถ้า
ท่านตั้งกระทู้ถามข้าพเจ้าก็จะยอม การเมืองต้องระมัดระวังหน่อยเวลา
ข้าพเจ้าขอรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปราชธานี) : มีบางประเทศ
ได้มีความเข้าใจผิดกับประเทศสยาม และรัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับ
ปรุงมิให้ต่างประเทศมีความเข้าใจผิดในทางความเป็นอยู่ ของประเทศ
สยามอย่างไร ในทางการเมือง ประเทศสยามเรามีสัญญาทางพระราช
ไมตรีกับบางประเทศเท่านั้น และถ้ารัฐบาลนี้ได้มีนโยบายในการ
ที่จะส่งมอบประโยชน์กับประเทศที่ไม่มีสัญญาทางพระราชไมตรีอย่างไร
หรือไม่ ในทางการศาลที่รัฐบาลมุ่งที่จะรักษาฐานะข้าราชการศุลกากร
ให้มีอิสระในการพิจารณาพิพากษานั้น ในการที่รัฐบาลจะกระทำเช่น
นี้ รัฐบาลจะกระทำให้สำเร็จไปตามนโยบาย ที่แสดงไว้ นี้ อย่างไร
ในทางการโครผู้ร้าย รัฐบาลได้แสดงแล้วว่ารัฐบาลมีความประสงค์

ที่จะตั้งการปราบปรามการโจรผู้ร้าย ด้วยวิธีใหม่ๆ ดองวิธี ก็คือการ
 ปราบปราม และการบ่อนกัน การโจรผู้ร้ายเคียดแค้นมีตั้งมูฏฐานใหญ่ๆ
 อยู่ก็เนื่องมาจากความจำเป็นในทางอาชีพ และความจำเป็นในทาง...
 มันพูดยาก ความจำเป็นอีกทางหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวในที่นี้
 รัฐบาลมีนโยบายที่จะปราบปรามการโจรผู้ร้าย โดยเฉพะอย่างยิ่ง
 ในทางอื่นและในทางสุราให้สงบราบคาบไปได้ด้วยวิธีใด ในทางการ
 เศรษฐกิจ เมื่อที่ รัฐบาลได้แถลงนโยบายเศรษฐกิจว่าด้วยการ
 ประสานอาชีพ การพัฒนาประโยชน์ และการควบคุมค่าารณูปโภค
 ปัญหาในเรื่องที่ รัฐบาลได้แถลงแต่ว่าจะจัดการตำรวจ ก็ที่ รัฐบาล
 จะจัดการตำรวจ กิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับ การ เศรษฐกิจ เป็นต้น ว่า
 การตำรวจความเป็นอยู่ของประชาชน การขนส่ง การเพาะและการ
 ขนรับให้ราษฎรนิยมในการค้าพาณิชย์และอุตสาหกรรม ทั้ง รัฐบาล
 มีวิธีปฏิบัติที่จะดำเนินการตามนโยบายที่ได้แถลงแต่นั้นอย่างไร ใน
 ทางสหกรณ์ รัฐบาลนี้ได้แถลงอย่างเดียวกันกับที่ได้แถลงแต่เมื่อ
 คราวรัฐบาลก่อน ว่า รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะขยายการสหกรณ์
 กุ๋ยม และ การสหกรณ์รูปอื่น และตั้งเศรษฐกิจด้านสำหรับกสิกร ดี
 บัมาแต่ที่สภาฯ นี้ได้ พยายามมองถึงว่า รัฐบาลจะขยาย การสหกรณ์
 รูปอื่น เช่นสหกรณ์เช่า และเศรษฐกิจด้านสำหรับกสิกรนั้น ในการที่
 รัฐบาลแถลงนั้นขอทราบว่ รัฐบาลจะได้จัดการให้มีสหกรณ์รูปอื่น และ
 เศรษฐกิจด้านสำหรับกสิกรได้เมื่อไร ในทางกรรมกร เราก็ยอมรับกัน

แต่จำกรรมกร เวลานี้โดยทั่ว ๆ ไป นั้นไม่ได้ รับ ความคุ้มครอง
 เพราะฉะนั้นขอทราบ ว่า รัฐบาลนั้น มีนโยบาย ช่วยเหลือ ให้ ฐานะของ
 กรรมกรดีขึ้นได้อย่างไร ในทางสถิติ โดยละเอียดอย่างยิ่ง การทำ
 งาน ไม่ได้ผลเนื่องจาก ฝนแล้ง และน้ำท่วม ฉะนั้น ท้องที่บางแห่ง
 น้ำท่วม มาตลอดระยะเวลา ๕ ปี ทำให้ นาได้ ข้าวไม่พอ เป็นเหตุให้
 ฐานะของสถิติคือ ชาวนานี้ ตกต่ำไป รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะช่วย
 เหลือ ชาวนาให้ พ้นจากความทุกข์ยากนี้ อย่างไร ในระหว่างที่เกิด
 สงครามระหว่าง ญี่ปุ่น กับจีน ทำให้ ราคาข้าว ของสยาม นั้นขึ้นไป
 บ้าง ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือข้าวของ สยามให้ ส่งออก
 ไปจำหน่าย ยังต่างประเทศ ได้ ในระดับที่ ไม่เสียเปรียบ ใด ๆ
 ในทางการ ศึกษาระดับสูง รัฐบาล ได้ มีความ มุ่งหมาย ที่จะ บำบัด
 โรค โดยตั้งโรงพยาบาล สุขศาลา โดยให้มีผู้ ช่วยแพทย์เพิ่มมาก
 ยิ่งขึ้น ทั้งนี้มีนโยบายที่ถูกต้อง แต่การที่ รัฐบาล จะทำให้
 มีโรงพยาบาล ประจำ ทุกภาค และ ขยายให้มีผู้ช่วย แพทย์ ประจำ
 ที่ทุกอำเภอ และจัดการส่งเสริมให้ มารดาและเด็ก ให้มีนางส่ง-
 เคราะห์ให้ความสุขศาลาทั่ว ๆ ไป นี้ รัฐบาลจะจัดการให้สำเร็จได้ภายใน
 ระยะเวลาที่มี คำหมายของ รัฐบาลนี้ ในทางการทาง รัฐบาลจะเร่ง
 รั้งจัดสร้างทาง ตามโครงการที่ได้ประกาศแล้วนั้น โดยละเอียดทาง
 ท้องถิ่นนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการในทางท้องถิ่น โดย ฉะเพาะ คือ
 การคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัดกับอำเภอ ระหว่างอำเภอคืออำเภอ
 และระหว่างอำเภอกับตำบล อันเป็น การช่วย นอกเหนือ จาก โครง

การตั้งทางนี้อย่างไร เพราะว่าถ้าเรามีแต่คอยให้รัฐบาลตั้งทางตามโครงการ ตามที่ รัฐบาล ชุดก่อนได้ แกลงไว้ นั้น ก็จะเป็น เวลามากกว่า การ ที่ เรา จะ มีการ คิดต่อ ระหว่าง อำเภอ กับ อำเภอ และ อำเภอ กับ ตำบลได้ ทั้งรัฐบาลมีนโยบายจะช่วยส่งเสริมให้มีการติดต่อคมนาคมระหว่างอำเภอกับอำเภอ และ ระหว่างอำเภอกับตำบลได้อย่างไร ในทางการเกษตร รัฐบาลประสงค์จะบำรุงและส่งเสริมการเกษตรกรรมให้มีคุณภาพดีขึ้น โดยรัฐบาล จะพยายาม เพราะ ความนิยมของราษฎรให้มีในการเพาะปลูก และพยายาม ที่จะฟื้นฟูการทำสินค้าภายใน ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะอำนวยความสะดวกตามนโยบายนี้ได้อย่างไร เพราะว่าการทำงานสินค้าภายในประเทศในระหว่างนี้ไม่ได้รับการส่งเสริม บัดนี้รัฐบาลได้รับรองตามนโยบายที่ได้ แกลงไว้ แล้วนี้ว่าจะกระทำและส่งเสริมให้ ราษฎรนิยม และฟื้นฟู การทำสินค้าภายใน โดยจะเพาะอย่างยิ่งการอุตสาหกรรมภายในครอบครัว ในการสำรวจดินและสำรวจพืช เพื่อจะรู้ว่าพืชอย่างใดเหมาะแก่พื้นที่ดิน อย่างไรนั้น ในขณะนี้ปรากฏว่ารัฐบาลยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จะทำการอย่างนี้พอ ในที่ที่รัฐบาลแกลงนโยบายเช่นนี้ รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะหากคน มาทำงานตามนโยบายที่ได้แกลงนี้เพียงไร ในการบ่มไม้ ตามโครงการบ่มไม้ทั่ว ๆ ไปนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งคนบ่ม.....

๑๖.๓๘ น.

ประธานสภาฯ: ถึงเวลาแล้ว ถ้าท่านจะพูดต่อไปก็ขงขอนุญาต

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปถราชธานี): ขออนุญาตพูด
ต่อไป

ประธานสภาฯ: เรือ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุปถราชธานี): เคียงนี้ราษฎร
ได้ติดต่อบุคคลพื้นไม้กันเป็นอันมาก ทำให้ไม้ ในป่า ของเราสูญพันธุ์
ไปเป็นอันมาก ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันการป่าไม้ตามโครง
การที่รัฐบาลประสงค์นั้นอย่างไร ในการที่รัฐบาลจะส่งเสริมให้ราษฎร
นิยมการอุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่ นั้น เคียงนี้ ปรากฏว่าการ
ทำเหมืองแร่ ได้ตกอยู่ในมือของคนที่ไม่ใช่ไทย รัฐบาลมีนโยบายที่จะ
เพาะให้ราษฎรนิยมการทำเหมืองแร่ นั้นอย่างไร รัฐบาลได้แถลงว่าจะ
อบรมและเพาะให้ราษฎรนิยมการค้านั้น นั้นเป็นนโยบาย แต่ข้าพเจ้า
ขอทราบ ว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะทำให้ ราษฎรนิยมในทาง การค้าได้
อย่างไร ในทางการหารายได้ทั้งในและนอกประเทศ รัฐบาลมีนโยบาย
ที่จะหารายได้ทั้งในและนอกประเทศอย่างไร สำหรับ การทำโรง
งานอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในประเทศ เป็นต้นว่า โหม ฝ้าย และ
อื่น ๆ นั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะดำเนินตามโครงการ ที่จะให้ใช้ วัตถุดิบ
ที่ทำในประเทศอย่างไร สำหรับการศึกษาข้าพเจ้ารู้สึกมีความยินดี
เป็นอันมากที่รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายว่า นอกจากการศึกษาด้าน
เด็กแล้ว รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะให้ การศึกษาแก่ พลเมืองชั้นผู้

ใหญ่ด้วย ในเรื่องข้าพเจ้าได้รับเร้ามาเป็นเวลานาน แต่การที่รัฐ-
 ชาติได้แสดงให้เห็นเร้าใจในขณะนั้น เรายังไม่ควรจะตีใจก่อน จน
 กว่ารัฐบาลได้แสดงให้เห็นเร้าใจว่า รัฐบาลจะจัดให้มีการศึกษาแก่ผู้
 ใหญ่นั้น รัฐบาลจะดำเนินนโยบายอย่างไร ในการดำเนินอาชีพจะศึกษา
 นั้น เดียวกันเร้าใจเร้าใจว่า อาชีพจะศึกษา ของนักเรียนนั้น เรา มีน้อย
 รัฐบาลก็มีความประสงค์หนักไปในทาง ที่จะส่งเสริมอาชีพจะศึกษาให้คิ
 ษณ รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายให้ทั่วถึงทุกแห่ง โดยเมื่อ นักเรียน
 ได้สำเร็จจากสามัญศึกษาแล้ว จะไม่ไปเขื่อนอยู่โดยไม่มี อาชีพพิดค
 ทั่วไปนั้น รัฐบาลมีนโยบาย ที่จะจัดการให้ สำเร็จ ตามนโยบาย ที่ได้
 แสดงให้เห็นอย่างไร อีกอย่างหนึ่งที่รัฐบาลได้แสดงในทางการศึกษา
 ว่า รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมศีลธรรม โดย ปลด หักศีลธรรม
 และวัฒนธรรมใหม่แก่พลเมืองตั้งแต่เยาว์ด้วยชนไป นั้น นับว่าเป็นหลัก
 นโยบายที่ดีและถูกต้องเป็นอันมาก แต่เดี๋ยวนี้ถ้าเรามองดูเด็กตามโรง-
 เรียนแล้ว เราจะเห็นว่าศีลธรรมและวัฒนธรรม ของเด็กได้เสื่อมไป
 แล้วจากแต่ก่อนเป็นอันมาก การที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเป็นการปฏิ-
 วัติความดีของเด็กล้วน ให้เป็นไปในรูปที่เราจะส่งเสริมให้เด็ก
 เป็นพลเมืองดีของชาติเมื่อเติบโตขึ้น ดังที่รัฐบาล มีนโยบาย ที่จะจัด
 การปลุกฝัง หักศีลธรรมและ วัฒนธรรม แก่เด็กโดย ทางใด ละเพาะ
 กระทบวงศศีลธรรม มีข้อที่ข้าพเจ้าประสงค์ ที่จะขอทราบอยู่บ้าง คือ
 ว่าในการที่จะจัดการให้ ผู้พิพากษา มีอิสรเสรีเต็มที่นั้น จำจะต้องมีประ-

ประมวลข้อบังคับและระเบียบศาลทั่วไป ทั้งรัฐบาลมีนโยบายที่จะประมวลข้อ บังคับและ ระเบียบศาลทั่วราชอาณาจักร เมื่อไร และมีอีกอย่างหนึ่งที่เราจะควบคุม คดีปกครอง และมีกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ประกาศใช้ประมวลวิธีพิจารณาคดีปกครองนี้เมื่อไร โดยเฉพาะ ด้านกฤษฎีกา รัฐมนตรีเกี่ยวข้องด้วยระเบียบและวินัยข้าราชการนั้น ปัญหา ก็เหมือนอย่างผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีษะเกษ ได้กล่าวแล้ว ปัญหา นโยบายนั้นไม่สำคัญ แต่สำคัญอยู่ที่บุคคลที่จะปฏิบัติคามงานนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงวินัยให้ข้าราชการมีสัมรรถภาพ อันดี และรู้จัก ผิดชอบ เฉพาะตนอย่างไร และโดยเฉพาะเดี่ยวนั้นรัฐบาลมีนโยบายในทางจำนวนข้าราชการอย่างไร คือตามเสียง ประชาชนที่ร้องทั่ว ๆ ไปนั้น เรา รู้ ดีกว่ากำลังคนมากกว่่างาน เพราะฉะนั้น รัฐบาล มีนโยบายในทางที่จะปรับปรุงให้งานกับคนเท่ากัน ถ้าเราต้องการคนที่ทำงานอยู่ เดี่ยวนี้ก็ต้องหางานให้เขาทำ พอควรกับกำลังแรงที่จะต้อง ทำงานไปวันหนึ่ง ๆ ข้าราชการร้องให้รัฐบาลตอบข้าพเจ้าเป็นข้อ ๆ ตามรายละเอียดที่ข้าพเจ้าได้ถามมาแล้ว

๑๖.๕๕ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำตอบของรัฐบาลมาแล้ว เนื่องจากที่รัฐบาลแถลงนโยบายกล่าวรวมรัด

ว่าจะให้ถูกต้องตามหลัก ๒ ประการนั้น รัฐบาลแสดงแต่เพียงว่าจะทำ
 อะไร แต่รัฐบาลไม่ได้แสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า จะทำอย่างไร ข้อ
 จึงเกิดปัญหาขึ้นว่า รัฐบาลจะทำดังนี้อย่างไร เมื่อไร ที่ไหน ด้วย
 เหตุใด จึงมีปัญหาค้นคว้า ดังที่ผู้แทนจังหวัดอุบล ฯ ได้กล่าวแล้ว
 ถ้าเรา ตั้งเกิด คำคำถามของผู้แทนอุบล ฯ เราจะเห็นว่า ปลายทางของ
 คำถามนั้นเป็นอย่างไรทั้งนั้น เนื่องจากนโยบาย ที่รัฐบาล แสดงมา
 ไม่ได้ตอบปัญหาอย่างไร แต่ตอบปัญหาอะไรเท่านั้น ก็รัฐบาลจะ
 ทำอะไรอย่างไรนั้นไม่ได้พูด ข้าพเจ้าจึงขอตั้งปัญหาถามท่านนายก
 รัฐมนตรีอย่างรวบรัดว่า ข้อ ๑ รัฐบาลมีนโยบายของกระทรวงต่าง ๆ
 ที่จะก้าวรุกไปข้างหน้าก่อนเพื่อนั้น เป็นกระทรวงไหน และกระทรวง
 ไหนจะขึ้นโรง ข้อ ๒ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 กตทไปรษณีย์ว่า กระทรวงกตทไปรษณีย์มีแผนการขยายหนวยที่ตั้งกองทหาร
 ออกไปในส่วนภูมิภาคบ้างหรือไม่ ที่ไหน เมื่อไร ข้าพเจ้าขอถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรพาณิชย์ว่า เมื่อนี้ นายกรัฐมนตรี
 แสดงถึงเรื่องการตั้งสถานีทดลอง ท่านก็กล่าวแต่เพียงว่าจะขยาย
 ออกไป แต่ก็ไม่ได้บอกให้แจ้งชัดว่า จะขยายออกไปประมาณใน
 จำนวน ๕ พันจะขยายออกไปอีกกี่สถานี ในเรื่องผลิตภัณฑ์ โคกระบือ
 เรื่องใหม่ เรื่องฝ้าย นโยบายเหล่านี้ก็ไม่ได้แสดงเขาไว้ อีกข้อ ๓
 เรื่องการสำรวจโลหกิจ การสำรวจโลหะในทางธรณีวิทยานั้นจะจะมี
 สำรวจในประเภทนั้น จะสำรวจในส่วนไหนของประเทศ และจะควา

เนืองงานเมื่อไร อีกข้อหนึ่งเกี่ยวกับกระทรวงเศรษฐการข้าพเจ้าขอตั้ง
ปัญหาตามเรื่องการร่างทางฉะเพาะท้องถิ่น คือทางรถไฟที่เกี่ยวกับ
ระยะทางในตอนที่ยังไม่ได้ร่างนั้น รัฐบาลจะคิดก่อสร้างขึ้นเมื่อใด
สำหรับกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามในเรื่องการปรับ
ปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่หรือฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้าน และปลัด
อำเภอจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรหรือไม่ ในเรื่องกรมราชทัณฑ์
รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการให้เรือนจำ ทั่วถึงตนเองได้หรือไม่
และทางการศึกษา รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรหรือไม่ ในการที่จะ
เตรียมฐานะครูประชาบาลขึ้นให้เท่ากับครูรัฐบาล อีกข้อหนึ่งใน
เรื่องการสอบได้ เราจะปรากฏได้จากข้อเท็จจริงในปีนั้น นักเรียนครู
เจ้าสอบ ๑,๘๘๘ คนได้เพียง ๓ คน ตกพันเก้าร้อยกว่า น่าจะเป็น
เพราะความรู เพราะฉะนั้นขอจะถามนโยบายของกระทรวงธรรม
การว่า ๓. มีนโยบายที่จะช่วยเหลือเผยแพร่วิทยากรให้แก่ครูประ
ชานาต ที่อยู่ห่างไกลกับส่วนกลางนั้นได้อย่างไรบ้าง

๑๖.๕๐๕.

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : ตามนโยบายของ
รัฐบาล เมื่อกล่าวถึงเรื่อง การรักษา ความสงบภายใน เป็นข้อซึ่ง
ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทราบรายละเอียดของการที่กล่าวไว้ว่า จะ
ปรับปรุงหน้าที่ในระหว่างหนังกงานฝ่ายปกครองนั้นให้เรียบร้อย ใน
ข้อนี้ ข้าพเจ้ายังสงสัย จึงใคร่ขอทราบจากท่านรัฐมนตรีมหาดไทย

ในวิธีการตามรายละเอียดว่า จะมีวิธีการปฏิบัติอย่างไร นอกจากนั้น
 ในเรื่องพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจนี้ มีข้อซึ่งข้าพเจ้าใคร่จะ
 ขอฝากความสังเกตไว้ม่างประการ ก่าตั้งในท้องที่ซึ่งได้อาศัย รักษ
 ษาความสงบเรียบร้อยอยู่ในขณะ มีพนักงานตำรวจ นายอำเภอ
 ปลัดอำเภอ และกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตำแหน่งที่นำส่งตำรวจได้แก่
 ปลัดอำเภอตลอดถึงตำรวจ และโดยละเอียดอย่างนี้ กำนันผู้ใหญ่
 บ้าน ซึ่งกล่าวกันว่า อำเภอเป็นกระโถนของพระโรง แต่บัดนี้ไปยัง
 ไคขึ้นทุกที่ ๆ แล้ว และนำหนักแห่งกระโถนอันหนักแพร่ไปถึงกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านด้วย ซึ่งเป็นบุคคลที่นำส่งตำรวจดี ถ้าแม้ว่ารัฐบาลมี
 นโยบายที่จะปรับปรุงแล้ว ขอให้ไปตรวจทราบในเรื่องปรับปรุงฐานะ
 กำนันผู้ใหญ่บ้านไว้ด้วย ต่อจากนั้นในการสร้างทาง นอกจากจะ
 ดำเนินตามเหตุความสำคัญ - ประการ ของ การที่ จะสร้าง ทาง หดวง
 ของแผ่นดินแล้ว รัฐบาลจะจัดซื้อหรือไม่ ถ้าจะนำเอาหลักอีก
 ประการหนึ่งเข้ามาเป็นหลักสำคัญในการที่จะสร้างทาง หลักนั้นกล่าว
 ก็คือ ถ้าเอาจำนวนเนื้อที่และสถิติของจำนวนพลเมืองเขาเป็นประ
 การสำคัญ ก็คือในท้องที่ แห่งใด มีจำนวนพลเมืองมาก และท้องที่
 ห่างไกล ควรจะนำเอาทางสายที่จะสร้างต่อไปมาสร้างในที่สายนั้น
 ข้อหนึ่ง ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะทราบว่าจะจัดซื้ออย่างไรบ้าง
 ถ้าจะนำหลักอันนี้ เข้ามาใช้ ในเรื่องการเทศบาล ตามนโยบายของรัฐ
 บาลว่า จะต้องปรับปรุงเกี่ยวกับการแก้กฎหมายหลายประการ แต่

ราชเจ้ามีความประสงค์อย่างจริงใจก็คือในการแก้กฎหมาย ก็เป็น
 การที่อยู่ แต่ที่ซึ่งใจมากที่สุดก็คือในการปฏิบัติ เท่าที่ปฏิบัติอยู่ใน
 เวลานั้น ก็ล่วงไต่ไวยังไม่มี สัมรรถภาพ พอที่จะนำทางกันไปสู่วิชา
 เจริญสัมคัตย อุดมคติของนักเทศน์มาด ข้าพเจ้าเห็นเป็น การสมควร
 ที่จะตั้งพนักงานฝ่ายบริหารให้ครบครัน มีอาทิเช่นพนักงานฝ่ายธรรม-
 การและฝ่ายโยธา และตำแหน่งอื่น ๆ ที่ควรจะต้องขึ้นเพื่อบริหารงาน
 ให้เจริญไปเช่นเดียวกับการบริหารส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้น ในเรื่อง
 นโยบายการราชทัณฑ์ รัฐบาลหมิ่น โยบายโดยละเอียดอย่างไรบ้าง
 ในการที่จะจัดให้การควบคุมนักโทษซึ่งเป็นอยู่ในขณะนั้นให้แข็งแรง รุ่ง
 ก่อว่าเท่าที่เป็นอยู่ เพราะเท่าที่สภาพเป็นอยู่ในขณะนั้นก็เป็นททราบอยู่
 โดยทั่วไปแล้ว เรายังไม่อยู่ในมาตรฐานอันจะพึงพอใจ อีก
 ประการหนึ่ง ในเรื่องราชทัณฑ์เองนั้นแหละเกี่ยวข้องกับหน้าที่ให้นักโทษ
 ดำเนินการสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นทำนอง โรงงานนั้น ขอทราบว่าการ
 ราชทัณฑ์ได้มีนโยบายในการที่จะจัดคุม วัตถุประสงค์อันนั้นให้อยู่ในความ
 ซารักขา ซึ่งเป็นไปในทางซารักขาไม่ให้รื้อไหลประการใดบ้าง เกี่ยวกับ
 ในเรื่องการชดประทาน การชดประทานในขณะนั้นปรากฏว่าได้ดำเนิน
 อยู่ทางภาคกลางภาคเดียว ส่วนทางภาคใต้ก็ได้แต่อาศัยกำลังของ
 พระราช บัญญัติ เหมืองฝ่ายและพระนั่ง และในที่สุด ก็อาศัยแรงของ
 ราษฎรนั่นเอง มาช่วยเหลือ ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าใน ขณะนี้
 ราษฎรก็ยังได้ช่วยตัวเองอย่างแข็งแรง แต่ก็ไปไม่ได้ ถึงไหน ข้าพ-

เจ้าขอทราบ ว่า รัฐบาลจะยื่นมือเข้าไปช่วยเหตุอภายกรรมชาวบั๊กได้
 ซึ่งชาคการชดประทานในประการใดบ้างและเมื่อไร มีสมาชิกบาง
 ท่านซึ่งพูดถึงการเพาะ พืชค้าไทย ขึ้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบราย
 ละเอียดคด้วยในข้อนี้ว่า รัฐบาลจะมีวิธีการอย่างไรบ้างทางเกษตร
 รัฐบาลมีนโยบายหรือไม่ในการจะตั้งหน่วยส่งเสริม การแพร่ ความรู้
 กสิกรรมให้แก่ประชาชนทั่วไปทั้งประเทศหรือบางส่วนก็ตาม หน่วย
 อันคล้าย ๆ กับหน่วยส่งเสริมสุขภาพของสาธารณสุข ซึ่งได้เคย
 กระทำมาแล้วปรากฏว่าได้ผลพอสมควร ถ้าแม้จะดำเนินการในทาง
 เกษตรในแนวนี้บ้าง ข้าพเจ้าว่าจะได้ผลดี แทนที่เราจะต้องไปตั้ง
 การแสดงในบางแห่งซึ่งมีงาน เช่นงานฉลองรัฐธรรมนูญ เราจะ
 ทำเป็นหน่วยเคลื่อนที่เพื่อไปแนะนำ อย่างนี้รัฐบาลมีนโยบายได้เช่น
 นี้บ้างหรือไม่ ในเรื่องฐานะของข้าราชการนั้น ตามนโยบายมีว่า
 จะได้ปรับปรุงฐานะของข้าราชการให้ดีขึ้น แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
 ฐานะในทางความมั่นคงแห่งตำแหน่งหน้าที่ก็มีอยู่ แต่ฐานะในการ
 เงินของข้าราชการโดยทั่วไป เราก็คงทราบอยู่ แล้วว่าอ่อนแอ คดจน
 แคลงเต็มที จึ่งยังมีพระราชบัญญัติมาเห็นจำเป็นนำมาแก้ไขแก่ข้าราชการ
 เป็นเงินงวด ๆ เป็นคตอน ๆ ภายหลังที่ออกจากราชการไปแล้ว แต่
 ข้าพเจ้ายังมีความเห็นและใคร่จะขอทราบจากรัฐบาลถึงเรื่องเงินส่วน
 แบ่งหรือที่เรียกกันในภาษาต่างประเทศซึ่งไม่ได้แปลได้ว่า ปรอวิ-
 เดนต์พื้นที่อย่างใดบ้างหรือไม่ อีกประการหนึ่งในเรื่องการภาษีอากร

มีเครื่องมือจับสัตว์น้ำบางประเภทซึ่งทำการได้ผลเล็กน้อยเกินไป แต่ก็ยังต้องพิศักษากฎหมาย ชาวเจ้าโคร์ทราบจากรัฐบาลมีนโยบายในการปรับปรุงภาษีกฎหมายเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำในเรื่องนี้ อย่างไรบ้างหรือไม่

๑๖.๕๗ น.

นายอ้วน นาคกรทรรพ (อัครธานี): เท่าที่ได้ฟังรัฐบาลแถลงนโยบายมาแล้ว ชาวเจ้าโคร์คิดว่ารัฐบาลนี้ได้เอาใจใส่และมีความมุ่งหวังที่จะทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น แต่โดยที่ชาวเจ้าโคร์มีความร่น้อย จึงยังมีความสงสัยในแนวปฏิบัติบางอย่างถึงแม้ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลฯ จะได้ ชักถามมาแล้ว ก็ยังไม่คลายความสงสัย โดยเหตุนี้ ชาวเจ้าโคร์จึงอยากจะถามบ้าง เป็นบางข้อ ดังแต่ก่อนมารัฐบาลได้เคยแถลงนโยบาย เกี่ยวกับการที่จะส่งเสริมการค้าขายของพลเมือง และรัฐบาลก็ได้ทำไปพร้อมกับที่ได้กล่าวไว้ นับว่าเป็นผลดีแก่ราษฎรมาก แต่ผลดีนั้น หาได้เกิดไปทั่วถึงทุก ๆ ภาคไม่เฉพาะอย่างยิ่งใน ภาคอีสาน ซึ่ง เป็นถิ่นของชาวเจ้า เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นแล้ว ภาคอีสานหรืออุตรฯ นับว่าประชาชนพลเมืองจนแฉ่นจน ราษฎรมีที่ทำนา แต่ก็ทำนาไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ราษฎรมีข้าวไว้ขาย ก็ขายไม่ได้ราคาดี ราษฎรเลี้ยงสัตว์ได้ขาย ก็ขาย

ได้ รากาก ๆ ดังตัวอย่างเช่นหมักที่ส่งลงมา ขายในกรุงเทพฯ เดือน
 หนึ่งก็ตกเผาไฟทั้งเดือน นับเป็นร้อย ๆ ม่วงค่ามตบางท้องที่มีสินค้าได้
 ขาย ก็ไม่รู้ว่า จะนำไปขาย อย่างไร คุกคชคไปเสีย ทุกสิ่ง ทุกอย่าง
 ความเป็นอยู่ของราษฎร ก่อนมาเป็นอยู่อย่างไร ในเดี๋ยวนี้ก็เกือบเรียก
 ได้ว่าเป็นอยู่อย่างนั้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าในฐานะที่ได้รู้จักพื้นภูมิประ
 เทศในภาคอีสานด้านตอนเหนือจะพูดได้ว่า หด้มตามของเห็น เมื่อได้เทียบ
 เคียงกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งข้าพเจ้าเคยท่องเที่ยวมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
 มีทางที่พอจะเห็นภาคนให้ อยู่นั้นอยู่ในระดับที่คิดว่าได้ แต่โดยที่ข้าพเจ้ามี
 ความรู้สึกอย่างที่ได้กล่าวมาแล้ว ถ้าหากจะนำข้อความอย่างใดอย่าง
 หนึ่งเสนอรัฐบาลหรือแนะนำรัฐบาลอย่างใด งามซิด บางท่านแนะนำมา
 แล้ว ข้าพเจ้าก็กลัวจะเร้าท่านของเขาจะพรวัวไปขายส่วน โดยเหตุนี้
 ก่อนที่จะแนะนำข้าพเจ้าจึงอยากจะถาม รัฐบาลว่า รัฐบาล มีนโยบาย
 อย่างใดที่จะช่วยเหลือข้อความทุกข์ยากของประชาชนในภาคอีสานหรือ
 ภาคอื่นๆ ให้ดีขึ้นกว่าเก่าบ้าง คือไปดำหรับเรื่องถนนหนทางรัฐ
 บาลเก่าได้เอาใจได้และได้วางโครงการสร้างทางมาแล้ว แต่โดยเหตุ
 ที่ข้าพเจ้าได้ อยู่ในท้องที่กันดารมานาน เคยเห็นสภาพความเป็นอยู่ใน
 การไปมาอย่างไร เดียวนี้ ก็เห็นอยู่เช่นนั้น ที่กล่าวเช่นนั้นมิได้หมาย
 ความว่า รัฐบาลไม่ได้เอาใจได้ เป็นความจริงรัฐบาลได้เอาใจได้
 อย่างยิ่ง ได้ทุ่มเทเงินลงในทางสร้าง ทางไม้น้อยเลย ข้าพเจ้า ทราบ
 แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่าวิธี ดำเนินงานบาง อย่างยังไม่ถึง เกิดการ รื้อไถ่ขึ้น

การรื้อไถ่นั้น ข้าพเจ้าของคณะที่จะไม่กราบเรียน นอกจากรัฐบาล
ต้องการถามว่า มีการรื้อไถ่อย่างใดบ้างในการสร้างทางนั้น ข้าพเจ้า
วิตกว่าทางที่จะสร้างตามโครงการที่รัฐบาลได้กระได้นั้น ทางจะไม่
พอ จะมีการบำรุงและซ่อมแซมบ่อยๆ ยิ่งกว่านั้นทางที่สร้างนั้นอาจ
จะต้องเรียกว่าประมูลใหม่ ก็เพราะเท่าที่ทราบทางปฏิบัติมา การ
สร้างทางเก็บจะเรียกได้ว่า ไม่ได้สร้างทางขึ้น จะเรียกว่าการประ
มูลซื้อหินและดินมาทำถนนจะเหมาะกว่า และการประมูลนี้ก็มีจะทำกัน
ในกรุงเทพฯ จึงทำให้มีทางรื้อไถ่ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าอยากจะถาม
รัฐบาลเป็นข้อๆว่า ๑. รัฐบาล ทราบหรือไม่ว่า มีการรื้อไถ่ใน
การสร้างทาง และจะคิดบัญชีกัน การรื้อไถ่นี้ได้อย่างไร ๒. ทางที่
สร้างนั้นทำด้วยวิธีประมูลหินและดิน ไม่ใช่ประมูลทำเสร็จ รัฐบาล
มีนโยบาย หรือมีวิธี ที่จะคิดสร้างทาง อย่างทำเสร็จ รวดเดียว หรือไม่
ดี ๓. ถ้าหากว่ารัฐบาลทำอย่างวิธีทำเสร็จไม่ได้ รัฐบาลจะให้มีการ
ประมูลซื้อหินและดินทุกจังหวัด โดยให้ คณะกรรมการจังหวัด ร่วมมือกับ
กองทางจังหวัดทำจะได้หรือไม่

๑๓.๑๔ น.

นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี): แม้ทั้ง ๆ ที่ ถ้อยคำ
แถลงนโยบายและบุคคลประกอบเป็นรัฐบาล จะเป็น ถ้อยคำที่ น่าเลื่อม
ใสและบุคคลผู้เป็นผู้ที่ นานับถือนารักเพียงใดก็ตาม เมื่อได้ พิจารณา

ส่วนของค่าประกอบรองค่าแสดงนโยบาย และผู้ปฏิบัติการบริหารใน
 นโยบายนั้นแล้ว กล่าวโดยสรุปข้อใหญ่ก็คือว่า ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่
 ควรจะให้ความไว้วางใจ เหตุผลมีดังต่อไปนี้ คือถ้าเราพิจารณาตาม
 กิจหนึ่งคือ ถ้อยคำซึ่งเขียนมา และดูกันเพียงเฉินๆ แล้ว พึงเอา
 เป็นคำที่นำพียงแต่มาให้ ความไว้วางใจได้ง่ายๆ แค่ว่าพฤติการณ์
 ที่ปรากฏมาดี และถ้าเราได้พิจารณาโดยทั่วๆ ไปที่เกี่ยวกับนโยบาย
 ก็น่าคิด มันเป็นเรื่องที่ได้รับความเข้าใจหลายหนแล้ว คงว่าข้าพเจ้าจะ
 เขียนต่อไป ในประการแรก ข้าพเจ้าจะขอแยกคำอธิบายออกเป็น ๓
 ตอน คือตอนที่ ๑ คือเนื้อหาของคำแสดงของรัฐบาล ประการที่ ๒ คือ
 เหตุผลซึ่งแสดงมาว่าจะมีเหตุผลควรฟังได้หรือไม่ จะเป็นไปได้จริง
 ดังที่อ้างหรือไม่ หรือจะเป็นแต่เพียงเขียนไว้ให้ดูงาม และประการ
 ที่ ๓ ก็คือว่าบุคคลที่ประกอบเป็นรัฐบาลนั้นมีเหตุผลควรปฏิบัติให้เป็น
 ไปตามนโยบายนั้นหรือไม่ มันเป็นการจำเป็นที่จะต้องกล่าวอย่างตรง
 ไปตรงมา เหตุผลที่เขียนมานั้นเป็นไปได้ ในบางกรณี และบางกรณี
 ซึ่งรัฐบาลไม่ได้แสดงให้แจ่มแจ้ง ความจริง รัฐบาลได้เคยแสดงว่า
 จะทำอย่างโน้นอย่างนี้แล้วในที่ลับ ก็เปลี่ยนรัฐบาล และไม่ได้แสดง
 ให้เห็นชัดว่าคราวก่อน บทพระของอย่างนี้ คราวนี้ทำบทพระของ เช่นนั้น
 มันจะทำความเห็นอย่างนี้ พุดออกมาให้ชัดแจ้ง ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าให้
 ความไว้วางใจ แค่ว่าการกล่าวคำแสดงนโยบายของรัฐบาลนั้น เป็น
 ไปในทางคลุมเครือ เช่นได้แก่พฤติการณ์ ที่ได้ปรากฏมานั้นก็ทำให้

ข้าพเจ้าได้มองเห็นอย่างครุ่นนึกแน่แล้วว่าเป็นอย่างไร ในเรื่องภาษี
 อากร ยกตัวอย่างใน สมัยก่อนซึ่ง ข้าพเจ้าได้ ตั้ง ญัตติเสนอนโยบาย
 ปรายทอดไป รัฐบาลเคยตั้งกรรมการให้เป็นผู้ปรับปรุงภาษีอากร แต่
 ก็ไม่ได้ทำตาม เมื่อข้าพเจ้าถามขึ้น ก็รับว่าจะปรับปรุง จนรัฐบาล
 สดวไป จะเอาจากใคร ปรับปรุงภาษีอากรก็ไม่มี ราษฎรเดือดร้อน
 ไม่คำนึง เห็นไหม ยกตัวอย่างเรื่องรัชชูปการ อากรค่าสินค้าตอนทุก
 อย่าง ไปรคกรณาคามชาวตลาด ชาวบ้าน ตามคนที่ไม่รู้ อะไร มาก
 มายนั้น ความรู้สึกจะเป็นอย่างไร กล่าวอย่างจริงจังแล้ว จะเห็น
 ว่าให้เหตุผลไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าพูดอย่างตรงที่สุดว่าข้าพเจ้ายังไม่เชื่อ
 นอกจากนั้นในการอื่นๆ เช่นอ้างว่าจะทำเศรษฐกิจอย่างไรอย่างนั้น แต่
 ครั้นที่สุดทรัพย์ ในดินแดนในน้ำของเรา ส่วนผลเป็นอย่างไร เรารู้สึก
 อย่างไร นั่นก็รู้ทั้งหลายรู้สึกอย่างไร รัฐบาล คิดอย่างไร ไม่ได้
 ทำให้เราอุ่นใจ ในปัญหาอย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร จะให้มีความได้
 วางใจ การอื่นๆ ซึ่งรัฐบาลได้เคยจนกระทั่งเสนอกฎหมายมาสู่สภา
 เช่นในเรื่องศาลปกครอง จนบัดนี้ไม่ได้ทำอย่างไร ซึ่งนี้แหละ เป็น
 รัฐธรรมนูญ และมีเป็นกฎหมายของรัฐบาล แต่หายไปแล้ว จะมีหรือ
 ไม่ไม่บอก นี่เป็นประการที่ ๑ แต่อีกมาก ซึ่งพอดเพื่อน ข้าพเจ้าได้
 กล่าวไว้บ้างแล้ว ในประการที่ ๒ เหตุผลมีอย่างไรบ้าง วิถีพิจารณา
 เหตุผลนั้น ไม่ใช่อ่านในหนังสืออย่างเดียว อ่านคำกล่าวที่ปรากฏมา
 แต่ครั้งก่อนเป็นอย่างไร และครั้งนี้เป็นอย่างไร การอนุมานเช่นนั้น พอ

จะเห็นได้ ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น ถ้าหวั่นเหตุผล ข้าพเจ้าไม่น่าเชื่อ
 ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รักษาประโยชน์ของราษฎร ในประการที่
 บุคคลซึ่งเป็นส่วนประกอบของรัฐบาล ซึ่ถ้าเราจะไม่กล่าวเสียเลย
 เราจะเอาแต่เพียงคำแถลงการ อย่างนี้ทำตามนี้ เราไม่มองดูก็เห็นจะ
 ผิดด้วยเหตุผล ยกตัวอย่าง ข้าพเจ้าจะไปขัมเครื่องบิน ๕๐๐ เครื่อง
 แล้วใครจะไปซื้อเพราะข้าพเจ้าขัมเครื่องบินไม่เป็น เราจะเอามัดโกน
 มาพันไว้ จะเอาผ้าใต้อาตมาตีผม เช่นนี้จะเป็นอย่างไร ในทำนองนี้
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า การประกอบบุคคลขึ้นทำหน้าที่อันสำคัญ จริงอยู่
 แม้จะรับผิดชอบร่วมกันก็ตาม แต่เมื่อแยกแยะหน้าที่โดยละเอียดยังมี
 บุคคลหลายคนที่รัฐบาลจัดมานั้นยังไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าจะยกตัว
 อย่าง เช่นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ซึ่งได้
 ตั้งขึ้นในบัดนี้ ความจริงนั้น เดียงเป็นอันมาก ที่ข้าพเจ้าได้ ยินมาจาก
 ประชาชนเป็นอันมาก เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพดีในทางกรุ จนกระทั่งใน
 หมู่ประชาคมได้แต่งตั้งให้เป็นอุปนายกสมาคมศึกษาคจารย์และสภา
 กรรมการกลางจัดการรถเสือ แต่ว่าแทนที่รัฐบาลจะให้ มาอยู่ใน ทาง
 ขรรมการ กัดบแยกหน้าที่มาอยู่ในทางเกษตรฯ อย่างนี้ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ไม่ออกเลยว่ามี ความหมายอย่างไร นอกจากนั้นหวังว่าเพื่อนทุก ๆ ท่าน
 ก่อนที่เราจะให้ ความได้ ใจไป ในฐานะที่ เราได้ รับ ความ มอบ
 หมายจากประชาชนตั้งหลายแสนคน อย่าทำ โม ๆ เม ๆ ข้าพเจ้าหวังว่า
 สมาชิกที่เข้ามาใหม่ โดยมากข้าพเจ้าได้พบหน้าคำคาแล้ว แทนทุกคน มี
 นิสัยคล้ายกันที่สุด ในทางที่จะตรงตามหน้าที่ของตน

๑๑.๑๑ น.

ชุมชนสิทธิคุ้มครองแพทย์ (หนองกาย) : ที่จะได้ใจรัฐบาลหรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะต้องพิจารณาว่า นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมานั้นเหมาะสมกับความเป็นอยู่ของชุมชนในรัฐของเราหรือไม่ หรือเป็นอย่างไร ในส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายของรัฐบาลไม่เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของชุมชนในรัฐ กล่าวคือว่าไม่เป็นไปในทางที่จะแก้ไขให้ความเป็นอยู่ของชุมชนให้มีฐานะดีขึ้น หรือว่าดีขึ้น หาย ประการ นโยบาย ที่ดีขึ้นจะเป็น ใด อย่างไร และลงท้ายทั้งภาวการณ์ควรระวังหรือได้ ใจให้ รัฐบาลดำเนิน การไป ตามนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่านโยบายเท่าที่รัฐบาลได้แถลงมานั้น ไม่เป็นทางที่จะแก้ไขชุมชนให้มีทางดีขึ้น ซึ่งควรจะเรียกว่าเป็นนโยบายที่ไม่สมควรหรือไม่ก็ที่เราควรได้ ใจให้ดำเนินงาน คือว่า นโยบายที่คนนั้นจะต้องเป็นไปในทางที่จะต้องส่งเสริมการกระทำ กล่าวคือการอาชีพของพลเมืองหรือของราษฎรให้ก้าวหน้า และทั้งจะต้องเป็นทางที่แก้ไขฐานะแห่งความเป็นอยู่ของเขาให้ดีขึ้นด้วย คือว่าถ้าตั้งโหนดขึ้นตั้งนั้นเราจะต้องพะยุงชุมชนตามดูทางที่จะแก้ไขให้มันดีขึ้น เป็นคนว่า ชุมชนของเราตั้งอยู่ในแง่ไหน ความยากลำบากมันมีอยู่อย่างนั้น ผู้ซึ่งจะมาบริหารราชการแผ่นดินจะต้องมองในแง่ไหน ถ้าเราเข้ามาแล้วเราจะต้องทำคนในประเทศให้ทุกคนมีความเป็นอยู่โดยสมควรแก่อดีตภาพ รัฐบาลไม่ได้มองในแง่ที่รัฐบาลมองในแง่ทางตำรา ทั้งนี้ เท่าที่ อ่างมาเป็น

แนวเป็นแนวทลายหน้ากระดาน ไม่ใช่ในทางแก้ เพราะฉะนั้นผู้ใดจะ
 เข้าไปบริหารงานแผ่นดิน ท่านสมาชิกก็ตีหรือใครก็ตี ท่านจะต้องมอง
 คุณภาพของพดเมืองว่าเป็นอย่างไร ชุมชน ส่วนหนึ่ง ว่ามัน ยากจนแค่ไหน
 แค่นั้น เราจะหาทางแก้อย่างไร เพราะ ฉะนั้น นโยบาย ของรัฐ-
 ชาติ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นนโยบายที่ไม่เหมาะสม พุดถึงความ เป็นอยู่
 ของชุมชนในรัฐ สำหรับ ประเทศเรา เวียดนาม ในส่วนใหญ่ก็คือใน
 พวกทำกรเพาะปลูก และทำการเลี้ยงสัตว์ จำพวกเหล่านี้ มาตรฐาน
 แห่งชีวิตของเขาต่ำดังตกต่ำด้วยระดับ ความยากจน คนแค่นี้ มีฐานะ
 อันไม่พึงปรารถนา เป็นต้นว่าการกินอยู่ก็ตี การนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยก็ตี
 เราจะเห็นว่าพวกชาวนา โดยเฉพาะคือพวกชาวนานานี้ยังอยู่ในมาตร-
 ฐานที่ต่ำที่สุด ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้ากล่าวไม่เกินกว่า ความเป็นจริง
 ที่ว่าพวกเหล่านี้เป็นพวกที่เราเรียกกันว่าไม่มีอะไรติดตัว พวกเหล่านี้
 บางรายได้เข้ามาขอทานในกรุงแต่ก็มี คนตี ๆ มาจากบ้านนอกมาขอ
 ทาน ข้าพเจ้าคิดว่า โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
 ไทยซึ่งเป็นเจ้าของท้องที่ คงจะรับว่ามีจริงหรือไม่ดังที่ข้าพเจ้าว่ามา
 เมื่อเป็นเช่นนั้น นโยบายของรัฐชาติอันที่รัฐชาติ แสดงมานั้นไม่ เป็นการ
 สมควร ไม่เป็นการเหมาะสมแท้ ๆ คือรัฐชาติจะชี้แจงว่ารัฐชาติได้
 แก้อะไรหรืออย่างไร รัฐชาติบอกได้ว่า รัฐชาติจะทำ สร้างทาง ขยาย
 การสร้างทางตามที่ควรแล้วก็จะได้ทำการชลประทานให้ดียิ่งขึ้น รัฐ-
 ชาติชี้แจงว่าอย่างนั้น คือทั้งการขนส่ง และการตั้งเสริมการเพาะปลูก

ก็จะให้คิด^๕ ถ้ารัฐบาลถ่วงถ่วงเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่า รัฐบาล ถ่วงหรือ
 คำว่า แต่รัฐบาลไม่ได้ถ่วงตามแพคเกจ ความจริง ทำมาแล้ว ตั้ง
 สิบ^๖ปี การทำทางบกทางน้ำ เราได้ช่วยเหลือ ทำมาแล้วเหมือนกัน
 แต่ทำไมทำไมชาวนาซึ่งได้ รับการชดเชยประทานอย่างดีก็ยังไม่ยกจน เขา
 แลออกของรังสิตเท่านั้น ทำไมราษฎรแลออกของรังสิตจึงยกจนกันแค่นั้น
 อยู่นี้ ซึ่งเป็นชาวนา เราทำการชดเชยประทาน เราทำอย่างทุ่มเทเงินทองลงไป
 ไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า จริงอยู่ อันนั้นเป็นการส่งเสริมการ
 อาชีพของชาวนาให้คิด^๕ แต่ที่ว่าการส่งเสริมนั้นเป็นการส่งเสริมการ
 ทำ แต่ที่เมื่อได้ส่งเสริมการทำแล้ว ผลแห่ง การทำนั้น เป็นอย่างไร
 รัฐบาลหาได้ส่งเสริมไม่ ก็การที่เป็นเช่นนั้น เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
 ก็เพราะ ข้อเท็จจริงนั้น เป็นคน บุคคลเหล่านั้น ถูกอิทธิพลในทาง การค้า
 อย่างหนึ่ง ถึงจะทำนาได้ข้าวดีก็เอาไปก็ตาม มัน ทำนาได้ข้าวดีม
 ธรรมดา แต่เราถูกอิทธิพลการค้า ผลที่สุดเราทำให้เขาทิ้ง^๕ รัฐบาล
 คิดแก้ไข^๕ หรือเปิด^๕ หรือว่ามีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้ยิน ก็ตั้งสงสัยอยู่
 แต่เท่าที่ตะแคงหูฟังไม่ได้ยิน อีกประการหนึ่ง ไม่ใช่แต่ถูกอิทธิพลทาง
 การค้าเท่านั้น เรายังถูกพวกชนบดบ้างท่าน รวบรวม^๕ ช้อนหา หดหายร้อย
 จากชาวนาบางราย รวบรวมเป็นล้งส่วนตัว เอาเข้าบ้าง เอาข้าวบ้าง
 ผลที่สุดพวกนั้นเอาข้าวให้แทนค่าเช่า ท่านคิดหรือไม่ว่า นั่นแหละเป็น
 ธรรมดา ก็คือเป็นเหตุให้ราษฎรยากจน ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้ารัฐบาลไม่ได้

อยู่สูงเกินไป คือไปปนเปื้อนอย่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า จะได้รับความจริงอย่าง
 ซ้ำๆ จะได้เห็นความจริงและแพทช์ในชั้นนั้น แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้น
 จึงไม่ทราบชั้น หรือว่าทราบแล้ว ซ้ำๆ ก็ไม่สามารถบอกให้ถูก
 ได้ ก็เหมือนนโยบายของรัฐบาลไม่เป็นการเหมาะสมแก่ ชุมชนของรัฐ
 เช่นนั้นแล้ว ในการที่เราจะให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลเช่นนั้น ซ้ำๆ
 เจ้าก็คิดว่าเราจะทำให้ รัฐบาลเสียใจในภายหลัง ด้วยเหตุนี้ ซ้ำๆ จึง
 เห็นว่าไม่ควรจะไว้วางใจให้รัฐบาลชุดนี้ จัดการปกครอง ประเทศเรา
 ให้ราษฎรของเราได้รับความผาสุกอย่างจริงจัง โดยเฉพาะบุคคลซึ่ง
 เป็นชนกรรมาชีพ นโยบายทั้งหมด ไม่มีนโยบายใดที่รัฐบาลได้แถลง
 ว่าจะปลดปล่อยความไม่เสมอภาค จริงอยู่รัฐบาลบอกว่า รัฐบาลจะ
 ให้บุคคลมีความเสมอภาค ซ้ำๆ ได้ขึ้นแล้วๆ แต่ทั้งนี้ รัฐบาลหา
 ได้นักไม่ว่า ความไม่เสมอภาคนั้น รัฐบาลบอกว่า จะได้พยายามให้
 ราษฎรได้รับความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่ารัฐบาลหาได้นัก
 ไม่ว่าเรามีกฎหมายบางอันบังคับให้ ราษฎรของเราเสียความเสมอภาค
 โดยอาศัยรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเครื่องช่วย เช่น กับว่ากฎหมายรัฐประ
 การเก็บเงินค้ำที่ท่าด่านมาชิกได้ตั้งนั้น นั้นกฎหมายบอกว่าเสมอภาค
 เพราะรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติเช่นนั้น แต่ความ
 จริงกฎหมายนั้นหาให้ความเสมอภาคไม่ แล้วก็ยังมิออกหลายประการ
 แต่ไม่มีนโยบายใดที่รัฐบาลได้คิดแก้ไขให้ราษฎรเราได้มีความเสมอ
 ภาค นอกจากนั้นเรื่องมีปากปิดเสียงก็ยังมี เช่นในเรื่องการโฆษณา
 การใด ๆ รัฐบาลไม่ได้อังใจเลยก็จะได้ไม่ทำให้ราษฎร มีปากมีเสียง แต่

ถ้ารัฐบาลหาได้คิดที่จะแก้ไขใหม่ไม่ เพราะฉะนั้นนโยบายอันเป็น
 นโยบายสำคัญมาก เพราะว่าเกี่ยวกับชีวิตจิตใจของประชาชน
 ทั้งประเทศ มนุษย์ใดไม่มีมนุษยธรรมแล้ว ต้องมีความรู้ดี เมื่อผู้
 ใดได้ทราบ ทำไมจึงกีดกันข้อนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นนโยบายที่มก
 พริ้งยังไม่สมควรที่จะรับรองไว้ให้ดำเนินการต่อไป ข้าพเจ้าอยาก
 จะกล่าวถึง เกี่ยวกับการต่างประเทศเล็กน้อย แต่ไม่เป็นการกระทบ
 กระเทือน อย่างไร เพราะ ข้าพเจ้า คิดอยู่ แล้ว เหมือนกัน คือว่า
 เท่าที่ รัฐบาล แถลงมาพบกับ ความต้องการของ ประเทศสยาม บัญ
 หาร มีอยู่ว่า ทำไม รัฐบาล จึงไม่มี โปลิตี เป็นไมตรี กับ ประเทศโดย
 ทั่ว ๆ ไป แต่เป็นไมตรี เฉพาะประเทศใหญ่ ๆ เท่านั้น แล้ว รัฐบาล
 ทำเช่นนั้นเพื่อ การอื่นหนึ่งอันใด เท่านั้นหรือ หรือ ว่า ด้วย เหตุ อันใด
 ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ความจริง ข้าพเจ้า คิดว่า สำหรับ ประเทศเล็ก ๆ
 น้อย ๆ แต่ว่า ประเทศเหล่านั้นเป็นประเทศซึ่ง ควรจะเป็นลูกค้าของ
 เราม คือควรจะเป็นลูกค้าของเรา เมื่อเราตั้งเดิริมต้นค้ากับจีนแล้ว
 เราจะได้ตั้งไปยังประเทศนั้น ก็ประเทศเช่นนั้น ทำไมเดี๋ยวเราจึงไม่คบ
 ค้าตามสมควรแก่ความเป็นไมตรีกับเขาบ้าง รัฐบาลได้ตั้งเดิริมเอาเงิน
 หักเป็นกำยเป็นกอง เพื่อจะให้ราษฎรปลดปล่อย ทำฝ้าย เวลานทำ
 กอเหลือง เมื่อเราทำเช่นแล้ว ไม่มีที่ขาย คือไม่มีใครรับซื้อ จะให้
 เขากองไว้ ไฉน คือเขาซ้าดกองไว้ ไฉน แล้ว รัฐบาล จะทำอะไรกับ
 ชาวในนานั้น บัญหารจึงมีว่า ให้แล้วก็จะต้องให้มีการจำหน่ายด้วย

และมีบางประการซึ่งควรเกี่ยวข้องให้เขารับสินค้าของเราไป แต่ว่า
 รัฐบาลหาทำการเกี่ยวข้องกับประเทศเหล่านั้นในทางอริยาศัยไมตรีไม่
 เพราะถือเสียว่าเป็นประเทศเล็กๆนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย รัฐบาล
 ไม่ได้แย้มพรายว่า ถึงแม้ว่าประเทศเล็กๆก็ตาม ถ้าแม้ว่าชาย
 ข้าว ชายไม่ดี ชายชั่วเหลือองได้ ข้าพเจ้าก็จะแผ่ไมตรีออกไปอีก
 ซ่อนเป็นข้อสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นนโยบายที่บกพร่อง รัฐบาล
 บอกว่า รัฐบาลจะส่งเสริมการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นกว่าเท่านั้น เป็นถ้อย
 คำที่จับใจข้าพเจ้าและเชื่อว่าสมารถทั้งสภาฯ นั้นจับใจมากมาย เพราะ
 ว่าใครๆ ก็ต้องการให้รัฐบาลขยายการศึกษาออกไป และใครไม่ต้อง
 การให้รัฐบาลขยายการศึกษาออกไปนั้น ห้ามไม่ แต่ที่นี้ รัฐบาลข
 แฉงรายละเอียดยังว่า ๑. จะทำอย่างนั้น ๒. จะทำอย่างนั้น ๓.
 จะทำอย่างนั้น แต่ในเรื่องครุหาได้นั้นถึงไม่ แต่เมื่อครูประจำภาค
 ของเรามีฐานะเพียง ๘ บาทบาง ๑๐ บาทบ้างต่อเดือน เช่นนี้ แล้วจะให้
 คุณภาพของเด็กนั้นได้รับการสอนที่ดีอย่างไร ข้าพเจ้าสงสัย ข้าพ
 เจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องที่กดดันอย่างเหลือเกินทีเดียว เราจะให้เจ้าพนักงาน
 งานมีเงินเดือนเท่านั้น ไปทำงานใหญ่เท่านั้น เป็นของที่เป็นไปไม่ได้
 เพราะฉะนั้นในทางที่ทำงานจะส่งเสริมฐานะของครูชั้น จะต้องอบรมวิชา
 ครูเพิ่มเติม และจะต้องให้เงินเดือนให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่ของเขาให้
 พอเพียงถูกต้องเพียง ให้พ่อแม่ที่อดคักคักได้ มีการศึกษาอยู่สมควร
 แก่ชีวิตภาพ แต่รัฐบาลไม่ได้ตัวในเรื่องนี้เสียเลย ในเรื่องแก้ไข

ฐานะของครูประชาบาลที่จะให้มีฐานะอย่างครูรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้า
 คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ยากยิ่งที่จะเห็นผลสำเร็จให้มีคุณภาพ อันนี้ยัง อีก
 ประการหนึ่งถ้าพูดในด้านด้านที่ถูกต้อง ก็คือว่าเราย่อมจะทราบกันอยู่
 ทั้ง ๆ ไปด้วยว่าความพิพาทระหว่างราษฎรกับราชการบริหาร คือกับผู้บริ-
 หารราชการนั้น ซึ่งเราอาศัยอำนาจกฎหมายอันใดก็ไม่ได้ เป็นต้นว่า
 การอันใดอันหนึ่ง ข้าพเจ้าหวังว่าจริงหรือก็คือ หรือผู้ใดผู้หนึ่งก็คิด ใช้
 คุตยพิพินิจไม่ได้ สมควรที่จะให้ สักขีแก่ราษฎร ฟ้องร้องบังคับให้ ใช้
 คุตยพิพินิจให้เป็นไปโดยชอบ เป็ดำรัฐบาลไม่ได้ นี้ก็ถึงการจำพวกเหล่า
 นี้เลย นี้ก็ว่าเราได้มีพวกข้าราชการอยู่แล้ว เราได้อบรมมาแล้ว เรา
 สอบแล้ว ก.พ. ได้สอบได้ไปแล้ว เรานี้ก็ว่าเป็นคนดีทุกคนแล้ว เบน
 คณานต์ก็คิดที่ผิดมาก ไม่ใช่ความหนักที่โหด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้านึก
 ได้.....

ร.พ.๑๖ น.

ประธานสภาฯ : ถึงเวลาแล้วท่าน ท่านจะพูดอีกนานหรือไม่
 ถ้าพูดอีกนานต้องขออนุญาต

ขุนวรสิทธิ์ ตรีคุณเวทย์ (หมองคาย) : สัก ๓ นาที รัฐบาล
 ควรจะออกกฎหมายจริงอยู่ รัฐบาลได้เสนอกฎหมายครั้งหนึ่งเป็น
 วาระที่ ๒ แล้วเลยถอนไป ตั้งแต่บัดนี้ที่เรากลับมาเมฆ ดูเหมือนเราจะไม่
 ช่วยพลเมืองให้ได้รับความยุติธรรม โดยเหตุผลนี้ เราไม่ควรจะได้

วางใจรัฐบาลรับบริหารประเทศในกาลฉิบสลาย ซึ่งจะไม่ทำ ความก้าว
หน้าให้ หรือแก้ไขความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น

๑๗.๑๗ น.

พระยาโสภาทวรกิจ (พระนคร) : ในวาระประชุมข้อ ๑๗ นี้ ก็
เพื่อจะถกมติดำเนินการวางใจรัฐบาล รัฐบาลสมัยที่ ๒ นี้ ก็เกิดขึ้น จาก
พวกเขา พวกตำรวจก็ได้เลือกท่านนายกรัชมานมา ในวันเลือกตั้งท่านนายกร
นี้ ไม่มีผู้ใดนำเสนอสื่อหาณผู้อื่นเลย ก็แปลว่าเป็นเอกฉันท์เห็นพ้อง
ต้องกันให้แก่เจ้าคุณพหลฯ คนเดียว แต่ถึงกระนั้นก็ดี ประชาชนใน
ที่ประชุมเราก็ยังต้องนำความนี้ไปเรียนท่านผู้สำเร็จราชการ แทนพระ
องค์ เพื่อเชิญท่านนายกรฯ ไปเจรจา เราก็ได้เคยเขียนหนังสือว่าท่านจะ
รับหรือไม่ ใจคอก็ไม่สบาย บัดนี้เราก็ได้ข่าวมาว่าท่านรับแล้ว เรา
ก็โล่งใจไป เมื่อท่านรับแล้ว หน้าที่ของท่าน ๆ ก็ได้ออก คณะของท่าน
ขึ้นเป็นรัฐบาล ในหน้าที่รัฐบาล ก็จะต้องรับภาระไป ได้ออกคณะ ขึ้นมา
คณะหนึ่ง ก็เรียกว่าคณะรัฐมนตรี เพื่อบริหารงานทั้งประเทศเรียกว่า
รัฐบาล เมื่อเราได้วางใจท่านนายกรัชมานตรีเป็นผู้ สำคัญ เป็นผู้ดำ
มารถ ที่เรายินดีพร้อมกัน เช่นนี้แล้ว ท่านก็ได้เลือก คณะของท่าน มาแล้ว
แล้วทั้งท่านก็นำคำแถลงการณ์ดำรับแถลงนโยบายให้พวกเราฟัง ก็
ได้เห็นกันทั่ว ๆ กันแล้วว่า ข้อคำแถลงการณ์นั้นฟังเพราะจับใจ แต่ได้
อภิปรายกันไปต่าง ๆ นานา และก็แจ้งว่ากลั้วจะไม่เป็นไปตามคำแถลง

การนี้ นักเขียนปัญหาหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าในข้อกฎหมาย รัฐธรรมนูญก็มี เมื่อเวลารัฐบาลปฏิบัติงานไม่ชอบแล้ว เราจะไม่ได้วางใจรัฐมนตรีเป็นส่วนตัวก็ได้หรือทั้งคณะก็ได้ ในภายหลัง ในประการสำคัญ ในวาระนี้เพื่อเราพิจารณาถึงข้อนโยบายของท่าน ซึ่งได้อ่านมาแล้ว และเราจะพอใจท่านหรือไม่ ส่วนข้อที่จะอภิปรายกันถึงข้อนี้ไม่คั้น มันก็ยอมมีบ้าง แต่อย่าไม่เป็นเหตุสำคัญอะไร เพราะสุภาษิตที่ว่าต้นขงูจักพลาดและนักปราชญ์ยังรู้พลัง ไม่ใช่เป็นครั้งแรก แต่บางครั้งคนมาใช้ถ้อยคำกระทั่งรัฐบาลจะต้องไปทำแถลงการณ์ใหม่จนอยู่ไม่ได้ เป็นเกมอันสนุกของคนภายนอก ว่าถึงประเทศชาติแล้ว ท่านคิดให้รอบคอบ เราเองดูด้วยความสนใจ เราผู้เป็นสมาชิกในประเภทที่ ๑ ได้รับความยากลำบาก ตรากตรำมาด้วยกัน ทั้งนั้นด้วยความจงใจช่วยชาติประเทศสยามให้เจริญแล้วเรามีพี่เลี้ยง สมาชิกประเภทที่ ๒ อีก เพราะฉะนั้น ในการ อภิปราย ดูเหมือนเราจะข้องใจอยู่มากในเรื่องข้อแถลงการณ์ แต่ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลงการณ์โดยเงี่ยฟังแล้ว ตั้งใจฟังแล้ว สมาชิกก็รับรองว่าท่านเขียนดี เขียนให้เข้าใจพอใช้ ได้ทีเดียว แต่เกรงจะไม่ชัด ข้อเกรงนี้คิดเสียเถอะว่าเรามาว่ากันว่าเราจะลงมติหรือยัง ว่าจะได้ใจหรือไม่ มีท่านสมาชิกว่าไม่ได้ใจ เพราะบางข้อที่ได้อ่านว่าแถลงการณ์เป็นที่ไม่พอใจ ให้ความละเอียด เรามาวิจารณ์กันว่าที่ท่านแถลงการณ์นี้แล้วใช้ ได้หรือไม่ ถ้าใช้ได้ก็จะลงมติกัน ถ้าขึ้น อภิปราย กัน ยืดยาวใน ข้อสำคัญ

ของกวดแสดงการณ์ของนโยบาย คือการไว้ใจ ท่านอย่าเข้าใจ
ว่าเพียงแต่ในที่ประชุมนี้ ทว่าโลกก็คอยฟังเราเหมือนกันว่าเรามีกิจการ
ประชุมกันอันเป็นการสำคัญอันเกิดขึ้นแล้วแต่ต่อไปเราจะมีอีก ข้าพ
เจ้าขอชักชวนแนะนำ หรือเป็นการจึงชวนท่านทั้งหลาย ว่าเราจะพึงให้
ละเอียด อย่าฟังเขาสิ่งเล็กๆ น้อยๆ มาเป็นช้อยที่จะเป็นช้อยกต่างที่
จะไม่ได้วางใจท่านรัฐมนตรีนั้น

๑๗.๒๔ น.

นายอินท สิงหนัตร์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่า คือ
เห็นตามที่ท่านตั้งมาซึ่งท่านได้แถลงเมื่อก่อนว่า ข้าพเจ้ายังไม่เห็น
ควรที่จะควงลงมือพูดถึงว่าให้ความไว้วางใจคณะรัฐบาลชดกัน เพราะ
ว่าตามทนโยบายที่ข้าพเจ้าได้ ฟังแถลงมาเมื่อก่อน ก่อนที่ข้าพเจ้าจะ
มานั้นข้าพเจ้าได้ทนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ก่อนๆ นี้ นี้ที่รัฐบาล
ก่อนๆ นี้ ถ้าจะพูดไปก็ของท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ได้เป็นนายกฯ อยู่ใน
นโยบายที่ท่านแถลงนี้ เมื่อรวมๆ ไปแล้ว ดูเหมือนว่าเหมือนนโยบาย
ที่ได้แถลงก่อนๆ นานนี้ แต่จำนอกจากเหมือนยังมีส่วนมากที่ท่านคิด
ออกไป จริงอยู่ ท่านตั้งมาซึ่งทั้งหลายเราเคยเด้อครั้นก่อนกันว่าเราหา
นายกฯ ยาก แต่ถ้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าประเภทที่ ๑ บางคนจนถึงไปจึง
ชวนท่าน และเข้าใจว่าประเภทที่ ๒ ก็ไปคล้ายกันเหมือนกัน อย่าให้
ลือว่าเราก็อธิบายช้อยเป็นช้อยที่ควงลงมือไว้วางใจกับรัฐบาล เราจะ

ต้องพิจารณาโดยรอบคอบ เพราะสิ่งนั้นแหละเป็นสิ่งที่สำคัญ ในส่วน
ที่จริงอยู่เราทำได้วางใจท่านเจ้าคุณนายกรัชมงคล แต่ว่าในส่วนที่
เราได้รับมอบหมายจากราชฎาเป็นจำนวนตั้ง ๑๕ ล้านคนนั้น ขอเรา
อย่าลืมเสีย เราจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและรอบคอบที่สุด ในโย-
บายที่ท่านได้แสดงตามหลัก ๖ ประการนี้ ท่านบอกได้ว่าเสรีภาพเราได้
ถ้าไปถูกรับกวดตามรัฐธรรมนูญแล้วนั้น นั่นหมายความว่าท่านจะ
หยุดยั้งเสรีภาพ คือว่าให้มันเป็นอยู่เท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ แต่ว่าข้าพ-
เจ้าเห็นว่า เสรีภาพเท่าที่ได้ให้ไว้เวลานั้น มันเรามีพอ ตามรัฐธรรมนูญ
นั้นแล้วหรือ และขอให้พิจารณาถึงฐานะของหนังสือพิมพ์ เวลานี้
เรายังมีการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ มีคหนังสือพิมพ์ และการอะไรคือ
อะไรอีกเยอะแยะ ถ้าหากว่าเรายังปล่อยให้สภาพการณ์เป็นเช่นนั้นอยู่
ก็แปลว่านี่แหละเราไม่ได้ให้เสรีภาพบริบูรณ์ ในการเซ็นเซอร์หรือใน
ประเทศที่มีระบอบประชาธิปไตยแท้ ข้าพเจ้า เชื่อว่าเขาไม่มีการลง
โทษการกดขี่หนังสือพิมพ์กันอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลาย
ระมัดระวังเหตุการณ์ ซึ่งเคยมีมาหลายครั้ง ในคำพวกที่ข้าพเจ้าจะเรียกว่า
อะไร ข้าพเจ้าขอเรียกว่าพวกอยู่ไม่สู้ที่เดียว เทียบไปขงราชฎา
ว่าให้ถือการกำเริบชน พวกนี้....

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านเอาแต่เรื่องใหญ่ ๆ ท่านพูดราย
ละเอียดมากนัก

นายอินท สิงหนัตร (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าจะพูดให้เห็น
 อัจฉริยะเป็นเรื่องที่ทำให้เขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เสรีภาพ และเป็นการก่อก
 ความเสียหายขึ้น โดยเหตุที่ว่ามิฉะนั้น ก่อขึ้นว่ารัฐบาลของ
 ภาครัฐเป็นเอกาธิปไตยหรือเผด็จการอะไรก็ตามนั้น ซึ่งเมื่อเรารู้จัก
 เห็นอยู่แล้ว.....

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ท่านพูดเรื่องนโยบาย ตามนโยบาย
 เป็นอย่างไร นี่ท่านออกความเห็นไปนอกเรื่อง เขาเรื่องอื่นพูดอีกที่

นายอินท สิงหนัตร (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเสียใจ ที่
 จริงข้าพเจ้าพูดถึงเสรีภาพ ซึ่งเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลเท่า ๆ ที่
 เคย ถ้าหากว่าท่านจะไม่ให้พูด ข้าพเจ้าขอเดยไป ข้าพเจ้าขอสรุป
 ความว่าเรื่องเสรีภาพของหนังสือพิมพ์เรายังไม่พอ นั่นคือไปเรื่องการ
 พูด เรามีสภาจังหวัดและสภาเทศบาลซึ่ง.....

ประธานสภาฯ: ท่านพูดในสภาฯ นี้ สภาผู้แทนราษฎร อย่า
 เอาสภาอื่นมาเทียบเลย เขา ขอให้พูดอีก

นายอินท สิงหนัตร (เชียงใหม่): โดยความเคารพ
 ข้าพเจ้าจะขอเดยไม่พูดขึ้น แต่ข้าพเจ้ามีความว่าการพูดเรายังมี
 ไม่พอ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรื่องการพูดนั้นสมาชิกของเราในสมัยก่อนคน
 หนึ่งได้เคยเสนอพระราชบัญญัติเช่นนั้นมา แต่ว่าเขาต้องเดยไป นี่
 แหะจึงทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่าเสรีภาพของเรา ยังไม่พอ แต่ว่าท่าน
 แถลงนโยบายว่าพอแล้ว แต่ท่านเราได้เต็มตามรัฐธรรมนูญแล้ว

ข้าพเจ้าจึงร้องใจ ถามว่าท่านจะให้ยุติเพียงเท่านั้นแหละหรือ ใน
เรื่องคดีไม่มีข้อผิดพลาดซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลก่อน ๆ เคยแดงได้
และตั้งใจจะทำ แต่ว่ารัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าขอโทษ ที่ไม่มีก้อยคำอันใด
ที่จะพูด เหมือนจะเด็กเอามาจากของเก่ามัน แต่ว่าท่านยังคงไป
คิดเรื่องค่างานเข้าที่เราเรียกว่าไซโด ข้อนี้ขอโทษอย่างไรที่รัฐบาล
ไม่ได้แดงขึ้น แล้วข้าพเจ้า ก็รู้สึกยินดี ว่าท่านได้ แแดงว่าในการ
คดีพวก จะพยายามให้ ราษฎรนิยมอาชีพในการค้า วิธี การที่ท่านทำ
อย่างไร ในเวลานี้ วิธีการของรัฐบาลทำให้ ราษฎรรักที่จะทำราษ
การมากกว่าการค้า เพราะอะไร วิธีการดังเดิรมักคิดเรามีผู้ช่า
นายตั้งแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อย ไม่ใช่ว่ามีดี แต่ว่าเดี๋ยวนี้ชกชวน
ไปเห็นถ้าถ้าหากว่าได้เงินเดือน ๒๐ บาทก็ดีแล้ว พอออกไปได้บ้างนญ
ก็อย่างไรเวลานี้คนที่ได้เงินเดือน ๒๐ บาทไม่กลัวเจ้ากรม ไม่กลัว
อธิบดีอย่างไร เพราะว่า อำนาจอยู่ที่ ก.พ. ข้อคือไปที่ว่าจะแก้ไข
การขนส่งให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในรัฐบาลเก่าที่เคยแดงขึ้นเหมือนกัน
แต่ว่ารัฐบาล เก่ามีอย่างไรในเรื่องค้ำรถไฟ เป็นการเคียดชังมากที่สุด
ถ้าหากว่าการให้ค้ำรถไฟ สะดวกยิ่งขึ้นก็เป็นการบำรุงเศรษฐกิจของ
อาณาเป็นการขายข้าวสะดวก แต่ว่าการขอค้ำรถไฟรัฐบาลมักจะ
บอกว่าการขียนรอบคองก็เดือนก็ไม่ได้ รัฐบาลจะมีการแก้ไข
อย่างไรหรือไม่

ประชาชนสภา ฯ : ท่านพูดรายละเอียดมากเกินไป ท่านพูดอีก
สองนาที เขาเรื่องใหญ่ ๆ หน่อย

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : แด่กึ่ในเรืองฐาณะ
 ของครุ มีเพือนของข้าพเจ้าตามแदैหงายคน แต่ข้าพเจ้าประหลาด
 ใจว่าเราจะต้องกรพิจารณาโยบายของรัฐบาลโดยรอบคอบ แต่
 เมื่อธมาชิกทุก ๆ ท่านได้ซักถามเท่าไรก็คื รัฐบาลกันี้้งไม่เห็นยกมือเมื่อ
 แदैหงายกรจะตอบ เหตุนี้เราจะพิจารณาโยบายโดยรอบคอบได้
 อย่างไร นั้นข้าพเจ้าอยากจะเห็นอัฐบาลจะตอบค้ำตามของธมาชิก
 ที่ถาม ไปแदैง เป็นข้อ ๆ เพื่อให้กระจ่างใจใน เรือง ที่ได้ถามมาแदैง
 มากขึ้น

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลจะรวมตอบท่าน ที่แรกข้าพเจ้าจะ
 ให้พูดกันี้คน แต่คำถามมากนั้ เพราะฉะนั้นพูดมานานแदैง พัก
 เสียที

หยุดพักประชุมเวลา ๓๗.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๓๗.๐๓ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : คอไปนี้ข้าพเจ้าขอให้ทางรัฐบาลแข็งแรงเสียที
 พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ในการที่มี
 ธมาชิกบางท่าน ตามข้าพเจ้าว่า จะก้าวดหน้า กระทรวงใดบ้าง และ
 กระทรวงใดจะยื่นโรง ที่ใช้ค้ำอย่างนั้นข้าพเจ้าขอเรียนตอบว่าเราจะ
 ก้าวดทุกกระทรวง แต่ทว่าที่ก้าวดยาวที่สุดก็คืเกี่ยวกับแก่การศึกษและ
 ธรรมฐาก

พ.อ. หลวงพิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :
 ได้มีอำนาจสั่งท่านตามถึงเรื่องราชการทหาร ท่านสมาชิกคนแรก
 ได้ถามถึงเรื่องงบประมาณ ใครจะขอชี้แจงว่า งบประมาณการ
 ทหารนั้น รัฐบาลได้จัดการเพิ่มขึ้น ตามความจำเป็นและเหตุการณ์
 ของโลกในปัจจุบันนี้ และในเรื่องงบประมาณทหารนั้น เมื่อได้เพิ่ม
 แล้วจัดไม่ส่งมาทักท้วงทักท้วงลงไปได้ ในเรื่องนี้ อยากรจะขอชี้แจง
 อย่างต่ำสำหรับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เขาได้มีกิจการทหารมาก่อน
 เรานานแล้วมี แต่ว่าในบัดนี้ ทุกประเทศก็ได้เพิ่มงบประมาณ การ
 ทหาร เช่นเช่น เดียวกัน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าราชการทหารต้องหัดทักท้วง
 พร้อมกันไป พยายามจะให้ใช้ เพื่อ บัณฑิต บ้านเมือง ของคนได้
 และนอกจากนั้นยังจะต้องจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์สำหรับไว้ใช้ด้วย เวลา
 นักวิทยาศาสตร์ ได้ เจริญขึ้น มาก เพราะฉะนั้นอาวุธยุทโธปกรณ์ไป
 ทุกวัน จึงจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณนี้สำหรับซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์
 มาใช้ในราชการทหาร ให้ทันสมัยอีกด้วย แต่ว่าสำหรับในงบประมาณ
 นี้หนานั้น ในทางกระทรวงกลาโหมจะไม่ขอเพิ่มมากกว่าในบัดนี้ ทั้งนี้
 โดยเห็นความจำเป็นที่บุคคลหลายท่าน เห็นว่าควรจะบำรุงประเทศใน
 ทางอื่นบ้าง เพราะฉะนั้น ทางราชการทหาร จึงได้ ขอระงับที่จะเพิ่ม
 งบประมาณได้ชั่วคราวเพื่อจะบำรุงในทางอื่นต่อไป อีกทางหนึ่งหรือที่
 ได้ถามว่าจะเพิ่มกำลังทหารไป ทางหัวเมืองอื่นอีกหรือไม่ ในชั้น
 ความจำเป็น ในทาง ราชการ ก็จำเป็นจะต้อง ขยายออกไป โดยที่คิด
 จะตั้งกองทหาร ตามช่องทาง ที่สามารถจะบึ่งถึงกันบ้านเมือง ของเราได้

ไม่ว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่ว่าในระยะเวลาอันใกล้ มีทางราชการ
ทหาร จะไม่กระทำ

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ได้
มีมติปรึกษากลับท่านถนัดถนี่นโยบายการคลัง ซึ่งข้าพเจ้า ขอสรุปปรอม
ตอบในบัดนี้ ท่านผู้หนึ่งได้ถามว่า หักการงบประมาณ คุดยภาพนั้น
จะปฏิบัติอย่างไร การทำงบประมาณนั้นเราก็ควรจะทำปฏิบัติอย่างที่เร
เคยทำมาแต่ก่อน เปรียบประดุจเราเป็นบุคคลธรรมดา ถ้าหากว่าเรามี
รายได้เพียงเล็กน้อย เราจะจ่ายให้มากกว่ารายได้ ของเรานั้น ย่อมไม่
เป็นสิ่งที่ควรทำ เพราะอาจจะนำความหายนะมาสู่ตนได้ แต่ในเมื่อเรา
มีทรัพย์สินมากขึ้น เราอาจจะจ่ายให้มากขึ้นก็ได้ แต่การจ่ายเหล่านั้น
คงไม่เป็นรายจ่ายที่ผูกพันไปในภายข้างหน้าให้เกิดรายจ่ายต่อไปอีก
ประการที่สอง ได้มีคำถามว่า การรักษาค่าแห่งเงินตราเวลานั้นเราจะทำ
อย่างไรที่ญี่ปุ่นทำอยู่ไม่ตกหรือ เพราะ การที่ญี่ปุ่นได้ลดราคาเงินลง นั้น
เป็นเหตุให้บ้านเมืองรุ่งเรืองขึ้น การค้าขายเจริญ ขายของก็ได้มาก
ถ้าหากว่าเราดูแลเงิน ๆ แต่อาจจะเป็นเช่นนั้นได้จริง แต่ว่าประเทศ
ญี่ปุ่นเป็นประเทศอุตสาหกรรม ไม่ใช่เป็นประเทศกสิกรรม และญี่ปุ่น
ไม่จำเป็นจะต้องซื้อของจากต่างประเทศมาก ๆ อย่างประเทศเรา ประ
เทศเรายังคงต้องการบำรุงอยู่ในเวลานี้ สมมุติว่าเราขายข้าวหนึ่งเกวียน
ได้ สิบห้าบาท เราอาจจะซื้อรถยนต์ ได้ หนึ่งคัน ต่อ ข้าวร้อยเกวียน
เป็นต้น สมมุติว่าเราลดราคาเงินลงไป แทนที่เราจะซื้อ รถยนต์หนึ่ง

อันคือข่าวร้ายเกี่ยวกับอำนาจจะเป็นดัง พันเอกยงมีก็ได้ เพราะฉะนั้น การ
ลดราคาเงินลงนั้นมันดั่งได้แต่เดี๋ยว แต่แค่สภาพการณ์แห่งประเทศ
นั้น ๆ รัฐบาลยังคงเห็นว่าสภาพการณ์ดังที่เป็นอยู่ในเวลานี้ไม่ควรจะ
เปลี่ยนแปลงราคาเงิน ประการที่ ๓ การปรับปรุงภาษีอากร ว่าจะ
ทำตามรายงานของคณะกรรมการที่ได้โดยรายงานคือ รัฐบาลหรือไม่
ข้าพเจ้าขอเรียนว่าตามรายงานของ กรรมการคณะนั้น เป็นรายงานบาง
ตอนไม่ใช่ทั่วไป การภาษีอากรนั้น ภาษีอากรอย่างหนึ่งย่อมจะกระทบ
กระทบกับ ภาษีอากรอย่างอื่น ๆ ได้ เราต้อง พิจารณาโดย ต้องแท้
รัฐบาลได้คิดและได้ทำการปรับปรุงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้แถลง
นโยบายว่าจะได้เสนอพระราชบัญญัติให้ตั้งกานี้พิจารณาในเรื่องภาษี
อากรที่สำคัญในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ โปรดอย่าลืมว่า ประเทศเราจำเป็นจะ
ต้องมีเงินสำหรับบำรุงประเทศอยู่เสมอ ถ้าหากว่าเราด้อยอย่างเดียว
ไม่หาทางเพิ่มแล้ว เราจะบำรุงประเทศได้อย่างไร อีกประการหนึ่ง
ขอทราบว่าจะลดอากรค่านาและรัชชูปการลงได้บ้างหรือไม่ ในชั้นนี้
ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในการ ลดอากรค่านานี้ เป็นภาษีอากร ซึ่งเกี่ยวกับ
ที่ดิน สภาฯ ได้อนุมัติเงินสำหรับไปดอบส่วนวิธีการภาษีอากรที่ดินใน
งบประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้เอง และเจ้าหน้าที่ก็ได้ ไปแล้ว เมื่อได้
รับรายงานจากเจ้าหน้าที่แล้วเมื่อนั้นแหละ รัฐบาลจึงจะอยู่ในฐานะที่จะ
พิจารณาได้ว่า การลดภาษีอากร เกี่ยวกับค่านานี้ จะปฏิบัติอย่างไร
แต่ว่ารัฐบาลขอแถลงว่า ในการเกี่ยวกับภาษีอากรค่านา ซึ่งเป็นภาษี
ที่ดินชนิดหนึ่งนั้น จะพยายามปรับให้ ได้ระดับทั่ว ๆ กัน ในด้านรัช-

ชูปการมันในขณะนั้นเรายังไม่มีเงินพอที่จะมาทดแทนได้ เงินรัชชูปการ
ซึ่งได้รับชูปฤศาน เป็นจำนวนราว ๘ ล้าน บาท การที่เราจะลดหรือจะ
เลิกมัน เป็นปัญหาใหญ่ มีประเทศที่ใกล้เคียง อยู่ในขณะนั้น ซึ่ง เขาคิด
เช่นเดียวกับเรา แต่เขาทำอย่างไร เขาต้องพิจารณาฐานะของประเทศ
ในความสามารถที่จะต้องเสียภาษีอากร เขาคิดว่าเขาจะทำได้
ภายใน ๕ ปี เมื่อเขินั้นแล้ว เราจะมาพดกันเพียง ๒-๓ นาทีให้เด็กมัน
จะทำได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังพิจารณา
ปรึกษาหารือกันอยู่แล้ว

๑๘.๑๒ น.

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่าง-
ประเทศ: ได้มีมติมาชกถามถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ นโยบายของ กระทรวง
การต่างประเทศ ข้าพเจ้าขอแถลงให้ทราบว่าในคำถามข้อต้นเกี่ยวกับ
กรรมสิทธิ์ที่ดินของคนต่างด้าว นั้น ตามสัญญาทางพระราชไมตรีฉบับ
ที่ยังคงใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น ชาวต่างประเทศที่ใด มีสัญญาทางไมตรี
กับกรุงสยามโดยส่วนมากได้มีสิทธิที่จะถือกรรมสิทธิ์ที่ดินได้เหมือนกับ
คนไทย นี่ข้าพเจ้ากล่าวโดยส่วนมาก แต่ตามที่ใดเจรจาสัญญาฉบับ
ใหม่เสร็จสิ้นไปแล้วนั้น สิทธิของชาว ต่างประเทศได้ถูก จำกัดลงไป
แต่ถ้ารายการละเอียดในเรื่องนี้เป็นอย่างไรนั้น ท่านคงจะได้ทราบเมื่อ
ได้นำสัญญา ทางพระราชไมตรีที่ใด ตั้งนามไปแล้วนั้น มาขอ ความเห็น

ชอบจากสภาผู้แทนราษฎร รวมความว่าในเรื่อง กรรมสิทธิ์ที่ดินนี้
 รัฐบาลที่เดิรมานี้ ได้พยายาม ระมัดระวังเป็น หนักหนาในการเจรจา
 สัญญาทางพระราชไมตรี ส่วนในเรื่อง ความเข้าใจผิดของประเทศ
 โกลดเคียงนั้น ย่อมมีเป็นธรรมดา อยู่ในหมู่บุคคล ต่าง ๆ ... แต่ว่า ความ
 เข้าใจถูกนั้นก็ย่อมมีอยู่เหมือนกัน ดังท่านจะได้เห็น เมื่อเรื่อง ๗ ประ
 เทศหนึ่ง ได้ มีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นเกี่ยวกับประเทศสยาม แต่ว่าผู้ที่มี
 ตำแหน่งหน้าที่ในทางราชการนั้นก็ได้ เข้าใจถูกแล้ว ดังนั้นก็ย่อมเห็น
 แล้วว่าในทางราชการนั้น ความเข้าใจถูกของประเทศที่โกลดเคียงนั้น
 ได้มีขึ้น และ การที่ ได้ มีขึ้น นั้น ก็โดยอาศัย การปรับความ เข้าใจดี
 ค่อกัน และ การ รักษาทางมิตรไมตรี ได้ ให้ดี กับ ประเทศที่โกลดเคียง
 นโยบายดังกล่าวมาแล้ว รัฐบาลใหม่นี้ก็จะ ได้ ดำเนิน ต่อไป คือ การ
 ปรับความเข้าใจและรักษามิตรภาพไว้ ให้ดียิ่งขึ้น คำถามข้อ ๓ อัน
 เกี่ยวด้วยการติดต่อกันระหว่างประเทศที่ไม่มีสัญญานั้น มีสมาชิกต้องทำ
 ได้ตามขึ้น สมาชิกผู้หนึ่ง มีความประสงค์ ที่จะทราบ ถึงว่า รัฐบาล
 สยามมีความตั้งใจที่จะทำสัญญาทางพระราชไมตรี กับประเทศที่ยังไม่มี
 สัญญาหรือไม่นั้น ขออนุญาตตอบว่ารัฐบาลได้พึงตั้งอยู่แต่อย่างเหมือนกัน
 ว่าประเทศใดที่มีผลประโยชน์แตกเปลี่ยนกันระหว่างสยามกับประเทศนั้น
 รัฐบาลก็จะได้ดำเนินการเจรจาทางพระราชไมตรีกับประเทศนั้น ส่วน
 สมาชิกอีกผู้หนึ่งได้ พูดยุติกันไป ในเรื่อง การหาตลาด กับ การ เจรจา

สัญญา ขอนให้แยกกัน คือ การหาตลาดนั้นไม่ใช่จะดำเรีจ ด้วย
 การทำสัญญาทางพระราชไมตรีหรือการทำสัญญา การค้าขาย ก่อร่าง
 คือตั้งแม่ประเทศที่มีสัญญาก็ตาม แต่ว่ามีสินค้าบางอย่างซึ่ง เรา ถูก
 จำกัดที่ไม่ให้นำเข้าไปขาย หรือว่าสินค้าของเราจะนำเข้าไปขายใน
 ประเทศนั้น เราก็จะต้องเสียภาษีอากรอย่างแรง ในเรื่องนี้จึงต้องให้
 เห็นได้แน่ชัดว่าปัญหาไม่ใช่อยู่ที่ว่า เราจะต้องทำสัญญาทางพระราช
 ไมตรีกับประเทศนั้น เราจึงจะขายของได้ มีตัวอย่างมากหลายที่สยาม
 เราได้ค้าขายในประเทศนั้นได้ แม้ไม่ได้มี สัญญาต่อกัน ความจริง
 รัฐบาลมิได้ นั่งนอนใจเลยที่จะหาตลาด ความจริง รัฐบาลได้พยายาม
 หาอยู่ได้เสมอ แต่อาจมีความจำเป็น ที่เราจะต้อง ถูกจำกัด หรือถูกกั
 แพงภาษีบ้าง อะไรบ้าง เราเองเราก็อยากที่จะขึ้นภาษี เพราะฉะนั้น
 เขาเองเขาก็ต้องการที่จะขึ้นภาษีบ้าง เราจะเอาเปรียบว่า “ อ๊ะ ประ
 เทศของแกอย่าขึ้นภาษี ” เสรีภาพในการที่จะเก็บภาษีอากรหรือภาษี
 ศักดภากรก็ย่อมจะมีเช่นเดียวกัน . ฉะนั้นการเจรจาสัญญาทางพระราช
 ไมตรีย่อมจะเป็นไปไม่ได้ รวมความว่าส่วนที่เกี่ยวกับข้าพเจ้าก็มีคงที่
 ได้แลงมาแล้ว

๑๘.๑๗ น.

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษ
 หาร: ในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่หลักเศรษฐกิจ ฉะเพาะกระทรวงเกษตรฯ ได้

มีท่านสมาชิกมีความขี้ใจหายคนแฉะได้ตามเป็นข้อๆ ไป จะรวบรวม
 ความสำคัญข้อใดข้อหนึ่ง คือในเรื่องฐานะของคนที่ หรือในสิ่งที่จะต้อง
 มีวางและส่งเสริมที่ดี แท้จริง ความคิดเห็นของท่านสมาชิกทั้งหลายที่
 ได้อภิปรายหรือแสดงมานั้นพอจะรวมความได้ว่าตรงกันเหมือนกันกับ
 แต่ในการที่เราแถลงนโยบายนี้ เราแถลงเป็นหลักการใหญ่กว้างๆ ส่วน
 รายละเอียดตลอดจนกระทั่งโครงการหรือแผนการ เราย่อมจะต้อง
 กระทำไปให้เหมาะกับกำลังคนกำลังเงิน ซึ่งจะต้องพิจารณาที่กัน
 ภายหลัง ไม่สามารถจะมารวมกันในที่นี้โดยละเอียดได้ ในหัวข้อ
 ต่างๆ ที่ได้ตามมาแล้ว คือการสหกรณ์เป็นต้น ที่ได้จัดไว้แล้ว คือที่
 หมายอยู่ในเวลานี้ก็คือสหกรณ์เครดิต ที่รัฐบาลแถลงคือไปคือสหกรณ์
 รูปอื่น คือสหกรณ์เช่าซื้อเป็นต้น และต่อไปเราก็จะมีสหกรณ์ใน
 ทางการค้า ซึ่งเห็นว่าเป็นการสำคัญ เพราะทุกคนคงจะรู้สึกที่เราไม่
 ขำขันขำนาญในทางการค้า เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นความสำคัญเรื่องนี้
 จึงได้ส่งเสริม และถ้าสามารถจะทำได้ก็จะได้พยายามนำราษฎรในเรื่อง
 สหกรณ์ทุกด้าน พุดถึงสหกรณ์การค้าเช่นในเรื่องการค้าข้าวเป็นต้น
 ซึ่งจะใคร่ร่วมมือกับทางเศรษฐกิจดำเนินการต่อไป ส่วนเครดิตสถาน
 สำหรับสหกรณ์นั้น ในเรื่องนี้ท่านสมาชิกทั้งหลาย คงจะได้เข้าใจกัน
 แล้วว่าในการสหกรณ์นั้นเราตั้งงบประมาณกันเป็นปีๆ เมื่อเราเรียกเงิน
 จากสมาชิกสหกรณ์ทั้งหลายแล้ว เราก็นำไปสร้างกิจการ เป็นปีๆ ไป
 ทุกๆ ปี แต่เมื่อมีการตั้งสหกรณ์เครดิตสถานแล้ว เรามีทุนที่รวบรวม

จากสหกรณ์ทั้งหลายนั้น สำหรับที่เหลือนอกจะได้อื่นเวียนต่อไป อีก
 ด่วนหนึ่งเราอาจจะได้จากเบงกัลหรือถ้าชาวนะโคๆ ก็ได้เอามารวมกัน
 เข้าคือแปลว่าเป็นการขยายสหกรณ์นี้ ให้อ่างขวางขึ้น เป็นความดี
 โครของรัฐบาลนี้ และจะได้ รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเร็ว ค่อนั้นไป ก็ใน
 เรื่องการเพาะปลูก ในการเพาะปลูก รัฐบาลก็ได้ พยายามทำอยู่แต่
 เป็นลำดับมา ฉะนั้นเห็นว่า เป็นผลดี ในเวลานี้กมพชหลายอย่าง ที่
 แนะนำและส่งเสริมตลอดจนกระทั่งแจกพันธุ์ ให้ เป็นต้นกล้วย ยาสูบ
 ข้าว ถั่วเหลือง เป็นต้น ส่วนพืชอื่น ๆ เป็นต้นว่าผลไม้ ต่าง ๆ ก็ได้
 พยายามทดลองอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นจึงได้ มีการตั้งสถานีทดลอง
 และก็ได้ทดลองไว้ว่าจะได้ขยายไปตามลำดับซึ่งแต่เดิโนภาส่วงเมื่อไร
 และจะมีที่ใด เพราะเกี่ยวกับพืชผลและที่คนด้วย เพราะฉะนั้นจึงจะ
 ต้องชักชวนอยู่ สักหน่อย ในเรื่องที่จะทราบ ผลว่า จะปลูก อะไร ซึ่งจะ
 เหมาะกับที่คนอย่างไรนั้น ไม่ใช่คิดกันได้เร็วนัก แต่อย่างไรก็ดี เรา
 ก็ได้พยายามเร่งรีบอยู่เสมอเท่าที่คิดไว้ว่าจะได้ รับผิดชอบ ออกไปก็คือ
 นอกจากสถานีทดลองแล้วก็มีไปทางจังหวัดบุรี ในเรื่องผลไม้ นอกจากนั้น
 ก็จะได้ตั้งสถานีทดลองขึ้นในเรื่องยาง ซึ่งยังไม่ทำกัน ซึ่งรัฐบาลเห็น
 ความจำเป็นว่าจะต้องรีบทำขึ้น ที่นี้เรื่องการทำไม้ การทำไม้ ก็จะได้
 ทำความโครงการนี้ซึ่งรัฐบาลก็ได้กำหนดโครงการนี้ไว้ ที่หนึ่งแต่
 เป็นต้นว่าจะจัดการคุ้มครองบ่อนักอนุรักษ์ป่าไม้ ให้อยู่ต่อไป ประ
 การที่ต่อไปจะส่งเสริมและสร้างป่าไม้ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประการที่สาม

ก็อาจจะควบคุมการทำไม้และการ砍คว่ำ หางของไม้ที่ทำเป็นประโยชน์
 มาเป็นสินค้าต่อไป สำหรับในระยะต่อไปนี้ รัฐบาลนี้ ก็จะได้เพิ่มกำลัง
 งบสำหรับ ที่จะไปทำการตามโครงการนี้ ให้มีสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น
 นอกจากนั้นในเรื่องการทำไม้ ก็ขบวนการรัฐบาลตัวเองจะได้ทำให้มาก
 ขึ้นกว่าที่แต่เดิม แต่ทั้งนี้ การทำไม้ ซึ่ง มีเกี่ยวข้องกับ สัญญา กับ
 บริษัทต่างประเทศ เมื่อหมดสัญญาแล้ว ก็จะได้ ทำกันเอง ต่อไป ใน
 เรื่องแรกที่ถามว่าจะทำกันอย่างไร ในการบำรุงส่งเสริมหรือหัดคนไทย
 ให้มีความชำนาญชำนาญในเรื่องนี้ เมื่อครั้งคณะรัฐบาลเก่า เจ้าฟ้าเจ้าถิ
 ร์เจ้าหน้าท่านอยู่ ก็คงจะได้ทราบกันอยู่บ้าง* สำหรับ ท่านที่เป็นสมาชิก
 กลุ่มนั้น คือเราได้ คิดว่าเราจะได้สร้าง โรงเรียนเพื่ออบรมคนให้มีความ
 รู้ วิชา ตลอดจนเจ้าพนักงาน ที่จะควบคุมในทางนี้ นอกจากนั้น ก็จะ
 ได้ ขยาย กิจการงาน ให้เป็น บัณฑิต คิดได้ว่า จะ ให้ มี ถึงกับ เป็น
 วิทยาลัย สาธารณะ ในการนี้ แต่ใน เรื่องนี้ เช่น การใหญ่ เราจะต้อง
 เตรียมการ เป็นต้นว่า ส่งคนไปศึกษาในทาง ความรู้ ความ ชำนาญ
 เรื่องนี้ก็ได้ กำหนดแผนการณ์ ไว้แล้ว หวังว่าจะได้ เริ่มในเรื่อง ๆ นี้
 ถ้าหากว่าสำเร็จตามความคิดนี้แล้ว เชื่อว่าความมุ่งหมายในการที่จะ
 ให้ เรื่องนี้ เป็น บัณฑิต และให้คนไทยมีความรู้ ในเรื่อง นี้ คงจะ
 สำเร็จได้ เป็นแน่ ในเรื่อง การขุดประทาน รัฐบาลก็ได้ มีโครงการนี้ที่
 จะดำเนินการตามลำดับ จากความจำเป็น แต่อย่างไรก็คิดเป็นข้อที่ รัฐบาล
 จำเป็น จะต้อง พิจารณา โดยรอบคอบ เพราะ เหตุว่าในเรื่อง การ

ขดประทานนั้นถ้าเราจะบำรุงโดยทั่วๆ ไปทุกท้องถิ่นเป็นการดีมาแต่ช
 กนแล้ว ประโยชน์ที่ได้ไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นโดยฐานะของเรา
 มีกำลังคน กำลังเงินโดยจำกัด เราจำเป็นต้องเลือกช่วยเหลือ
 ในท้องถิ่นที่จำเป็น และเมื่อบำรุงแล้วจะได้ประโยชน์มากกว่า เรา
 ทั่วไปตามลำดับ แต่ถึงกระนั้นก็เราไม่ได้ทิ้งท้องถิ่นที่ควรซึ่ง
 น่าจะช่วยเหลือเช่นในภาคอีสานเป็นต้น เราก็ได้วางโครงการต่างๆ
 ไว้ เช่นในคราวนี้ข้าพเจ้าก็ได้ตรวจดูแล้ว และได้วางโครงการช่วยเหลือ
 ให้แล้ว แต่ทางภาคอีสานนั้นเราจะทำโครงการให้เหมือน
 อย่างทางภาคกลางนั้นไม่ได้ เพราะที่บางแห่งจะทำให้เป็นการทหน้า
 นกต่างกัน เพราะฉะนั้นย่อมจะต้องทำไป ตามสภาพแห่งท้องถิ่น
 ส่วนภาคใต้ก็ได้มีสัมมาชิกทางภาคใต้ตามเหมือนกัน ก็ได้พิจารณา
 แล้วว่า ทางภาคใต้อ้อมอกมมากกว่าทางภาคอื่น เพราะว่ามีพื้นที่
 มาก ถึงกระนั้นก็ได้ในสิ่งที่สมควรจะช่วยเหลืออย่างไรแล้ว เราได้
 มีเงินจำนวนหนึ่งสำหรับจะช่วยเหลือเพราะที่จำเป็นนั้น รวมความ
 ทั่วๆ ในทางขดประทานนั้นเราได้ พิจารณาโดยรอบคอบ แต่ในส่วนใหญ่
 นี้ เราจะต้องพิจารณาตามความจำเป็นและตามลำดับ เมื่อรวมความ
 ทั้งหมดนี้แล้ว ข้อสำคัญนั้นย่อมอาศัยในเรื่องกำลังเงินซึ่งทุก ๆ คน
 มีความเข้าใจกัน คือเห็นว่าประเทศสยาม ย่อมอาศัยในทาง กสิกรรม น
 ทรัพย์เจ้าก็ได้พยายามในเรื่องนี้ที่จะให้เข้าใจและได้เห็นเด่นชัดที่โดยที่จะ
 ดำเนินการในเรื่องนี้ให้เหมาะตามความต้องการ แต่ด้วยกำลังเงินนั้น
 จะทำได้เพียงไรเป็นข้อที่รับรองกันยาก

๑๘.๒๖ น.

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ธรรมการ : มีมติว่าขอหยุดท่านได้ทั้งสามรัฐบาลเกี่ยวกับหน้าที่ของ
 กระทรวงธรรมการ มีความหมายข้อหยุดกระทรวง ข้าพเจ้าใครจะขอ
 แสดงเฉพาะในการศึกษาเป็นลำดับ ตามที่ท่านมีมติว่าท่านใดก็ตาม
 มีมติว่าตามว่าที่ว่าจะตั้งมัธยมบริบูรณ์ ชั้นทุก ๆ จังหวัดนั้นจะต้องในปี
 ใด ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในการที่จะจัดตั้งในปีใดนั้น ย่อมว่าในขณะ
 จังหวัดนั้นๆ มีโรงเรียนประจำจังหวัดแล้วถึงชั้นมัธยมใด เช่นมีมัธยม
 ๓ ปีต่อไป ข้าพเจ้าก็เห็นว่าจะต้องเปิดมัธยม ๔ และต่อไปก็ต้องเปิด
 มัธยม ๕ ขึ้นตามลำดับจนถึงมัธยมบริบูรณ์ แต่เท่าที่ปรากฏในเวลานี้
 ความจังหวัดต่าง ๆ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า คงจะสำเร็จในเวลาอันรวดเร็ว
 ซึ่งคงจะเป็น ๒ ชั้นหรือ ๓ ชั้นเป็นอย่างมาก ๒ ชั้นก็เกินเวลาอีกราว ๒
 ปี ถ้าหากการศึกษาชั้นผู้ใหญ่นั้นตามว่าจะจัดการอย่างไร เรื่องนี้
 กระทรวงธรรมการพยายามคิดต่อกับ กระทรวงกลาโหมและกระทรวง
 มหาดไทยที่จะให้ทหารซึ่งเข้ามารับราชการทหารที่อ่านไม่ออกเขียนไม่
 ได้นั้นได้รับการศึกษาในแผนกนี้ และพวกที่มามีต้องโทษจำขังนั้น ให้
 ได้รับการศึกษาให้อ่านออกเขียนได้ กระทรวงกลาโหมได้กระทำเช่น
 นั้นมาเป็นเวลาช้านาน และตอนหลัง ๆ นี้ก็ได้เร่งให้ ความความตั้งของการ
 ของกระทรวงธรรมการ ส่วนกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เข้าใจว่าจะได้
 พยายามเร่งให้ แต่นั่นไม่ใช่จุดสำคัญในการที่รัฐบาลได้แถลงนโยบาย
 ในที่นี้ รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะจัดการศึกษาชั้นผู้ ใหญ่ให้

ใหญ่ยิ่งทีเดียว คือหมายความว่า จะต้อง บังคับผู้ใหญ่นั้นให้มาเข้า
โรงเรียน ในการนี้รัฐบาลจำเป็นต้องหาวิธีบังคับให้ผู้ใหญ่มารเข้า
โรงเรียน การที่จะบังคับด้วยวิธีใดนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า จะต้องทำด้วย
พระราชบัญญัติ ถ้าเราไม่ใช้พระราชบัญญัติบังคับให้มาแล้ว เราจะ
หวังให้กิจการเป็นไปตามความมุ่งหมายนั้นไม่ได้ และข้าพเจ้าหวังว่า
ถ้าหากทั้งหลายคงจะสนับสนุนให้กิจการเป็นไปด้วยดี ในทางอาชีพจะ
ศึกษาท่านตามว่าจะจัดการอย่างไร เรายังเราก็ได้ทำอยู่แล้ว แต่
หากว่าอาชีพนั้นเราได้จัดเป็นหอชม ๆ กระจ่องกระจ่าง แต่ใน
ครั้งนั้นเราจะจัดให้เป็นหอชม มีเครื่องมืดยุติธรรมตามโครงการของ
ภูมิदानานันท์ ๆ และจะได้เริ่มในต้น พ.ศ. ๒๕๒๕ นั้นเป็นต้นไปเป็นการจริง
จึง ท่านถามอีกว่าจะปลูกฝังหลักธรรมและวัฒนธรรมให้บังเกิดแก่
เด็กนั้นอย่างไร กระทรวงธรรมการและรัฐบาลมีความเห็นเป็นเอก
ฉันท์ว่าสาระสำคัญที่จะปลูกฝังในสิ่งเหล่านั้น อยู่ที่มารดาของเด็ก
ฉะนั้นจึงวางหลักผู้ตรให้ตรงกับความต้องการในโรงเรียนหญิง มีการ
เรียนเป็นต้น และในการนี้เขื่อนนอกจากที่จะให้ฝึกฝนหรือพวกที่ฝึกหัด
ครูได้รับการอบรมไปแล้ว ก็จะต้องเพิ่มหลักสูตร อันนั้นเข้าไปใน
โรงเรียนสตรีต่าง ๆ ให้มากขึ้นกว่าก่อน นอกจากนั้นก็ควรตั้ง
กิตติคุณแก่เด็ก คือโรงเรียนอนุบาล แต่ว่าแบบกิตติคุณที่เอาเด็ก
ออกมาจะอบรมเด็กนั้นอย่างไร เพื่อให้ครูสตรี คือโรงเรียนฝึกหัดครูก็
ดี หรือ โรงเรียนหญิงก็ได้วิธีจัดการอบรมเด็ก นอกจากที่เราจะหา

ในทางฝึกหัดครู แลก็ต้อง เขาหลักสูตรนั้น ไปได้เข้าในโรงเรียน
 ศาสตร์ทั่วประเทศให้เป็นภาวใหญ่หลวง ให้เป็นการมากขึ้น แต่ก็จะ
 ปฏิบัติการได้เพียงไหนในการนี้จะต้องอาศัยศรัทธาด้วย ซึ่งเข้าใจว่าจะ
 ต้องกินเวลาดานานอยู่สักหน่อย แต่ว่าในขณะนี้จะได้เริ่มขึ้นไปเป็น
 ระยะ ๆ เท่าที่สามารถจะหาครูผู้สอนแต่ละรอบมาได้ โดยลำดับ ส่วน
 สำหรับยอดชนทั่ว ๆ ไปนั้นในโรงเรียน ถ้าจำเป็นจะต้อง ทำระเบียบให้
 กระตือรือร้น นอกจากนั้นชาวพม่าก็น่าจำเป็นจะต้องมีพระราช
 บัญญัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบังคับกันบ้าง ในปัญหาเรื่องครูประชา
 ชาติ ที่จริงรัฐบาลเห็นใจอยู่ด้วยกันทุกคน แต่ว่าครูประชาบาลของ
 เราในขณะนี้จำนวนมาก และที่เดิมนั้นมีเงินน้อย ไม่สามารถที่
 จะทำให้ ได้รับเงินเดือนสูงได้ และวิทยฐานะของเราก็กว้างไป
 มีครูประชาบาลจำนวนมาก ซึ่งต่ำเรี่ย เพียงประถมดี และพวกนี้ใน
 การต่อไปจะได้มีการบำรุงวิทยฐานะให้ดีขึ้น ก็อาจจะมีฐานะเรียบ
 เงินเดือนสูงขึ้น แต่รัฐบาลเองก็ไม่ได้วางใจที่จะปล่อยให้ประเดประเดเลยหากิน
 ได้ เติบโตมีครูประชาบาลได้เงินเดือนบาทหนึ่ง สองบาท สามบาท
 เป็นจำนวนไม่น้อย และในรัฐบาลรุ่นที่แล้วก็ได้พยายามปรับปรุงขึ้น
 จนกระทั่งอย่างต่ำที่สุดได้แปดบาท และยังมีระเบียบเงินรางวัลให้แก่ครู
 ประชาบาลนั้นด้วย นั่นนับว่าเป็นการส่งเสริมอยู่เป็นอันมาก และใน
 พ.ศ. หน้า ในเรื่องฐานะเงินเดือนของครูประชาบาลก็จะต้องดีขึ้นอีก

เรียบเป็นชั้น ๆ จนในที่สุดข้าพเจ้าเห็นว่าอาจารย์คนนั้น แต่กระเขาให้เต็ม
 ก้นคงจะดำมาก ในทางเผยแพร่วิทยาการให้แก่ครูประชาบาลนั้น
 จะคิดทำอะไร มีท่านสมาชิกถาม ในขณะที่เราทำอยู่สองทาง
 ก็ในทางวิทยากรย์ ได้ปรับปรุงวิทยากรยนั้นคนนั้นให้เหมาะสม เพื่อ
 ให้ครูประชาบาลได้มีโอกาส ศึกษาและได้ มีการอบรมรณตามจังหวัด
 ต่าง ๆ ฉะนั้นครูประชาบาล ให้มีวิทยฐานะดีขึ้น นอกจากนั้น
 ก็เปิดโอกาสให้ ได้เข้ามาสอบ ในเรื่องการบำรุงการพระศาสนา มี
 ท่านสมาชิกถามว่ารัฐบาลได้บำรุงการพระศาสนา อย่างไร หรือไม่นั้น
 ท่านจะเห็นได้ ในงบประมาณว่ารัฐบาลได้บำรุงหรือไม่ ที่ท่านประสงค์
 จะถามนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า เกี่ยวกับเงินบำรุงวัด ซึ่งได้ถูกตัดไปในพ.ศ.
 ๒๔๕๕ เงินบำรุงวัดนั้นเป็นการไม่สมควร และตั้งผิดทางเท่านั้นเอง
 คือว่ามิคว่าเงินนั้นต้องตามหมั้น แต่มีต้องตามวัดเท่านั้นเองที่ควร
 การบำรุง เพราะฉะนั้นงบประมาณจึงจำเป็นจะต้องถูกตัดไป แต่ใน
 เรื่องนี้รัฐบาลก็ทำได้ นั่งนอนใจไม่ ขณะนั้นก็พยายามติดต่อโรงเรียน
 เขาเงินนั้นกลับมาเพื่อบำรุงวัดต่อไปแต่เป็นวิธีอื่น ไม่ใช่ในงบประมาณ
 ของกระทรวงธรรมการ

๑๘.๓๖ น.

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องหลักความสงบภายในซึ่งเป็นหน้าที่ส่วนใหญ่
 ของกระทรวงมหาดไทยนั้นจะได้ รวบรวมตอบ ตามลำดับที่ได้แสดงไว้

เหตุนี้ รัฐบาลหวังใจว่าเมื่อได้ดำเนินการ ด้วยประการใน หลักการ
 ใหญ่ ๆ เช่นนี้แล้ว สมรรถภาพในการเทศบาต ก็จะดีขึ้น ในหน้าที่
 ของราชทัณฑ์มีท่านสมาชิกถามว่า รัฐบาลมีนโยบายในการที่จะ ทำให้
 เรือนจำหาเลี้ยงตัวเองได้หรือไม่นี้ เท่าที่ได้อ่านข่าวได้ก็ยังไม่ปรากฏ
 ว่าได้ มีประเทศใดที่จะทำให้เรือนจำแสวงหาอาชีพได้จนถึงกับเลี้ยงตัว
 ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังอยู่ในความพยายามของรัฐบาลที่แต่มาแต่ใน
 รัฐบาลนี้จะดำเนินการต่อไป สถิติที่จะชี้ให้เห็นคือว่า เรามีนักโทษ
 ตามหมื่นคน รายจ่ายประมาณ ๕๐ บาท ต่อนักโทษ คนหนึ่ง และค่า
 ไม้หนึ่งจะเสียเงินประมาณหนึ่งล้านสองแสนบาท รายได้จากอาชีพ
 ของนักโทษเท่าที่ขยับขยายและเพิ่มขึ้นโดยลำดับมา ในเวลานี้เราได้
 ประมาณปีละหนึ่งแสนบาท ก็รวมกันว่าเราได้ทุนรายจ่ายในไม้หนึ่ง
 ต่อหนึ่งเดือน หรือว่าหนึ่งต่อสี่ต่อครึ่งนี้ โดยมีไม้บางส่วนที่ได้เสียไป
 โดยไม่มีการตอบแทน เป็นต้นว่าในเรื่องการจักรรักษาสถานการราชการ
 ในเรื่องการทำงานโยธาของจังหวัดและ อารามหรืออะไรอื่น ๆ มาค่า
 นอนด้วย แต่อย่างไรก็ดี ก็ได้ช่วยในความพยายามที่จะขยับขยายต่อไป
 ก็จะให้การอาชีพที่เกิดผลประโยชน์และเป็นการชดเชยรายจ่ายของ
 รัฐบาลยิ่งขึ้น ในเรื่อง การควบคุมมิให้นักโทษหลบหนีหายนั้น ก็อยู่ใน
 ความเอาใจใส่ของรัฐบาลนี้ เพราะเหตุว่าในการที่ นักโทษหลบหนี
 หายย่อมเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้โจรผู้ร้ายยิ่งขึ้น ในนโยบายที่ได้เสนอมานี้
 นี้ก็มีในการที่จะพยายามกระทำให้นักโทษหลบหนี ลดน้อยลง ก็คือใน

ทางปราบปรามจากจังหวัดและอำเภอโดยสิ้นเชิง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
 ย่อมให้ โอกาสสำหรับเจ้าหน้าที่ ฝ่ายปกครองในการที่จะ ชุมักเขม้นใน
 เรื่องบำรุงท้องถิ่น ในเรื่องอบรมศีลธรรมของพลเมือง ในเรื่องที่จะ
 อำนวยความสะดวก ความปกติสุขของราษฎร ตลอดจนในเรื่องการ
 ส่งเสริมการอาชีพและสวัสดิภาพให้ได้ ผลจริงจัง ยิ่งขึ้น ในเรื่องการ
 บำรุงฐานะของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองนั้นอยู่ใน ความดำริ ของรัฐ-
 ชาติที่จะได้จัดทำ ซึ่งได้จัดทำมาแล้วตั้งแต่รัฐชาติยุคก่อน และจะได้
 จัดทำต่อไปเป็นขั้น ๆ มีตมาชิกบางท่าน ถามว่าสิ้นและสุวา เป็นต้น
 เหตุในเรื่องการ โจรผู้ร้ายนั้น ในเรื่องนี้ได้ อยู่ในความ ดำริ อยู่แล้ว
 คือได้ปรากฏตามรายงานคณะกรรมการพิจารณาปราบปรามโจรผู้ร้าย
 และจะได้ดำเนินการกับกระทรวงการคลังต่อไป ในเรื่อง การเทศบาต
 นั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าสมาชิกรัฐบาลในที่นี้ คงยังไม่พอใจว่าการเทศบาต
 ของเราได้ดำเนินการไปบริบูรณ์หรือว่ามีสมรรถภาพ อันดี อย่างน่า พอใจ
 รัฐบาลนี้ก็ควรจะดีอยู่แล้ว ความจริงก็เป็นเช่นนั้น แต่ความีเหตุผลบาง
 ประการซึ่งควรจะให้อภัยสำหรับในครั้งก่อน เป็นต้นในเรื่องการเทศ-
 บาตเป็นของใหม่ ในเรื่องการขุดขุดกิจการเงินและอื่น ๆ รัฐบาล
 นี้จึงจะส่งเสริมการเทศบาตให้ สมบูรณ์ ยิ่งขึ้น ใน ประการสำคัญ
 คือในการปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบให้ ประสาน กับ สภาพการณ์
 ปกครองส่วนภูมิภาค ในการที่จะขยายการเทศบาตต่อไป และในการ
 ที่จะช่วยเหลือเทศบาตในการดำชาวนุภูมิภาค ในการดำชาวนุต่าง ๆ

เหล่านี้ รัฐบาลหวังใจว่าเมื่อได้ ดำเนินการ ด้วยประการ ใน หลักการ
 ใหญ่ ๆ เช่นนี้แล้ว สมรรถภาพในการเทศบาต ก็จะดีขึ้น ในหน้าที่
 ของราชทัณฑ์ มีท่านผู้มาซักถามว่า รัฐบาลมีนโยบายในการที่จะ ทำให้
 เรือนจำหาเลี้ยงตัวเองได้หรือไม่นี้ เท่าที่ได้ค้นคว้า ได้ก็ยังไม่ปรากฏ
 ว่าได้ มีประเทศใดที่จะทำให้เรือนจำแห่งหาอาชีพได้จนถึงกับเลี้ยงตัว
 ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังอยู่ในความพยายามของรัฐบาลที่แต่จมาแต่ใน
 รัฐบาลนี้ที่จะดำเนินการต่อไป สถิติที่จะชี้ให้เห็นคือว่า เรามีนักโทษ
 สามหมื่นคน ใช้จ่ายประมาณ ๕๐ บาท ต่อนักโทษ คนหนึ่ง และต่อปี
 ในหนึ่งจะเสียเงินประมาณหนึ่งตามต้องแสนบาท รายได้จากอาชีพ
 ของนักโทษเท่าที่ขยับขยายและเพิ่มขึ้น โดยลำดับมา ในเวลานี้เราได้
 ประมาณปีละหนึ่งแสนบาท ก็รวมความที่เราได้ทุนรายจ่ายในปีหนึ่ง
 ต่อหนึ่งเดือน หรือว่าหนึ่งต่อสี่ต้องตั้งนี้ โดยมีเงินส่วนที่เสียไป
 โดยไม่มีการตอบแทน เป็นต้นว่าในเรื่องการจักรรักษาสถานการ
 ในเรื่องการทำงานโยธาของจังหวัดและ ตรางหรืออะไรอื่น ๆ มาค่า
 นอนด้วย แต่อย่างไรก็ดี ก็ได้อยู่ในความพยายามที่จะขยับขยายต่อ
 ไปที่จะให้การอาชีพที่เกิดผลประโยชน์และเป็นการชดเชยรายจ่ายของ
 รัฐบาลยิ่งขึ้น ในเรื่อง การควบคุมมิให้นักโทษหลบหนีหายนั้น ก็อยู่ใน
 ความเอาใจใส่ของรัฐบาลนี้ เพราะเหตุว่าในการที่ นักโทษหลบหนี
 หายย่อมเป็นเหตุหนึ่งที่จะเพิ่มโจรผู้ร้ายยิ่งขึ้น ในนโยบายที่ได้เสนอมานี้
 นี้ก็มีในการที่จะพยายามจะทำให้ นักโทษหลบหนี ลดน้อยลง ก็คือใน

เรื่องเกี่ยวกับสมรรถภาพของเจ้าพนักงานเรือนจำประเภทหนึ่ง ซึ่งจะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น ทั้งคุณภาพและปริมาณ เกี่ยวกับ ความไม่แข็งแรงแห่งเรือนจำ ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไปในเรื่องการงบประมาณ การจร นอกจากนี้ก็ในเรื่อง การยึดเย็บ ของนักโทษ ซึ่ง จำนวนผู้คุมไม่พอ รัฐบาลก่อน ได้ ดำเนินการ แยกประเภท เรือนจำ มาแล้ว รัฐบาลนี้ จะได้ ดำเนิน การ แยก ประเภท เรือน จำ ให้ เป็น การ เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นต้นว่า จะมี เรือน จำ อดุณโรก เรือน จำ สำหรับหญิง และ เรือน จำ สำหรับ นักโทษ ที่ โหดร้าย และ เรือน จำ สำหรับเด็ก ที่ ทำผิด เด็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้เป็นต้น ในเรื่อง การบอกรับกัน ฮาซัพของนักโทษมิให้มีการ รวบรวมใด ๆ ในเรื่องนี้ก็เกี่ยวข้องด้วย ในเรื่องสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะต้องปรับปรุงให้ดีขึ้นจนประเภทหนึ่ง ในเรื่อง ระเบียบ ซึ่งได้ มี อยู่ แล้ว และควรจะ ได้ ปรับปรุงให้ ดี ขึ้น อีกประเภทหนึ่ง และ ใน เรื่อง การตรวจตรา ที่จะกระทำให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น หวังใจ ว่าเมื่อได้ ดำเนินการตามนี้แล้วก็คงจะทำให้การ รวบรวมลดน้อยลง ส่วนในเรื่องการ สาธารณสุขนั้น ได้ มี สมาชิกบางท่าน สอบถามในเรื่อง สถานพยาบาล กัด นางส่งเคราะห์ กัด ผู้ช่วย แพทย์ กัด จะ ทำ ที่ ไหน เมื่อ ไร นั้น พอที่จะ ชี้แจง ได้ ว่า ใน จำนวนที่ แน่นหนา นั้น ยาก ที่จะ ประมาณ ลงไป ได้ รัฐบาล ก่อน ได้ แสดง ไว้ ใน เรื่องนี้ ท่านเอง เดียวกัน ซึ่ง ใน ที่ สุด ได้ ตั้ง โรงพยาบาลชนประมาณ ๓๐ แห่ง ศูนย์บำบัด และ เรือนคนไข้ ชนหนึ่ง ประมาณ ๓๐ และ ศูนย์บำบัด ชนสอง ประมาณ ๑๕ แห่ง รัฐบาลนี้

ก็คิดว่าจะดำเนินการต่อไปในเรื่องสุขภาพและโรงพยาบาลภาคพื้นดิน
 ว่าจะได้จัดขึ้นในบางจังหวัด เช่น จังหวัดตาก จังหวัดจันทบุรี
 รัชชโยธิน หรือมหาสารคาม และนครราชสีมาเหล่านี้เป็นต้น และสุขภาพ
 ก็จะได้ดำเนินการต่อไป ในเรื่องผู้ช่วยแพทย์ รัฐบาลชุกก่อนได้
 พยายามที่จะให้เสรีโครงการชนคนก่อนที่จะตั้งอายุ คือหมายความว่า
 ว่าใครมีผู้ช่วยแพทย์ ตรีชยคน สำหรับที่จะแจกจ่ายไปยังอำเภอต่าง ๆ
 ทุกอำเภอ ๆ ละหนึ่งคน เว้นแต่อำเภอชนใน เวชานได้มีผู้ช่วยแพทย์
 ออกไปแล้วประมาณสองร้อยคน และกำลังอยู่ในระหว่างทำการอบรม
 รมอีก ๓๓๐ คน ซึ่งจะออกในปีนี้ และในปีหน้าเมื่อได้อบรมอีก ๘๐ คน
 แล้วก็เป็นอันครบ แต่ในนโยบายต่อไปนี้ได้ตั้งโครงการไกลออกไป คือ
 จะได้อบรมผู้ช่วยแพทย์ เพื่อส่งไป ประจำตาม ตำบล ซึ่งห่างไกลจาก
 สถานพยาบาล ในเรื่องนางตั้งครรภ์ ตามสถิติเท่าที่ปรากฏพันคนจะ
 มีตายในการคลอดประมาณ ๕ คน เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะ
 นิ่งนอนใจไม่ได้ จะต้องดำเนินการตั้งในเรื่องผู้ช่วยแพทย์ คือว่าจะ
 ต้องเปิดการอบรมขึ้น แล้วก็จะไปประจำตามจังหวัดต่าง ๆ และ
 นอกจากนั้นจะได้สำหรับแจกจ่ายให้แก่บรรดาเทศบาลต่าง ๆ ในเรื่อง
 การทางท่านสมาชิกคงจะเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้ได้แถลงโดยย่อว่าจะได้เร่ง
 รัดในเรื่องการสร้างทางตามโครงการนี้ ส่วนโครงการนี้สร้างทางนั้น
 เป็นอย่างไร ได้แจกให้แก่ท่านสมาชิกที่เข้าใหม่ทั้งสองประเภทแล้ว
 ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งสภาฯ ชุกก่อนได้พิจารณาอนุมัติแล้ว ในเวลานี้เรา
 ได้มีพระราชบัญญัติสร้างทางซึ่งเริ่มแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ และจะได้ ไซ้คือ

ไปจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๘๓ และจะได้ ดำเนินการเช่นเดียวกันต่อไปเป็น
 กัน ๆ เราจะต้องดำเนินการในเรื่องการสำรวจถนนให้เสร็จประมาณ
 ระยะทางสามพันกว่ากิโลเมตรภายใน ๕ ปี ซึ่งในเวลานี้รายละเอียด
 ข้างเจ้าขอประทานที่จะไม่ชี้แจงในที่นี้ แต่ที่จะได้ปรับปรุงในเรื่อง
 ส้วมทางให้ดียิ่งจนกว่าที่ได้ทำมาแล้วในเรื่องการสำรวจทาง ถ้าท่าน
 สมาชิกได้สังเกตเห็นว่าเราได้ดำเนินการโดยลำดับ เราได้มีงบ-
 ประมาณสำหรับสำรวจทางตั้งแต่สามล้านบาท ชัยมีมาเป็นห้าล้านเจ็ด
 แสน และจะได้เก้าล้านในปีต่อไป คือว่าสมรรถภาพเพิ่มขึ้น ถึง
 กระทบถึงตาม โดยเหตุที่เป็นความต้องการในวงรัฐบาลและประชาชน
 กระทรวงมหาดไทยก็มีนโยบายที่เร่งรัดการสำรวจทางให้ดียิ่งขึ้น เป็น
 ต้นว่าในเรื่องเงินทุนสำรอง ซึ่งเราได้กระทำมาแล้วในเรื่องการเพิ่ม
 งบประมาณโดยลำดับดังได้ ชี้แจงมาแล้ว ในวิธีการต่าง ๆ เช่นใน
 เรื่องการเปิดประมูลการสำรวจถนนตลอดสายก็ดี ในเรื่องที่จะใช้เครื่อง
 จักรช่วยโดยไม่ทำให้อาชีพของราษฎรต้องเสื่อมเสียจากการใช้แรง
 งานก็ดี และในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการให้สะดวกและได้ผลดียิ่งขึ้น
 ก็ดีเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ที่จะได้กระทำต่อไป ในเรื่องทางท้องถิ่นซึ่งรัฐ-
 ชาติจะกระทำอย่างไร และจะช่วยเหลือ อย่างไรนั้น จะช่วยเหลือได้ ๒
 ประการ คือในเรื่องเงินเจ้าหน้าที่ เงินนั้นก็คงจะได้ตั้งงบประมาณ
 ขึ้นมาตามที่เราทำมาแล้ว เจ้าหน้าที่นอกจากได้อบรมนายช่างส่งไป
 ประจำตามจังหวัดต่าง ๆ แล้วยังได้ร่วมมือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดยในการที่จะให้มันักเรียน ศึกษกรรรม เพิ่มขึ้นสำหรับที่จะ ช่วย เหลือ
 ทางจังหวัด หัดกเกณฑ์ที่พิจารณาในเรื่องแนวทางซึ่งสมาชิกถามว่า
 จะคำนึง ถึงในเรื่อง จำนวนเนื้อที่ และจำนวนพดเมือง เข้ามาพิจารณา
 ต่อจากหัดกการดำมประการนั้น จะได้หรือไม่นั้น รัฐบาลขอชี้แจง
 ว่า เป็นเรื่อง ซึ่งได้ พิจารณา อยู่แล้ว เป็นต้น ว่าเงิน ออกหนุน ทาง
 ที่อื่น ในเขตานักได้ คำนึงถึงจำนวนเนื้อที่ของจังหวัด จำนวน
 พดเมืองของจังหวัดและรายได้ของจังหวัดเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณา
 แจกจ่ายเงิน อยู่แล้ว สำหรับภาคอีสาน สมาชิกผู้หนึ่งได้ถาม
 ว่าราษฎรได้ อัดคัก แวันแค่นั้น รัฐบาลมีนโยบาย จะช่วยเหลื
 อย่างไร ในหน้าที่ของชลประทานได้ ชี้แจงมาแล้ว นอกจากนั้นก็มี
 ทุเกียดของกบหน้ที่กระทรวงมหาดไทยก็อยู่ในเรื่องทางในระหว่ง
 มีนเรามีโครงการที่จะทำทางภาคอีสาน ประมาณ ๖ สาย เมื่อพุดถึง
 จำนวนแล้วอาจจะมี ด้กกว่านี้ไป แต่ด้กพุดถึงความขาดแล้วก็เป็น
 การไม่น้อย ทั้งนี้ปรากฏในบันทึกโครงการสร้างทาง ซึ่งได้แสดงถึง
 ว่ารัฐบาลได้เอาใจ ด้ถึงการคมนาคมในภาคอีสานอยู่แล้ว

๑๘.๕๐ น.

เจ้าพระยาศรีธรรมราชมนตรี รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงยุติ
 ธรรม : ตามที่สมาชิกขอถามเรื่องการค้าถนั้น ก็ตามนโยบายที่

ได้แสดงนี้ คือรัฐบาลยึดถือในนโยบายที่ให้ ศาสตร์ เป็นอันดับแรกในการ
 พิจารณาพิพากษาคดี และจะรักษารัฐธรรมนูญของผู้พิพากษาให้มีโอกาส
 ที่จะใช้อำนาจเช่นนั้น แต่ว่าจะต้องระวังเหมือนกันว่าไม่ให้ ใช้อำนาจ
 เพื่อจะเป็นการเสื่อมเสียแก่ราษฎรผู้ที่เป็นความ ในการพิจารณา
 พิจารณาพิพากษาให้มีอันดับระนั้นต้องอยู่ในวงขอบเขตนี้ นอกจากในการ
 พิจารณาพิพากษา ผู้พิพากษา ก็ต้องมีวินัย และในทางปกครอง ต้อง
 อยู่ในมรรยาทอันดีงาม ตามที่ได้กล่าวไว้ใน พระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการตุลาการ และตามที่ ท่านศาสตราจารย์ ทานกิง เรื่องพระราช
 บัญญัติตุลาการว่า การที่มีกรรมการตุลาการได้นั้น คุณก็จะมีประ
 โยชน์ เพราะเหตุที่ทำได้ ปรึกษาอะไรไป ส่งไปให้ รัฐมนตรี ๆ จะ
 อนุมัติหรือไม่อนุมัติก็ได้ ขอชี้แจงว่าในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับกรรมการ
 ตุลาการเกี่ยวข้องในการปกครองซึ่งต้องอยู่ในระเบียบวินัย ไม่เกี่ยว
 กับในการพิจารณาพิพากษารวดคดีเลย ซึ่งขอเสนอให้ ผู้พิพากษา
 มีอันดับระเดรั แต่ในส่วนวินัยนั้นต้องอยู่ในข้อบังคับ และเพื่อให้
 เป็นอันดับระนั้นจะต้องให้มีกรรมการพิจารณา การที่จะต้องเสนอมา
 ที่ รัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าเห็นสมควรแล้ว โดยเหตุที่ว่า ถ้าไม่ให้ อำนาจ
 รัฐมนตรีควบคุมแล้ว จะรับผิดชอบในกระทรวงนั้นได้อย่างไร และ
 ข้อที่ท่านตั้งดีว่าในการปฏิบัติที่ รัฐมนตรีไม่เอาก็ได้ นั้นข้าพเจ้าไม่
 คิดว่า รัฐมนตรีจะอยู่ในฐานะที่จะ รักษากระทรวงนั้นได้ ถ้าไม่ให้ ใ
 คุยพินิจ ตามควรหรือไม่ควร และอีกข้อหนึ่ง เกี่ยวกับ เรื่อง ปฏิบัติ

ไม่ปรากฏว่าได้มีการคิดชดเชยอย่างไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าขณะนี้ยังไม่เห็นสมควรว่าจะแก้ไขอย่างไร ถ้าหากว่าไม่ให้ อำนาจรัฐมนตรีแล้ว รัฐมนตรี ก็ไม่มีอำนาจที่จะไปควบคุม หรือไปจัดการเพื่อให้ได้ผลอย่างไรในกระทรวงนั้น ส่วนอีกข้อหนึ่งที่มีสมาชิกถามถึงเรื่อง ศาลปกครอง นั้น ในรัฐบาลก่อนได้เสนอร่าง พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาศาลปกครองของ คณะกรรมการ กฤษฎีกา ซึ่งกระทำหน้าที่ศาลปกครอง แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง ที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นคิดผิด ร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ดำเนินไป รัฐบาลนี้จะได้นำพิจารณา และปรับปรุงที่จะเสนอ ขึ้นมาให้ สภาฯ พิจารณาต่อไป

๑๘.๕๔ น.

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุตทกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ: ในหน้าที่กระทรวงเศรษฐการ มีสมาชิกบางท่าน ตั้งข้อสงสัยในข้อแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี อันที่จริงท่านสมาชิกได้อภิปรายและข้อสงสัยในฐานะที่ชาวนาได้รับประโยชน์น้อยไปบ้าง ถามถึงจะส่งเสริมให้คนไทยนิยมอาชีพการค้าว่าจะทำอย่างไรบ้าง ถามถึงข้อใดจะตั้งหรือไม่บ้าง ที่จริงนั้นรัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้แล้ว เช่นในข้อ ๒ ที่จะพิจารณาปรับปรุงสภาพของประเทศ ในข้อ ๓ ส่งเสริมให้ราษฎรนิยมอาชีพการค้า และหาช่องทางให้ราษฎรทำการค้ามาก

๕ การที่รัฐบาลได้แถลงเพียงสั้น ๆ เช่นนี้ รัฐบาลทำโดยความ
 ๕ จำงจ้งใจ อันการค้านมีแต่ให้เสียซึ่งพ่อค้าธรรมดาปกติอย่างไร
 ๕ รัฐบาลขอโอกาสที่จะแถลงว่าใน สภาผู้แทนราษฎรไม่ควรจะขอให้
 ๕ ชาวเจ้าในฐานะเช่นนี้จะชี้แจงรายละเอียดปลีกย่อย ส่วนการที่ชาว-
 ๕ เจ้าจะใช้งบประมาณในการที่จะใช้อย่างไร จะได้แถลง เมื่อเผยแพร่
 ๕ อย่างต่อผู้แทนของสภาฯ คือคณะกรรมการพิจารณางบประมาณ
 ๕ นั้นแล้ว ในเรื่องที่ว่าน่าเป็นอย่างไรนั้น ที่จริง รัฐบาล ตระหนักมา
 ๕ นานแล้ว ตั้งแต่ ชาวเจ้าเกิดมา ๕๕ ปีแล้ว รู้สึกอย่างดีว่าการค้า
 ๕ ของประเทศเรา อยู่ในอิทธิพล พวกเราไม่นิยมการค้า มีแต่ทำการ
 ๕ กติกรรมด้วยความเห็น้อยยาก ถ้าหากแล้ว ผลที่ได้ พืชผลนั้น ก็ตกไป
 ๕ ในเงื้อมมือของผู้อื่น เพราะฉะนั้นเรา พิจารณาว่าเหตุใด ชาวเจ้าถึง
 ๕ ได้รบความยากจนเช่นนั้น ชาวเจ้าต้องเป็นหนี้ ก่อนที่ทำการ ปลดเกาะ
 ๕ เมื่อปลดเกาะเสร็จแล้ว พืชผลนั้น ก็ตกไปอยู่ใน เงื้อมมือ ของ ผู้อื่น
 ๕ ในการขนส่งโดยตลอดก็ไปอยู่ในเงื้อมมือของผู้อื่น เมื่อขนส่งมาแล้ว
 ๕ ยิ่งขายกันอีก การดีชาวเป็นหนี้ ก็ตกอยู่ใน เงื้อมมือของผู้อื่น การ
 ๕ ตระหนักเหล่านี้แหละ เป็นข้อซึ่งรัฐบาลนึกแก้ไข จะแก้ไขอย่างไร
 ๕ นั้น ชาวเจ้าขอโอกาสต่อสภาฯ ไม่แถลงรายละเอียด ซึ่งเกี่ยวในแต่ให้
 ๕ เสียหมการค้า เมื่อจะทำอะไรไปก็เพื่อส่งเสริมให้ ราษฎรนิยมการค้า
 ๕ และหาช่องทางให้ราษฎรทำ นี่เป็นข้อนโยบายของรัฐบาล มีดังมาอีก
 ๕ บางท่านของใจถึงเรื่องหารายได้เข้าสู่ประเทศอย่างไรนั้น คือการอุด-

สอนกรรมและการนำนักท่องเที่ยวนอกจากจะเป็นการโฆษณาวัฒนธรรม
 ของประเทศชาติเราแล้ว ยังมีรายได้ทางอื่นซึ่งให้พวกนักท่อง
 เยือนนั้นนำเงินมาใช้จ่ายให้แก่พวกเรา มีแต่มาชิกถามว่าการจ่ายตัวของ
 รถไฟไม่ให้ความสะดวกนั้น ที่จริงความไม่สะดวกที่ท่านนั้นเพื่อให้ความ
 ปลอดภัยแก่พ่อค้า เหตุใดจึงต้องทำขบวนรถเช่นนั้นขึ้น ก็เพราะว่า
 รถไฟของเราไม่พอ ข้าพเจ้ารับว่าตัวของรถไฟของเราไม่พอ อย่างไร
 ก็ดี เราได้แถลงนโยบายไว้แล้ว จะตั้งเสริมด้วยรถของทางรถไฟ
 ในขั้นนี้ไม่หมายความว่าเราจะจัดหาตัวรถไฟให้เพียงพอเสมอไป เพียงแค่
 จะระมัดระวังจัดหาตัวรถไฟให้พอควรแก่การมีทุกขณดัง ทั้งจะจัดหาตัวรถไฟ
 ให้มากมาย ประมาณเท่าไรก็ดี ท่านจะต้องคำนึงถึงการเก็บรักษา
 ข้าพเจ้าทราบแน่นอนว่าท่านถามว่าตัวรถไฟขณะที่มีฤดูขบวนยาว ท่าน
 จะส่งรถไฟให้จำนวนมากมายเพื่อขบวนยาวในครั้งเดียวกันทำไม่ได้ โดย
 เหตุที่ชาวเมืองเคยเสิร์จแต่ต่างคนต่างรับขาย เมื่อรับขายแล้ว จะ
 หาตัวรถไฟแจกจ่ายให้ทั่วถึงกันนั้นต้องเกี่ยวกับการเดินรถ วางของเรา
 มีจำกัด บางแห่งทางขบวนรถจำกัด นอกจากนั้นเมื่อเวลาเราให้มากเช่น
 นั้นแล้ว เมื่อหมดฤดูขบวนยาวแล้วรถเหล่านั้นจะนอนอยู่เปล่า ๆ เราต้อง
 เสียค่าบำรุงรักษามากมาย อีกประการหนึ่งการที่ให้คุณพ่อจากคืนเป็น
 นโยบายก็อันหนึ่งเหมือนกัน ถ้าท่านขบวนยาวมาสู่ตลาดแห่งหนึ่ง ๆ ได้
 พร้อมกับหมดแล้ว ไม่ต้องสงสัย เราชาวตลาดตั้งทันที ท่านถามถึงว่า
 ทางรถไฟจะสร้างเพิ่มอีกหรือไม่และเมื่อใดนั้น ข้าพเจ้าขอแถลงว่าใน

ขณะนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้างทางเดี่ยวก่อน การขนส่งด้วยทางกับ
 การขนส่งรถไฟนั้น มีคุณโทษต่างกัน การสร้างทางใช้เงินน้อย การ
 สร้างรถไฟนั้นใช้เงินมาก การขนส่งโดยทางในระยะไกลย่อมมีประ-
 โยชน์มากกว่าทางรถไฟ แต่การขนส่งโดยทางระยะไกลแล้วตู้รถไฟ
 ไม่ได้ เมื่อรัฐบาลได้ทำทางให้การคมนาคมเจริญขึ้นแล้ว การขนส่ง
 ดินค้าย่อมนำมาในจุดหนึ่งได้ เมื่อเราทราบว่าการขนส่งมาชุมนุมในจุด
 หนึ่งได้แล้ว มีดินค้าจะไปในทางไกลแล้ว เราก็วางโครงการใน
 ทางรถไฟ ถึงอย่างไรก็ดี ในขณะนี้เราได้พิจารณาที่จะคิดแนวรถไฟ
 เพื่อประสานกับโครงการนี้สร้างถนนอยู่แล้ว แต่จะบอกท่านว่าจะทำ
 เมื่อใด ทำที่ไหนบ้างนั้น ยังไม่ดำมารถที่จะบอกได้ ในขณะนี้ ในเรื่อง
 โรงงานอุตสาหกรรม มีท่านสมาชิกถามว่าจะทำอย่างไร เรื่องนี้เป็น
 คำถามที่กว้าง ข้าพเจ้าไม่ทราบความมุ่งหมายว่าจะหมายความว่าอย่างไร
 ถ้าหมายความว่าทำอะไรบ้างนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประ-
 ชุมว่า การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมนี้ รัฐบาลเราในขณะนี้ประสงค์
 เพียงจะสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมพืชผลจากกสิกรรม ซึ่ง ชาวเรา ได้ ทำขึ้น
 ยังไม่มีควมประสงค์ ที่จะทำโรงงานขึ้น เมื่อต้องไปซื้อ วัตถุดิบ จากที่
 อื่นไปทั่ว การกสิกรรมพืชผลบางอย่างนั้น เราจะทำลงไปโดยยังไม่มี
 โรงงานอุตสาหกรรมก็มีผลเสียหาย ซึ่งข้าพเจ้าจะชี้ชัดตัวอย่างแยะได้
 ทำไปแล้วเช่น เราสร้างโรงงานสาวไหมเช่นนั้น ยังไม่มีไหม ถ้าท่าน
 จะทำไหมเสียก่อน ท่านไปโฆษณา บอกว่าให้ราษฎรทำไหมขึ้น เกิด

ต้นจักรังการเพาะปลูกกันเหมือนและโรงโหมนั้น ราษฎรชาวอีสานเรา
 ได้ทำอยู่แต่ก่อน แต่หาเจริญรุ่งเรืองไม่ เราสร้างโรงงานอุตสาหกรรม
 ดาวโหมขึ้นนั้น เราขอจากราษฎรทำขึ้นเกิด โรงโหมนั้นเราจะรับซื้อ
 เมื่อมีคนรับซื้อเช่นนั้นแล้ว การบำรุงการดาวโหมที่จะให้เพาะปลูกมาก
 ขึ้นนั้นก็ดำเนินสะดวกขึ้น หรือท่านจะสงสัยใจว่า โรงงานอุตสาหกรรม
 ที่รัฐบาลท่านนั้นผู้ให้ราษฎรทำไม่ได้ หรือรัฐบาลตระหนักแน่แท้ว่า ถ้า
 เมื่อนำราษฎรรวบรวมกันขึ้นทำโรงงานอุตสาหกรรมกันแล้ว รัฐบาล
 มีนโยบายที่จะประกอบประหังและสนับสนุนทุกสิ่งทุกอย่างกระทำ แต่ทำ
 เป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ได้แล้ว รัฐบาลก็นำการซึ่งเห็นว่าจะ
 เป็นไปได้ก็ปล่อยให้ไป คงได้แถลงนโยบายไว้ใน หลักการเศรษฐกิจ
 ว่าในเรื่องสาธารณูปโภคหรือไม่ใช้สาธารณูปโภค การปกครอง
 โรงงาน ท่านคงสงสัยใจว่า ถ้าทำอย่างราชการแล้ว ผลของการที่จะ
 ทำไปนั้นไม่เหมือนกับเอกชนทำ หรือรัฐบาลได้ตระหนักใจและได้
 เปลี่ยนรูปการปกครองโรงงานนั้นคล้ายแบบบริษัท หักตัดค่าเงินให้
 คนทำงานมาก และเมื่อทำงานได้ก็แล้ว ผลที่ได้นั้นก็ตอบแทนด้วยโบนัส
 และในเรื่องที่ท่านถามถึงกรรมกรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านหมายถึง ผู้ยัง
 อ่างงาน ในเรื่องฟดเมือง อ่างงานนี้เรากำลังตั้ง ถ้าตั้ง ความสามารถ
 ของฟดเมืองเรา ชาวฟดเมืองเราอ่อนแอเป็นส่วนมาก ที่ว่าอ่อนแอ
 นั้นไม่หมายความว่า จะอ่อนแอเสมอไป ถ้าได้ หักกันขึ้นเคยชินในการ
 แยกหากันขึ้นพวกนั้นก็หมดความอ่อนแอไป เราเห็นว่าในประเทศของ

เราการกสิกรรมนั้นเป็นของสำคัญอย่างยิ่ง และเหมืองแร่รัฐบาลได้
ตั้งและจัดตั้ง และจะขยาย กสิกรรมนี้ ผู้ใดไม่สามารถที่จะทำการ
เพาะปลูก มารับทำในกสิกรรมนี้ ในการเหมืองแร่ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงเกษตรธิการได้ แสดงแล้วว่า จะตั้งโรงเรียน ทำเหมือง
แร่ขึ้น โดยตกลงเห็นชอบพร้อมกันกับกระทรวงเศรษฐการ ในการ
ทำเหมืองแร่เองเราจะได้ ใช้คนไทยเราที่โรงงานทำเหมืองแร่ อบรม
กันขึ้นโดยรัฐบาลเป็นผู้นำ ในเรื่องที่ทำตามตั้งว่าในขณะนี้ได้ มีการ
รุมพุงระหว่งเงินกับญี่ปุ่น เราจะหาตลาดอย่างไรนี้ เราได้ตระหนัก
อยู่แล้ว เราได้พยายามหาอยู่เช่นในทางแอฟริกา เป็นต้น

๑๕.๐๗ น.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (ตั้งหับบุรี) : ตามที่คณะ
รัฐมนตรีได้แถลงตอบข้อข้องใจของสมาชิกนั้น เรียกว่าเป็นการชักใช้
เปิดความสว่างให้เห็นอยู่แล้ว ตามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายมีข้อข้องใจ
นั้นเรียกว่าเป็นแง่คิดที่ถูกต้อง และเป็นที่น่าคิดอยู่ด้วย รัฐสภาเป็นสภาระ
ประ โยชนทำหน้าที่อันถูกต้องเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักสำคัญ
มีอยู่ คืออะไร อยู่ที่ความไว้วางใจนี้แหละเป็นหลักการสำคัญอันซึ่งส่ง
ถูกต้อง จะหักผ่านเสียไม่ได้ เพราะสภาพการเมืองเป็นอย่างไร หวังว่า
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีภูมิรู้ย่อมทราบก็อยู่แล้ว ก็อนที่จะไปอ้อนวอน
เจ้าคุณนายกฯ ข้าพเจ้าคนหนึ่งตั้งแต่ออ้อนวอนจนคอแห้งกลับมา ที่นี้

๑๕.๐๘ น.

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ชนบุรี) : ในการแถลงนโยบาย
นี้ ถ้าหากว่าระเบียบมติเร็วแล้ว ย่อมไร้ผล ในสมัยก่อนกว่าเราจะ
ลงมติได้เป็นเวลาสองทุ่ม

ประธานสภาฯ : ท่านขอเปิดอภิปรายเสียก่อน

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ชนบุรี) : คือยังมีสมาชิกอีกหลาย
ท่านที่ต้องการพูดเช่นนี้ ขอให้ระบายนโยบายความพอใจจนหมดตัว ข้าพ
เจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่า ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

๑๕.๑๑ น.

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ชนบุรี) : เท่าที่รัฐบาลได้แถลง
นโยบายและได้แก้กระทู้ถามของท่านสมาชิกนั้น มีบางสิ่งบางอย่างซึ่ง

ยังมีอยู่ในความรังเกียจของข้าพเจ้าและบรรพบุรุษมาชกทั้งหลายเป็นอัน
 มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับกระทรวงมหาดไทยจะได้พุดกัน
 ถึงเรื่องการบำรุงคลอง ท่านใดก็ตามเมื่อตั้งครุ่นว่า ท่านจะบำรุงทาง
 ท้องถิ่น แต่ส่วนคลองนั้นท่านหาได้พุดถึงไม่ คลองนั้นอยู่นอกขอบเขตค
 ของชลประทานและเทศบาล ในเรื่องนี้ ท่านจะว่าอย่างไร ท่านจะ
 บำรุงคลองด้วยวิธีใด และเมื่อใด นั้นเป็นคำถามข้อหนึ่ง อนึ่ง การ
 ชลประทาน เท่าที่ ข้าพเจ้าได้ พัง แดงมา โดย เฉพาะ สำหรับ เจ้าคุณ
 นายค ๑ กล่าวว่าจะได้ พยายาม ทำให้ ดำริก ตามตึกม ของชลประทาน
 แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า การบอกว่าจะพิจารณาการ
 กระทำค ๑ ไปซึ่งสิ่งไหนสำคัญก็จะได้กระทำตั้งนั้นก่อน ทั้งสอง
 ท่านเรียกว่ากล่าวไม่ตรงกัน เพราะฉะนั้นจะหาความแน่นอนได้ย่ำ
 ไร ตั้งนั้น ตึกมชลประทานนี้ ข้าพเจ้าขอทราบว่าจะดำริก เมื่อไร
 ภายในต้นปีหรือเมื่อไร เพราะข้าพเจ้าคอย ๆ มาแล้วก็เหตไปครั้ง
 หนึ่งแล้ว และอีกข้อหนึ่ง เท่าที่แดงมานั้นสำหรับในเรื่องโครงการณ
 การประมอมหนนั้น ในเรื่องนี้ ยังไม่มีผู้ใดได้ แดงเคย รู้ตั้งว่า
 ราษฎรได้รับความเดือดร้อนอยู่มาก เป็นอันว่าอาณา ในเรื่องการ
 ประมอมหน นท่าน จะมีค การหรือนโยบาย อย่างไร ในอนที่ จะทำการ
 ประมอมหน โดยไม่เป็นกเดือดร้อนทั้งสองฝ่ายและท่านจะกระทำเมื่อไร
 และอีกข้อหนึ่งในเรื่องธนาคารชาติ เราได้พยายามว่าร้องกันมานาน
 แล้ว ขอให้รัฐบาลจัดตั้งธนาคารชาติขึ้นในที่สุดเมื่อมีรัฐบาลใหม่

มาแต่ก็ยังไม่มีธนาคารชาติขึ้น รัฐบาลจะว่าอย่างไร เพราะธนาคาร
 ชาตินั้นให้ประโยชน์แก่ประชาชนชาวสยามโดยเฉพะ อีกเรื่องหนึ่ง
 ก็คือเรื่องกรมกรโรงงาน กรมกรโรงงานนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก ท่านรัฐ-
 มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษีการบอกว่าการกรมกรอื่นแแต่จะว่า
 อย่างไร กรมกรโรงงานเดถานมีมากที่สุด แต่ไม่อื่นแแต่เลย ท่าน
 ท่านจะหาวิธีการอย่างไรให้กรมกรได้ทำงานด้วยวิธีดี กรมเขียน
 บิดบ้ายได้เคย ๆ นั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย ไม่สมควรจะทำ อีกข้อ
 หนึ่งแแต่เป็นข้อสำคัญที่สุด คือปัญหาเรื่องกรรจนตั้งของท่าน ท่าน
 พุทรี ตักว่าเพราะเหตุอื่น แแต่ข้าพเจ้าแแต่เห็นว่าค่าพุกเช่นนั้นเป็นค่า
 พุก ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ ท่านพยายามหาทางที่จะให้ปดงต์มาชกทง
 หลายเห็นท่าน แแต่ความจริงเป็นอีกประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นเรา
 มาพุกกันตรง ๆ ตักว่ารัฐบาลมีนโยบายในการที่จะชด ดันคอน หรือ
 ไม่ ประชาชนมีความข้องใจอยู่มากในเรื่องนี้ สมมติว่าถ้าท่านจะ
 ชดแแต่ท่านจะรับประกันในความเสียหายของราษฎรหรือไม่ ขอให้
 คอบก่อน แแต่ข้าพเจ้า ข้องใจอยู่มาก ซึ่งอาจจะ ดงมคิไม่ได้ ฉางใจใน
 รัฐบาลคณะนี้ด้วย

๑๘.๐๔ น.

ขุนชำนาญสาส์น (ส่งโทรปรากกร) : ในกรที่คณะรัฐบาล
 ได้แถลงนโยบายต่าง ๆ มีข้อข้องใจ โดยเฉพะอย่างยิ่ง ในที่ของที่
 เขตชายทะเล มีที่ดินแบ่งแยกซึ่งรัฐบาลได้กระทำมานานแล้ว เวดา
 หนึ่งเป็นเรือฮอดฮอดแอง พดงทะเลแแต่วิวาทกันไม่ สักสัน แแต่เจ้า
 ทนาทเกษตร

ประธานสภาฯ: นึกก่อนท่าน อย่าเอาเรื่องเด็ก ๆ น้อย ๆ
ที่ท่าน นึกมันเป็นเรื่องที่จะตงกะทุตามในภายหลังได้ นี่เป็นนโยบาย
เขาแค่ส่วนที่สำคัญ ๆ เรื่องปากพยานนหลายสิบปีมาแล้ว เขา พุค
คตไป

จุชานีอนุสาสน์ (สมุทราภการ): รัฐบาลมีนโยบาย
อย่างไรในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ให้สำเร็จเร็วขึ้นไปได้ ใน
เรื่องภาษีเรือ เรือเด็กที่พายไปโรงเรียนเจดานตกเก็บภาษีซึ่งจำเป็น
ต่อทางฝั่งในเขตชายทะเลไม่มีทางบก เด็กนักเรียนจะต้องอาศัยเรือ
ไปเข้าเรียนหนังสือ รัฐบาลมีทางอย่างไรที่จะช่วยเหลือเด็กในเรื่อง
ภาษีเรือเด็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ การขาดประทานที่คุณทองอยู่ฯ ได้กล่าว
แล้วเมื่อกี้ ในเขตนี้ทุก ๆ ก็ยังมีการบำรุงไม่ได้เรียบร้อย คุ กตอง
กคนเขินมาก ยังไม่ได้รับความสมบูรณ์ รัฐบาลมีนโยบายเตรียม
การพร้อมแล้วหรือ ที่จะช่วยบำรุง การขาดประทานเพื่อส่งเสริมในการ
ทำมาค้าไปอย่างไร

๑๕.๑๖ น.

นายดิษฐ์ คำภีร์ยศ (สระบุรี): ตามที่ทางคณะรัฐบาลได้
แถลง มีบางสิ่งบางอย่างซึ่งข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่มาก ก็ที่ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรมได้แถลงว่า ในเรื่องพระราช
บัญญัติ ระเบียบข้าราชการ ตุลาการนั้น เท่าที่ เป็นมาแล้วท่านเห็นว่า

เป็น การชอบ ซึ่งจะไม่แก้ไขให้ แต่ข้าพเจ้า เห็นว่าสำหรับ อำนาจ
 ศฤงคารณ ที่ท่านตั้งมาซีกหนึ่งหลายได้แดงมาแต่บัดนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เวदानเอกกราชในทางศาลของเรายังไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพราะ
 รัฐธรรมนูญปรากฏชัดว่าการแบ่งแยกอำนาจศาล แบ่งแยกออกจาก
 อำนาจบริหารแล้ว แต่เวदान ศาลของเรา ยังถูกผูกมัดอยู่ในอำนาจ
 ของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้น ถ้าไม่เปลี่ยน พระราชบัญญัติ ระเบียบ
 ข้าราชการ ตุลาการ อำนาจศาลของเรา ก็ยังอยู่ในอำนาจ ของฝ่าย
 บริหาร เมื่ออำนาจศาลของเราอยู่ในอำนาจของฝ่ายบริหารแล้วก็ไม่
 ตรงตามรัฐธรรมนูญ และผู้พิพากษาก็อาจจะตกตั้งไปโดยไม่ยุติ
 ติธรรม เพราะราชฎรเคยบ่นเดิมว่าถ้าเป็นความกับหลวงแดงต้อง
 แพ้หลวงแดง หรือโดยฉะเพาะอย่างอื่นถ้าเป็นคดีการเมืองแล้ว ผู้
 พิพากษาย่อมมีความกลัวฝ่ายบริหารอยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่ทำตามฝ่าย
 บริหารแล้วจะไม่ขึ้นเงินเดือนให้ เพียงเท่านี้ผู้พิพากษาย่อมมีความ
 กลัวแล้ว เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่า อำนาจศาล ควรจะให้ แยกขาดจาก
 อำนาจบริหาร ซึ่งมีตั้งมาซีกหนึ่งหลายท่านได้เสนอแก้ไขในข้อนี้ ข้าพเจ้า
 มีความเข้าใจว่า ท่านตั้งมาซีก เหล่านี้มีความต้องการจะให้แยกอำนาจ
 ศาลจากอำนาจ ฝ่ายบริหาร นั้นเช่นข้อหนึ่ง ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรมได้อภิปรายมาว่าจะไม่แก้ไขในข้อนี้ ดังนั้นสำหรับ
 การเศรษฐกิจ ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าเองเป็นตั้งมาซีกอยู่ในภาคกลาง
 และทุก ๆ ภาคในประเทศเรา การทำมาหากิน ของราษฎรมีการกดิ-

กรรมเป็นส่วนใหญ่ คือชาวสยามร่วมมือกันทำมากันเป็นอันมาก และ
เป็นสินค้าอย่างเดียวกับโรงสยามเราทำได้ แต่น่าเสียใจ เพราะ
ยอดานชาวนาของเราบางคนก็... เพราะราคาข้าวตกต่ำและการทำ
มาไม่ได้ผล.....

ประธานสภาฯ ท่านพุดซา เขาพุดกันหลายคนมาแล้ว ก็
ไปขอให้ท่านพรอวบรคชนอีกสักหน่อย

นายติษฐี คำภีร์ยศ (สระบุรี) : สำหรับในการส่งเสริม
การทำนา ชาวเขาอยากจะทำนาว่ารัฐบาลจะจัดการชลประทานให้
แก่ชาวนานั้น สำหรับ ซึ่งอยู่ภาคฝั่งแม่น้ำแควมาตัก เช่นจังหวัด
สระบุรี เป็นต้น แต่สำหรับ จังหวัดสระบุรี นั้นเขาเจ้า ขอทราบเรียนว่า
มีได้เข้าศึกษาการชลประทานเลย อาศัยเพียงบางส่วนเท่านั้น เช่นอำเภอ
หนองแก เป็นต้น เป็นบางส่วนเท่านั้น.....

ประธานสภาฯ : ท่านอภิปรายละเอียดเหลือเกิน เขา พุดคือ
ไปอีกที

นายติษฐี คำภีร์ยศ (สระบุรี) : เช่นเขาเจ้าคงอยากจะ
ขอถามรัฐบาลในเรื่องการชลประทานว่าจะวางตั้งกรมการชลประทานขึ้น
ที่จังหวัดใดอีกบ้างเป็นอีกขอหนึ่งที่เขาเจ้าอยากถาม อีกประการ
หนึ่งสำหรับ ราคาสินค้าข้าวของเรา เวลานี้ เขาเจ้าเห็นว่า ตกต่ำมาก
ซึ่งตามวิธีการแล้วรัฐบาลอาจจะหาหนทางให้ราคาสินค้าข้าวของเรามี
ราคาดีขึ้น เช่นรัฐบาลอาจจะไปตั้งห้างขายข้าวสาร และแพร์สินค้า
ของเราได้

๑๘.๒๐ น.

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเองได้ยกมือหลาย
 ครั้งแล้ว เพราะฉะนั้น ในโอกาสต่อไปขอได้ให้ โอกาสแก่ผู้ที่อยู่
 ข้างหลังบ้าง ตามที่บรรดา ท่านสมาชิกได้ ชักตามรัฐบาล และเท่าที่
 รัฐบาลได้ตอบ ข้าพเจ้าขอรวบรัดว่าที่สมาชิกยังไม่ได้วางใจรัฐบาล
 นั้น ก็เพราะเหตุที่ว่าสมาชิกยังข้องใจในคณะรัฐบาลอยู่ ประการ
 แรกที่สุดก็คือว่านโยบายที่รัฐบาลได้แถลงนั้น เราคิดกันเดี่ยวว่าเป็น
 เป็นแต่อกมคตซึ่งรัฐบาลได้เขียนขึ้นมาตามความคิดความนึก เพราะ
 ฉะนั้นเราจำเป็น อยู่เอง ที่จะต้อง พิจารณา ถึงตัวคณะรัฐมนตรีซึ่งประ
 กอบเป็นคณะ รัฐบาลด้วยว่า จะเป็น ผู้มีคุณสมบัติ ดำเนิน ตามแนว
 นโยบายนั้นให้สำเร็จได้หรือไม่ ซ่อนเองข้าพเจ้าคิดว่า สมาชิกทั้ง
 หดายนคงจะข้องใจในข้อนี้ทุกแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะตอบว่า
 การเลือกรัฐมนตรีนั้นไม่เป็นข้อสำคัญนัก เพราะเหตุว่ารัฐบาลย่อม
 จะเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัญหาอะไรก็ย่อมจะ
 มาปรึกษาหารือกันได้ แต่ซ่อนเองข้าพเจ้าเห็นว่า เหตุผลยังไม่
 สมควร ต้องคิดให้ถี่ถ้วนว่า สมมติว่าเราเลือกสรรรัฐมนตรีดังนี้
 เป็นผู้มีคุณสมบัติ สมควรที่จะดำเนิน ตามนโยบาย ที่รัฐบาลได้แถลง
 ไว้ครบถ้วนแล้ว ก็จำเป็นอยู่เองที่จะสามารถดำเนินตามแนวนโยบาย
 นั้นได้ ถ้าแม้ว่าจะ มีนโยบายใด อย่างไม่รู้ ก็ตาม แต่ถ้าหากว่าไม่
 ได้รัฐมนตรี ที่เหมาะ สมแล้ว ก็จะต้อง ดำเนิน ไปให้สำเร็จ ตามความ

ประสงค์ได้ยาก ในฐานะที่ข้าพเจ้าเคารพและเชื่อว่าประชาชนชาว
สยามทั้งหลาย คงอยากจะทำว่า ประการหนึ่ง การที่ท่านนายก
รัฐมนตรีได้ออกคนรัฐมนตรีเข้าประกอบเป็นรัฐบาลคราวนี้ ท่านได้
ถือหลักเกณฑ์ อย่างไรบ้าง ข้าพเจ้า เชื่อว่า ประชาชนชาวสยาม ทั้ง
ดีมีดีด้านคนอยากจะทำเช่น ประการที่สอง การเลือกรัฐมนตรี
คราวนี้ ท่านได้เลือกคุณสมบัติเป็นเกณฑ์ หรือถือพวกเป็นเกณฑ์
ประการที่สาม มีรัฐมนตรีบางกระทรวง....

ประธานสภาฯ: นังก่อนท่าน ท่านพูดนอกเรื่องนี้ ตาม
ธรรมเนียมในรัฐธรรมนูญนั้นเมื่อมอบให้ท่านไปแล้ว ท่านจะไปตั้ง
ใครก็ได้ แต่เมื่อไม่พอใจแล้วท่านก็ไม่ได้วางใจได้ แต่ที่จะมากถาม
หลักเกณฑ์ ไปโดยมีระเบียบในสถานที่

นายโสภณ สุภวัระ (ขอนแก่น): ตามที่ข้าพเจ้าถามหลัก
เกณฑ์ ก็เพื่อ อยากจะทราบ ความจริงใจ และในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็น
ผู้แทนราษฎรมาโดยตรง ราษฎรเองก็คงจะข้องใจเช่นเดียวกับข้าพ-
เจ้าเหมือนกัน แต่เมื่อท่าน เห็นว่าเป็นปัญหา ที่จะตอบไม่ได้ ข้าพเจ้า
ก็ไม่ว่าอะไร แต่ข้าพเจ้าเอง เมื่อท่านตอบปัญหาไม่ได้ ข้าพเจ้า
เป็นผู้หนึ่งที่จะเดินอมติไม่ได้วางใจทั้งคณะทีเดียว

๑๕.๒๕ น.

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: การตั้ง

คณะรัฐมนตรี ท่านได้มอบหมาย ข้าพเจ้าไว้แล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็จะต้องเลือกคณะ รัฐมนตรีที่สามารถ และที่ จะไม่หักหลัง
ข้าพเจ้าในภายหลัง

ประธานสภาฯ : เวลานี้ข้าพเจ้า ได้ รับญัตติ ขึ้นมา อันหนึ่ง
ของขุนรดีศรีสุครุณเจทย์ มีความว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่าที่รัฐบาล
อภิปรายในครั้งหลัง เพื่อแก้ความสงสัยของสมาชิกนั้น มีข้อแย้ง
อยู่หลายอย่าง จึงขอเสนอญัตติให้เลื่อนการ ประชุมไปในวันพรุ่ง
นี้” มีผู้รับรองญัตติของแล้ว ผู้ใดจะมีความเห็นชัดของญัตตินี้หรือไม่

นายเทพ โชติณัฐิต (ขุนนัฏ): ความจริงเท่าที่ท่านสมาชิก
เสนอขอให้เลื่อนการประชุมไปนั้นก็น่าจะเห็นพ้องด้วยหรือ แต่หาก
ว่าเรามาทำงานเพื่อประชาชนถึงดึกดื่นท่านผู้ พังซึ่งเป็นประชา
ชนแท้ ๆ เขายังอดทนที่หนึ่งพักอยู่ได้จนหมดเวลาแล้ว เพราะฉะนั้นเรา
ควรจะทำให้มันเสร็จสิ้นไปในวันเดียว ในคืนนี้แหละ ถ้าหากว่ามันจะ
ไปถึงสองยามก็ขอให้รู้ไปว่าเราทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ เพราะ
ฉะนั้นหากควรจะเลื่อนไปไม่ ผู้ใดเห็นด้วยขอได้ โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการประชุมต่อไปขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้ โปรดยกมือขึ้น

ตั้งมาชกยกมือเป็นตั้งน้อย
ประธานสภาฯ เป็นอันประชุมต่อไป

๑๕.๒๗ น.

นายประเสริฐ ชาติสวัสดิ์ (พระนครศรีอยุธยา) : เท่าที่
รัฐบาลได้แถลงนโยบายมาแล้วยังมีข้อข้องใจของข้าพเจ้าบางประการ
ข้อข้องใจที่ข้าพเจ้าจะถามรัฐบาลนี้คือ มีผู้ถามมาแล้วบ้างบางข้อ แต่
ว่าไม่ตรงกับคำถามของข้าพเจ้านัก และที่ข้าพเจ้าจะถามนี้เป็นเรื่อง
ที่เกี่ยวกับการบำรุงฐานะและอาชีพของชาวนาโดยเฉพาะ เราขอม
ทราบกันอยู่แต่ว่าการทำนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่เท่าที่
ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐบาลแถลงนโยบายมา ที่กล่าวถึงการบำรุงการทำนา
และพะยุงฐานะของชาวนามีอยู่เป็นส่วนน้อย คล้ายกับว่าการทำนา
ไม่ใช่ เป็นของสำคัญ ฉะนั้น ข้าพเจ้า อยากจะถามรัฐบาลว่า ๑.
การแจกพันธุ์ข้าวอย่างดี ๒. การปราบโรคพืชและกำจัดแมลงที่ทำ
อันตรายแก่ต้นข้าว ๓. การสร้างทำนบถาวร ถนนน้ำได้ ไร่ ประโยชน์
ในการทำนา ๔. การขุดลอกคลองที่ต้นเงิน ๕. การเปิดสหกรณ์
รูปต่างๆ ๖. การตั้งฉางไซโต ๗. สกิมชดประทาน ๘. การ
ประนอมหนี้ กิจการเหล่านี้รัฐบาลจะดำเนินตามโครงการนี้ของรั
บาลเก่าและขยายให้ดีขึ้นหรือจะเปลี่ยนแปลงใหม่ให้ดีขึ้นอย่างไร

• ๑๒๘ น.

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): เราได้ฟังรัฐบาลแดงข้อข้องใจให้ตมาชิกเกี่ยวแก่นโยบายเมื่อตั้งกรุงนี้ และตามที่ได้มีตมาชิกเสนอเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งรัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุว่าการที่เรามอบหมายความใจวางใจให้แก่ นายกรัฐมนตรีแล้ว ก็ควรจะเป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีที่ท่านตั้งมานั้นคือไปภายหลังกระทำการผิดนโยบาย เราก็มีสิทธิเสนอขอเปิดอภิปรายที่จะให้ ความใจใจหรือไม่ใจใจได้ แต่ปัญหาในชั้นข้าพเจ้า มีความประสงค์ที่จะเห็นว่า เราจะได้วางใจคณะรัฐมนตรีชุดที่แต่งตั้งใหม่นี้หรือไม่ โดยเหตุที่ท่านได้เสนอตั้งว่ารัฐมนตรีชุดก่อนนั้นได้กระทำกิจการเช่นนั้น เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวแก่คณะรัฐมนตรีชุดนี้ เพราะเหตุว่าคณะรัฐมนตรีชุดก่อน จะทำหรือไม่ทำสิ่งใดอันเกี่ยวแก่นโยบายก็ตาม รัฐมนตรีชุดนั้นก็ได้ออกไปเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคมนี้แล้ว และคณะรัฐมนตรีชุดนี้เป็นคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ยังไม่ทันที่จะเข้ารับราชการแล้วพวกเราจะมาคำนวณคิดว่าไม่น่าใจวางใจหรือกลัวว่าจะไม่ปฏิบัติตามนโยบายอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการรำกอนเกินไป เพราะฉะนั้นเราควรจะไปก่อนว่า คณะรัฐมนตรีชุดนี้จะดำเนินตามนโยบายที่ใดแดงใจหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านไม่ทำตามนโยบายแล้วจะถือว่า เป็นการทำผิดนโยบายหรือไม่ นี่ข้าพเจ้าตั้งถามจะให้รัฐบาลตอบใน

หรือ ถ้าหากว่าท่านได้แสดงไว้ แล้วภายหลังท่านไม่ทำตามหรือไม่ ปฏิบัติตาม ก็ถือว่าผิดนโยบาย ซึ่งเรา อาจจะ เสนอขอคิดไม่ได้ ใจใน เวลาต่อไปก็ได้ และในเรื่องภาษีอากรก็อยากจะขอเรียนถามรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังอีกตรงหนึ่งว่า ที่ท่านได้ตอบในเรื่องภาษี อากรเกี่ยวแก่รัชชูปการนั้น ท่านได้ตอบเพียงว่า เราจะหาเงินที่ไหน มาทดแทนยังไม่ได้ และการที่จะหาเงินมาทดแทนยังไม่ได้นั้น ข้าพ- เจ้าขอเรียนถาม ต่อไปว่า ท่านจะพยายามหาให้ ได้ ภายในไม่เดือนนี้ หรือไม่ ถ้าหากว่าไม่ได้แล้ว อยากจะทราบว่าการแก้ไขหักเกณฑ์ ในพระราชบัญญัติเก็บเงินรัชชูปการนั้น ท่านจะแก้ไขหรือไม่ ยก ตัวอย่างเช่นการปรับเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์นั้น ซึ่งเป็นการปรับที่แรง มาก นอกจากนั้นยังบังคับให้เขาทำงานโยธาซึ่งเป็นการบังคับให้เขา เอาแรงงานมาเสียทั้ง ๆ ที่เขาไม่มีอะไรจะกินเช่นนั้น ข้าพเจ้าปรารถนา จะให้แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้เอาไว้เป็นขั้นต้นทีเดียว ถ้าจะยกเลิกเสีย ได้แล้วก็จะดีกว่า เป็นเหตุหนึ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะทราบความ เห็นของรัฐบาล บุคคลกิจการอื่น ๆ ที่รัฐบาลได้แถลงมานั้น ข้าพเจ้า เองรู้สึกพอใจ เป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลได้ พยายามรับรองในขั้นต้นนั้น ว่า จะทำกิจการเช่นนั้นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการแถลงนโยบายนั้นเพียงแต่ แถลงความเห็นว่าจะทำหรือไม่ทำ ทำได้ หรือไม่เท่านั้นเป็นพอแล้ว เราจะมามุ่งในขณะนี้ว่าน่าจะได้ หรือไม่ได้อะไรนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็น คัดย เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่ารัฐบาลรับรองให้

เป็นก็พอใจว่า จะทำหรือไม่เท่านั้นเป็นพอแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นจำควรใจวางใจรัฐบาลชุดนี้ให้บริหารงานต่อไป

๑๕.๓๓ น.

นายทองดี ณาพสินธุ์ (มหาสารคาม): ตามที่เจ้าคุณ นายกรัฐมนตรี ได้พูดในตอนหลังว่า จะทำเนิงานในทางเศรษฐกิจ และการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ที่จริงในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเองรู้สึกพอใจมาก เพราะเหตุว่าการเศรษฐกิจและการศึกษาเป็นสิ่งที่เราจะต้องทำมากที่สุด คราวนี้ในเรื่องการศึกษาข้าพเจ้าได้ฟังคำของท่านนายกรัฐมนตรี ว่าการกระทรวง ขบวนการ ก่อร่างเรื่อง การศึกษาว่าจะเริ่มตั้งฐานะครู ขยายกิจการของนักเรียนออกไปอีกนั้น ก็เป็นอันดีอยู่แล้ว แต่คำว่า "การศึกษา" ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีความหมายแค่ไหน เพราะเหตุว่า เท่าที่ข้าพเจ้า สังเกตมาหลายแห่ง แล้งและหลายมีแล้ว รู้จักว่าการศึกษาของกระทรวงขบวนการที่ใดจัดตั้งแต่แรกเริ่ม มาจนบัดนี้ รู้จักว่าเป็นการศึกษาที่ให้แก่เด็กอ่านออก เขียนได้เท่านั้น ถ้าพูดถึงการอบรมแล้ว ข้าพเจ้าเห็นอ่านอยู่เดิมที ด้วยเหตุนี้เองแหละทำให้ขบวนการและศีลธรรมของนักเรียนเสื่อมลง และผู้ที่เติบโตขึ้น เป็นอันมาก เมื่อไม่มีการ ต่มาคม กับผู้ใหญ่ หรือไม่มีการ ต่มาคมกับผู้ที่ศีลธรรมจรยาอันดีแล้ว มักจะประพฤตินไปในทางที่ เสี่ยเสี่ยหมด เพราะฉะนั้น ถ้าจะมีทางใดที่รัฐมนตรี ว่าการ

กระทรวงธรรมการจะหาทางอบรมให้ ได้มากกว่าการอ่านออกเขียนได้
 แล้ว ^๕ตั้งนั้นจะเบียดเบียนเจ้าพ่อใจเป็นอันมาก เพราะเหตุว่าคนที่จะ
 เป็นใหญ่เป็นโตต่อไปในภายหน้านั้นไม่ใช่ เพราะการอ่านออกเขียนได้
 เหตุที่ทำให้คนเป็นใหญ่เป็นโตขึ้นนั้น ^๕ธรรมจรรยาเป็นดังสำคัญอย่าง
 หนึ่ง เพราะเหตุฉะนั้น ^๕ข้าพเจ้า จึงอยากจะขอ ถ้ามว่า ^๕จะมีนโยบาย
 ใดหรือไม่ ในการที่จะอบรมเด็กให้ดียิ่งกว่านั้นนอกจากการศึกษา
 เพียงอ่านออกเขียนได้ ^๕ประการที่สองในเรื่องครูประชาบาลข้าพเจ้า
 อยากจะ ^๕ถามเป็นข้อเล็กน้อยสักหน่อย ว่า ^๕ครูประชาบาล บางคน ที่มี
 ประกาศนียบัตร ป.ป. หรือ ป. ท่านเอง ^๕นึกเหมือน ^๕จะไม่มีสิทธิ อะไรใน
 การที่จะเป็นข้าราชการสามัญหรือชั้นจตุราจะไรได้เลย เช่นเป็นต้นว่า
 ครูพวกนี้ได้เคยถามข้าพเจ้าว่า ^๕ทำไม ^๕กระทรวงธรรมการ ^๕จึงไม่หาหน
 ทางให้เขาพวกนี้มีสิทธิชอบเป็น ^๕กรรมการอำเภอ ^๕หรือมีสิทธิชอบเป็น
 ข้าราชการสามัญกับเขาได้บ้างเหตุนั้นอย่างหนึ่ง ^๕ในเรื่องหลักสูตรของ
 กระทรวงธรรมการ ^๕ข้าพเจ้าเองได้เคยอ่านหลักสูตรของกระทรวง
 ธรรมการครั้งทำใหม่มาแต่ ^๕ถ้ามาถึงทางผู้ที่ได้เคยรับการศึกษา
 มาแล้ว ^๕และได้มองถึงทางใจของเด็กแล้ว ^๕ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักสูตรของ
 การศึกษาที่ใดก็ตามมาถึงมัธยมบริบูรณ์เพียงมัธยม ๖ ^๕ได้บรรลุวิชา
 ความรู้ตั้งแต่มัธยม ๑ ถึงมัธยม ๘ ^๕เขาได้อย่างมากมาย ^๕และให้เด็กเรียน
 เรียนเพียง ๖ ปี ^๕ถ้ามาถึงทางจิตศรัทธาแล้ว ^๕เด็กที่ได้รับการศึกษา
 มากๆ เขาก็แล้ว ^๕สมองจะทนมไม่ไหว ^๕เมื่อทนมไม่ไหวแล้วก็จะไม่ทำให้เด็ก

เหล่านี้ผิดคาดกันได้เลย เพราะฉะนั้นขอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ขบวนการจงได้พิจารณาถึงเหตุผลที่สุดของกระทรวงขบวนการเสียใหม่
 ออกครึ่งหนึ่งก่อน มิฉะนั้นแล้วเราจะได้แตกหมักจามรึเพียงงู ๆ ปลา ๆ
 และข้าพเจ้าเชื่อว่าในครึ่งหลังต่อไปจะเป็นที่ลำบากแก่คณะรัฐบาลข้อ
 ไปอีก ในเรื่องเศรษฐกิจที่ท่านนายกรัฐมนตรี้ได้กล่าวไว้ ข้าพเจ้า
 มีความข้องใจอยู่ การเศรษฐกิจนั้นข้าพเจ้าไม่เข้าใจคิณัก แค่ว่า
 เพียงจำเราจะนึกถึงว่ารายได้ของประเทศเป็นส่วนใหญ่ หรือเราจะ
 นึกถึงมาตรฐานแห่งชีวิตของประชาชน ถ้าเรานึกถึงมาตรฐานแห่ง
 ชีวิตของประชาชนแล้ว ข้าพเจ้านึกถึงประชาชนชาวอีสานเป็นส่วน
 มากทีเดียว ในเรื่องนั้นท่านทั้งหลายแม้แต่ท่านรัฐมนตรีได้ ไปเห็น
 เข้าแล้ว จะรู้สึกดีดลใจแทนเขาเป็นอันมากทีเดียว อันหนึ่งจะหาดี
 ด้ต่างค้แดงเคียด ก็ไม่ได้เลย ยิ่งในเขตค้ ของข้าพเจ้าแล้วเป็นไม่ได้
 เลยทีเดียว แต่รัฐบาลพยายามจะเก็บภาษีอากรแก่เขา ข้าพเจ้า
 ได้เคยปลอบเขาว่ารัฐบาลจะเก็บไปก็เพื่อเอาไปบำรุงในสิ่งอื่น ๆ ให้แก่
 เขา และคงจะได้รับความตอบแทนจากรัฐบาลบ้าง ทางภาคอีสาน
 นั้นเป็นภาคที่ได้รับความไม่เสมอภาคในมาตรฐานแห่งชีวิต อย่างมาก
 มาย คราวนี้ถ้าจะพูดถึง อุตสาหกรรมอันเป็นเศรษฐกิจ อย่างหนึ่ง
 หรือถกถึงกรรมกัต พานิชยกรรมกัต เป็นหลักฐานแห่งการ เศรษฐกิจ
 ซึ่งรัฐบาลต้องการจะบำรุงนั้น ขอให้รัฐบาลมองถือ มองในแง่
 เป็นแง่ที่เราต้องการจะบำรุงเลย เป็นแง่ที่ สำคัญเหลือเกิน เพราะ

เหตุว่าข้าพเจ้านำมันไปทางภาคใด ๆ กับมันช่วย จะเห็นว่า พวกมันอยาก
เรียนหนังสือ อยากจะเข้าไปใกล้ ๆ กับมันช่วยนั้น มากทีเดียว ข้าพ-
เจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลคงจะทราบดีและช่วยให้ ประชาชน ของเราได้รับ
ความดีสุดมบูรณ์มากขึ้น ข้าพเจ้าขอแต่คงความเห็นอย่างหนึ่งว่า ถ้า
หากว่ารัฐบาลต้องการจะให้เศรษฐกิจ และ มาตรฐาน แห่งชีวิต ของ
ประชาชนภาคนี้ดีขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าขอให้รัฐบาลช่วยกระทำกรรมนา-
คมให้มากขึ้น ข้าพเจ้าเคยทราบอยู่บ้างว่า การคมนาคมจะเกิดขึ้นน
คงจะมองเห็นในแง่ที่ว่าเราจะสร้างทางใด ก็ต่อเมื่อเราแต่เห็นว่าอะไร
จะเป็นเครื่องทำให้การสร้างทางนั้นไม่เสียผล ซึ่อื่น ข้าพเจ้า อาจจะ
กล้าพูดอีกว่า ถ้าหากว่าการสร้างทางไม่มีอยู่ตามใด ผลประโยชน์
หรืออรรถสาหรรมที่ดี กติกรรมที่ดี หรือพานิชยกรรมที่ดี ทางภาค
นั้นก็จะไม่เกิดขึ้นเหมือนกัน ท่านจะต้องการสร้างฝ้าย ท่านจะต้องการ
สร้างกสิกรรม พาณิชยกรรมอะไรในภาคใดภาคหนึ่งก็ตาม ถ้าท่าน
พยายามสร้างให้เขา ทำให้เขาปรับปรุงกันขึ้นเอง แต่ว่าเขาไม่มีทาง
จากนายเขานั้นแล้ว มันก็จะไม่มีประโยชน์อะไรขึ้นแก่เขาเลย ท่านจะ
เห็นได้ว่า ราษฎร ทำอะไรแต่พอกินพอใช้แล้ว เรา จะพยายามไป ว่า
กล่าวเขา ว่าทำไมเขาจึงไม่พยายามทำให้ดีขึ้นมากขึ้นแล้ว ถึงแม้และ
ถ้าเราไม่มีหนทางไปให้เขาแล้ว ก็ออกจะเป็นการ ดำนาจอยู่ดีที่น้อย
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอจึงขอขอให้ รัฐบาล ช่วยทุนบำรุง การคมนาคม

เพื่อปรับปรุงมาตรฐานแห่งชีวิตของคนเหล่านี้สักหน่อย ในเรื่องการ
สร้างทางที่ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย กล่าวนั้น ก็เป็นเพียง
กล่าวถึงเรื่องทางบก แต่ด้านทางน้ำตามคลอง ลำธารต่าง ๆ ยังไม่
มี ซึ่งอยากจะทราบว่า จะได้รับการบำรุงให้ดีขึ้น กว้าง หรือไม่
ข้าพเจ้าได้ทราบว่าทางน้ำนั้นใช้ได้เพียง ๓ เดือนเท่านั้น แต่จำเรือค่าง
ของพ่อค้านั้นจะต้องเสียภาษีถึงค่าละ ๕๕ บาทค่อปี แต่ใช้ได้เพียง ๓
เดือนเท่านั้น รัฐบาลไม่พยายามที่จะช่วยปรับปรุง ทางน้ำให้แก่เขา
สักหน่อย อีกข้อหนึ่งข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า พระราชบัญญัติ
เกณฑ์จ้างจะใช้ ได้ทั่วไปบ้างหรือไม่ คือ ทางภาค อีสาน ที่ข้าพเจ้า
ทราบมานั้น ทางฝ่ายบริหารได้เกณฑ์พ่อกรราษฎรไปทำทางอะไรต่างๆ
แต่ไม่เคยได้รับการปรับปรุงอะไรเลยนอกจากว่าจะต้องมีเข้าไปกิน
เอง ขอเรียนว่า ถ้าท่านรัฐมนตรี จะช่วยกรุณาให้พระ
ราชบัญญัติเกณฑ์จ้างนั้น.....

ประธานสภาฯ : ขอให้ท่านนั่ง ข้าพเจ้าฟังมานานแล้ว ท่าน
บอกนอกถนัดออกทางไปหลายหน พระราชบัญญัติเกณฑ์จ้างนั้นเป็นราย
ละเอียดซึ่งท่านจะตั้งกระทู้อะไรก็ตามภายหลังได้

๑๘.๕๕ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิ
ปรายและคำโต้ตอบของฝ่ายรัฐบาลตั้งแต่ต้นมา รู้สึกว่าความต้องการ

ของสมาชิกทั้งหมดเป็นตามความเห็นของข้าพเจ้า สมาชิกมีข้อข้องใจ
ในนโยบายนี้ประการหนึ่ง และมีข้อข้องใจในควมบุคคลที่ละมาเป็น
รัฐมนตรีนี้ประการหนึ่ง คราวก่อนข้าพเจ้าพูดแล้วว่าในข้อข้อง
ใจในนโยบายนี้เนื่องจากที่รัฐบาลไม่ได้แถลงนโยบายให้แจ่มแจ้ง
รัฐบาลแถลงนโยบายอย่างคลุมเครือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะ
ใคร่ถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าเพื่อความสะดวกรัฐบาลจะไปวางโครงการ
หรือแผนการโดยละเอียดมาให้สมาชิกพิจารณา beforehand.....

ประธานสภาฯ: นโยบายโดยละเอียดไม่มีใครเขาทำได้ ใน
ชั้นเพื่อแสดงความจริงใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้คนหลังพูดบ้าง
ก่อนพูดมาหนึ่งแล้ว ให้พูดกันทั่วๆ

๑๕.๕๕ น.

นายแวนและ เบ็ญอามัซร์ (ยะตา): เท่าที่รัฐบาลแถลงนโยบาย
มาเป็นข้อคิดมานานนี้ และขอความได้ใจพร้อมข้อดีต่างๆ หรือฉันทน
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแก่ที่สมาชิกทุกๆ คน โดยที่ข้าพเจ้าเห็น
ว่าสมาชิกส่วนมากได้ไปยื่นข้อต่อเจ้าคุณนายกฯ เพื่อให้ท่านรับหน้า
ที่เช่นนั้นก็เพราะเราได้เชื่อความดีมาจริง และเชื่อในคุณงามความ
ดีของท่านตลอดจนคุณธรรมของท่าน บัดนี้ปรากฏว่ามีท่านสมาชิกบาง
ท่านได้แรงงเหตุสุดโต่งยิ่ง ได้แย้งและมีการอภิปรายมากมายอันอาจ
จะกระทบกระเทือนถึงรัฐบาลแต่ก็รู้สึกว่าการระโรยอยู่ ทั้งเราสมาชิก
ทั้งหลายควรสนับสนุนในข้อที่สมาชิกได้กล่าวไม่ได้วางใจ ต่อรัฐบาล
เดิมก่อนดีกว่า เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากและเพื่อสะดวก

ทั้งต้องฝ่ายแล้ว ข้าพเจ้า ขอขอกษัตริย์ท่านตั้งมาชิกทั้งหลาย คงลงมติ
ได้ ใครรัฐบาลบั้น ถ้ามีผู้หนึ่งผู้ใดเห็นพ้องด้วยแล้ว โปรดลงมติ
โดยใช้คะแนนต่อไป

มีตั้งมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านพูดอย่างไร หรือ ขออย่างไร
พูดไม่ได้ความ คำสุดท้ายว่าอย่างไร

นายแวนและ เบ็ญฮาบซวี (ยะดา) : ขอให้ลงมติโดยคะแนน
ลับ มีผู้รับรองแล้ว

ประธานสภาฯ : มีผู้รับรองแล้ว ขอให้ลงมติ มีผู้ใครจะเปิด
อภิปรายต่อไปหรือไม่

๑๕.๕๗ น.

นายทิม อติเปรมานนท์ (สุวรรณโลก) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้
ฟังนโยบายของรัฐบาลได้กล่าวมาแล้ว นับจิตตังใจ ของข้าพเจ้ามาก
แต่ว่าบรรดาตั้งมาชิกทั้งหลายยังมีข้อข้องใจก็เพราะเหตุว่า.....

ประธานสภาฯ : ขอให้เปิดคำอภิปรายก่อน

นายทิม อติเปรมานนท์ (สุวรรณโลก) : ท่านเหล่านั้นไม่
เชื่อรัฐบาลว่าจะทำจริงตามที่พูดนั้นหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลทำจริง
ตามที่พูดเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคนหนึ่งได้วางใจรัฐบาลที่สุด.....

ประธานสภาฯ : ท่านขอให้เปิดอภิปรายดี

นายทิม อติเปรมานนท์ (สุวรรณโลก) : ข้าพเจ้า ขอให้ลง
มติว่าเราจะไว้วางใจท่านหรือไม่ ข้าพเจ้าขอให้ลงมติเสียก่อน

๓๕.๔๘ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าจะ
 เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ก่อนที่จะเสนอเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอทำความ
 เข้าใจเสียก่อน เมื่อรัฐบาลได้ตอบข้อข้องใจของสมาชิกแล้ว เป็น
 ข้อ ๆ ตามลำดับมา รัฐบาลได้ใช้วิธีรวมตอบทุก ๆ คน แล้วก็ตอบ
 ข้อนี้ ๆ จากตกบกพร่อง เป็นต้นว่า คำถามของข้าพเจ้าหลายข้อก็
 ยังไม่ตอบ ชั่วต่อมา เมื่อรัฐบาล ตอบแล้วก็มีสมาชิกได้ถามไป อีก
 หลายคนล้วนเป็นข้อข้องใจหลายประการ เมื่อเป็นดังนี้ เมื่อสมาชิก
 คนหนึ่งได้ขอให้เลื่อนการประชุมต่อสภาฯ นี้สภาฯ นี้ไม่อนุมัติโดยเห็น
 ว่าควรปรึกษาต่อไป บัดนี้ เราเห็นแล้วว่า เป็นผลที่จะให้รัฐบาลได้
 เปรียบในการที่ไม่ต้องตอบข้อถามของสมาชิก การที่เป็นเช่นนั้น ก่อน
 ที่เราจะให้ ลงมติหรือเปิดอภิปรายต่อไปนั้น ก็ต้องให้ ความยุติธรรม
 แก่รัฐบาล เพราะถ้ารัฐบาลที่ไม่ต้องตอบอะไรเลยนั้น คู่ประจักษ์รัฐ-
 ชาติแท้ ในหลัก.....

ประธานสภาฯ: ขอให้เปิดอภิปรายเสียก่อน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): เมื่อเป็น เช่น
 นั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะให้ ความยุติธรรมแก่รัฐบาลตอบคำถาม
 เสียก่อน และสภาฯ นี้ก็พอที่จะใจเย็นนั่งอดข้าวฟังคำตอบ เสียก่อน
 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอจึงวอนให้ พวกเรา ยอมอดข้าว อีกสักหนึ่ง
 ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควร จะเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๒๘ ท่าน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๔๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้
รับญัตติของนายเตียง ไชยกาต ซึ่ง มีผู้รับรองถูกต้อง ๑๕ คน ว่า
“ด้วยข้าพเจ้าเสนอให้ลงคะแนนลับในการที่สภาฯ จะลงมติไว้วางใจ
แก่รัฐบาล”

ประธานสภาฯ : ใครที่เห็นว่าควรไว้วางใจให้ลงเสียงขาว คน
ที่ไม่เห็นด้วย ให้ลงเสียงน้ำเงิน

เลขาธิการสภาฯ : เรียกชื่อ สมาชิก มาลงคะแนน ตามลำดับ
อักษร

เมื่อสมาชิกได้ลงคะแนนเสียงเสร็จแล้ว เลขาธิการสภาฯ ได้
เชิญขุนชินสถานพิทักษ์ นายทองดี อนุภาพสินธุ์ นายเข้มชาติ
บุญยรัตพันธ์ ขุนชำนาญอนุสาสน์ นายเชื่อน สวัสดิ์ปานิ และ
นายศิษย์ คัมภีร์ยศ เป็นกรรมการนับคะแนน

เมื่อกรรมการนับคะแนนเสร็จแล้ว ได้นำเสนอต่อประธานสภาฯ

๒๐.๑๐ น.

ประธานสภาฯ : ขอท่านทั้งหลายได้ฟังผลของการนับคะแนน
 เพียงตั้งมติดังนี้ ๑. เบี้ยขาดซึ่งให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลคณะ
 นม ๘๘ เบี้ย ๒. เบี้ยนางนม ๓๘ เบี้ย ส่วนเบี้ยที่เหลือ ๖ เบี้ย คือ
 ไปตั้งเบี้ยผิดทางเสีย ๖ เบี้ย

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้า
 ในนามของรัฐบาลขอขอบใจท่านสมาชิกทั้งหลายที่ให้ความไว้วางใจ
 เป็นอย่างดี

สมาชิกปรบมือพร้อมกัน

ประธานสภาฯ : คือไปขอดถามว่าวันประชุมวันไหน

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ขอ ๖ วัน
 วันอังคารหน้าเป็นต้นไป หรือวันอังคารกับวันเสาร์

ประธานสภาฯ : ท่านนายกฯ บอกว่าวันประชุมคือไปให้เป็น
 วันอังคารกับวันเสาร์

นายเทพ โชตินุชิต (ชุพันธ์) : ระเบียบวาระที่ ๒ บอกว่า
 ให้ตั้งกรรมาธิการประจำสภาฯ

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ถ้าตั้งกรรมาธิการก็กินเวลาดานาน

นายเทพ โชตินุชิต (ชุพันธ์) : ถ้าเช่นนั้นก็เปลี่ยนระเบียบ
 วาระ คือว่าเอา ๓ มาเป็น ๒ ถ้าทำเช่นนั้นก็จะยอม ขอได้โปรดทำ
 ตามข้อบังคับด้วย

ประธานสภาฯ : เวลาหมดแล้ว แล้วเวลาน้ำชาพเจ้าก็ถือโอกาสที่จะบอกท่านว่าวันประชุมในคราวต่อไป ต้องถือเวลาเป็นเกณฑ์ ไม่ใช่ถือตามระเบียบวาระ ท่านจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระซ้ำพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าตามที่เคยทำมา ต้องถือเวลาเป็นเกณฑ์ทั้งงานด้วย

นายเทพ โชติสุขิต (ชูพันธ์) : ถึงเป็นเช่นนั้นก็ไม่ควรกำหนดวันประชุมว่าวันไหน จะเอาวันไหน ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เลื่อนวันประชุมไปว่าเลื่อนไปวันหลัง แต่ถ้าหากว่าจะขอมติของที่ประชุมว่าระเบียบวาระที่ ๒ เลื่อนไป เพราะเหตุว่าเวลายังน้อยแล้ว เราบะเบียบวาระที่ ๓ มาว่า ถ้าเช่นนั้นจะถูกต้องตั้งว่า

ประธานสภาฯ : ซ้ำพเจ้าอยากจะเลื่อนไปสำหรับวันหน้า ไม่ใช่เอากำหนดวันประชุมวันไหน วันหน้าวันไหน แต่เมื่อท่านต้องการจะเปลี่ยนระเบียบวาระซ้ำพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นซ้ำพเจ้าจะขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ เอาวันที่ ๕ แทนไปแทนวันที่ ๓ มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ซ้ำพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ คือไปท่านนายกรัฐมนตรีเสนอว่าให้มีประชุม ๒ วัน คือวันอังคาร กับวันเสาร์ มีผู้ใดขัดข้องประการใด ขอได้โปรดพูด

๑๕.๑๔ น.

นายอินท สิงหนัตร์ (เชียงใหม่) : การที่จะให้มีการประชุมอาทิตย์ละสองวันนั้น ซ้ำพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ซ้ำพเจ้าเห็นว่าจะ

ควรจะไปบ้านบ้าง และอย่างไรก็ดี ลงท้ายก็อาทิตย์ละสองวันเหมือนกัน

ประธานสภาฯ : เรื่องนี้เกี่ยวกับการบริหาร ถ้าจะเอาความสะดวกของท่านคนเดียว ต้องฟังคนอื่นบ้าง

นายอรุณ ทองมีโชติ (พระนคร) : ตามที่จะประชุมกันวันอังคารกับวันเสาร์นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่าเวลาประชุมเราจะประชุมเวลาไหน สำหรับเวลาประชุม

ประธานสภาฯ : ตามที่พวกก็นั้น เหวอวันเดียวก่อนแต่ถึงเวลาที่ถึง ถ้าจะเอาวันและเวลาพร้อมกัน ประเดี๋ยวหาว่าถกถน เมื่อที่ท่านจะเอาวันนะ ท่านจะตกลงหรือไม่ได้

๒๐.๑๕ น.

นายเสงี่ยม เจริญฮวด (ชลบุรี) : การประชุมสัปดาห์ละสองวัน ข้าพเจ้าเห็นว่ามันน้อยไป เพราะว่าถ้าสมาชิกจะมีเวลาว่างอยู่ ๕ วัน ถ้าจะกรุณาเพิ่มเป็นสัปดาห์ละ ๓ วัน ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าจะจัดหรือไม่

ประธานสภาฯ : ถ้ามีงานจะได้ ได้โดยนรัฐบาตบอกว่ามีงานไม่พอ จะประชุมกันเดียวเวลาเบตา ๆ ถ้าเขามีงานจะขอเพิ่มวัน เหวอนั้นยังไม่มีการพอ

นายอรุณ ทองปัฐโชติ (พระนคร) : ตามที่ท่านประธานฯ
ได้กะหนดองค์การและเด้าวันนั้น และมีสมาชิกผู้หนึ่งให้เสนอเป็นคำถาม
เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ลงมติว่าจะเอาอย่างไร เพื่อไม่ให้เสียเวลา
เราจะเอาอย่างไร

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นด้วยที่จะให้มีการประชุมอาทิตย์ละ
๓ วัน คือยุติคดีหลังที่สุด ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าประชุมอาทิตย์ละสองวัน คือไปผู้
ใดเห็นว่าควรจะให้ มีการประชุมวันอังคารกับวันเด้าร์ ขอให้ไปรคยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้มีการประชุมวันอังคาร และ
วันเด้าร์ และจะเอาเด้าร์เท่าไร

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ขอ ๑๕.๓๐
นาฬิกา ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : ท่านนายกฯ ขอให้มีการประชุมเวลา ๑๕.๓๐

จนถึง ๓๗.๓๐ นาฬิกา มีผู้ใดมีความเห็นประการใด เมื่อไม่มีผู้ใด
เห็นแบบประการอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมชอบุมติ เด็กประชุม
เด็กประชุมเวลา ๒๐.๓๗ นาฬิกา

สุธรรมวินิจฉัย
อรุณ ทองบั้งโชติ
วรการบัญชา
บรรณ สวันตรัจฉ์
สุนทรเทพหัสติน
บุรณวาท
สอน พงศ์สุวรรณ
ถัด พรหมมานพ
เสงี่ยม เจริญฮวด
ทองสับ ศุภะมารัก
ทองอัย พุฒพัฒน์

ตรวจแล้ว ๓๓/๓๐/๗๐

วิทร

รองประธานคนที่ ๓ (ตงนามแทน)

สนิท
ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
บุญช่วย สุกนธมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร
ประเทือง อินทร
ถิน จุฑะรพ
สุรินทร์ ลิฬตากกร
ผู้จกรายงานการประชุม

คหกรรมบดี

เดชาภิการรตภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร